

Република Србија
ВИШИ СУД У ПАНЧЕВУ
2К 43/20
21.05.2021.године
П а н ч е в о

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Панчеву, у већу састављеном од судије Светлане Лазаревић председника већа и судија поротника Зоране Демењи и Емила Такач чланова већа, са записничарем Драганом Павловић, у кривичном поступку против оптуженог АА _____ из _____ улица _____ бр _____ због кривичних дела убиство из чл.113 КЗ и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ, након одржаног главног јавног претреса 19.05.2021.године, у присуству заменика ВЈТ Александра Дедауцић, оптуженог АА _____, његовог браниоца адвоката Саше Левнајић, оштећених ВА _____ и ВВ _____, једногласно је донео и 21.05.2021.г. објавио

ПРЕСУДУ

Оптужени

ВА _____ звани „ _____ “ од оца _____ и мајке _____ рођене _____, рођен _____ г. у _____, држављанин Републике Србије, ЈМБГ _____, машин-бравар, разведен, отац двоје малолетне деце, писмен, са завршеном средњом машинском школом, без имовине, незапослен, издржава се од повремених послова у ПП _____ са месечном зарадом од око 30.000,00 динара, са пребивалиштем у _____ улица _____ бр _____, раније осуђиван пресудама:

1. Општинског суда у Панчеву К 314/06 од 27.02.2007.г. због кривичног дела фалсификовање исправе из чл.233 ст.1 КЗ условном осудом са утврђеном казном затвора од 3 месеца и роком провере од 1 године,

2. Општинског суда у Ковину К 526/07 од 12.03.2008.г. због кривичног дела лака телесна повреда из чл.122 ст.2 КЗ условном осудом са утврђеном казном затвора од 3 месеца и роком провере од 1 године,

3. Окружног суда у Панчеву К 96/09 од 01.07.2009.г. због кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из чл.246 ст.3 КЗ новчаном казном од 30.000,00 динара,

4. Вишег суда у Панчеву 1К 129/10 од 27.05.2010.г. због кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге из чл.246а ст.1 КЗ затвором од 1 године и 10 месеци,

5. Основног суда у Панчеву К 248/10 од 04.03.2014.г. због кривичног дела тешка крађа из чл.204 ст.1 КЗ затвором од 6 месеци,

6. Основног суда у Панчеву 8К 840/17 од 05.04.2018.г. због кривичног дела лака телесна повреда из чл.122 ст.2 КЗ затвором од 5 месеци у кућним условима,

налази се у притвору по решењу судије за претходни поступак Основног суда у Панчеву Кпп 67/20 од 22.06.2020.г., а који се рачуна почев од 20.06.2020.г. од 14,10 часова и последњи пут продужен решењем Вишег суда у Панчеву К. 43/20 од 21.05.2021.г. по којем може трајати до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора,

КРИВ ЈЕ

Што је:

Дана 20.06.2020.г. око 05,25 часова у _____ у урачунљивом стању када му је способност да схвати значај свог дела била смањена али не у битној мери и када је био смањених али не у битној мери способности да управља својим поступцима, услед постојања Дисоцијалног поремећаја личности Ф60.2 којег одликује непоштовање друштвених норми, неусклађеност понашања и неприхватање владајућих регула друштва услед зависности од употребе опојних дрога и алкохола-политоксикоманија Ф19 са јасним постојањем зависности од алкохола Ф10.25 континуирана употреба, као и стимуланса амфетамина Ф15.25-заједно политоксикоманска зависност Ф19.25 уз узимање других психоактивних супстанци кокаина и канабиса у фази штетне употребе Ф19.1 под дејством алкохола у организму од око 0,53 промила у стању обичног алкохолног пијанства комбинованог са амфетамином-спидом лаког степена Ф19.0 једно лице тешко телесно повредио, а друго лице лишио живота тако што је:

-својим путничким аутомобилом у којем је понео један ашов са металном дршком, зелене боје, дужине око 140 цм дошао до куће у улици _____ где је, држећи ашов у рукама насилно отворио улазна врата куће, ушао у собу у којој се налазила његова супруга ВА _____ са којом је у току поступак развода брака, обратио јој се речима: „Ајде устај“,

-када је буку чуо оштећени ВВ _____ брат ВА _____ који је спавао у соби поред и питао „Шта се дешава“, тада му је оптужени АА _____ задао више удараца металним делом ашова, који служи за риљање, и металном дршком ашова а који је сво време држао у рукама, у пределу главе и тела и нанео му тешке телесне повреде у виду ишчашења десног зглоба кључне кости и лопатице, крвног подлива у пределу десног рамена, раздерно нагњечне ране десне подлактице, раздерно нагњечне ране десне ушне шкољке, огуљотине у пределу десног лакта и десне подлактице, крвног подлива на прстима леве шаке и огуљотине на леђима,

-након чега је ВА _____ побегла из собе на улицу, а оштећени ВВ _____ успео да побегне из собе кроз прозор,

-да би оптужени^{AA} изашао из куће и даље држећи ашов у рукама упутио се ка другој кући у дворишту у којој живе родитељи^{BA} и^{BB} разбио стакло на улазним вратима, када је из куће изашла^{BC} коју је оптужени^{AA} ухватио рукама за браду и рекао јој „Тебе нећу да убијем“,

-а потом пришао оштећеном покојном^{BD}, који је изашао из куће и задао му један ударац металним делом ашова, који служи за риљање у пределу главе од којег удараца је оштећени пао на земљу и остао без свести, а услед задобијених тешких телесних повреда у виду крвног подлива у пределу поглавине, крвног подлива левог слепоочног мишића, прелома на костима леве половине лобање, крварење између тврде можданице и костију лобање, крварења између тврде и меких можданица, нагњечења можданих структура и крварења унутар беле масе, као и других спољашњих и унутрашњих повреда, услед чега је наступила смрт оштећеног^{BD} дана 29.06.2020.г. око 19,35 часова у Ургентном центру у Београду, као директна последица повређивања главе,

-а након чега је оптужени^{AA} изашао из дворишта куће, ашов ставио у гепек возила, оштећенима рекао да чека патролу полиције код куће, да ће одлежати затвор и да ће их све побити кад изађе из затвора, након чега се удаљио,

при чему је био свестан свог дела и хтео је његово извршење а био је свестан да је његово дело забрањено,

чиме је извршио кривично дело убиство из чл.113 КЗ и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ,

Па му суд на основу чл.60 КЗ претходно утврђује

- 1.за кривично дело убиство из чл.113 КЗ казну затвора од 15 година.
- 2.за кривично дело тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ казну затвора од 4 године.

Па га применом ових одредби и одредби чл.4,42,43,45,54,55,57,60 и 63 КЗ

Осуђује
на јединствену казну затвора у трајању од 18 (осамнаест) година.

У изречену казну на основу чл.63 КЗ урачунава се време проведено у притвору почев од лишења слободе 20.06.2020.г.

На основу чл.78, 80, 83 и 84

Изриче мере безбедности
1.обавезно лечење наркомана и
2.обавезно лечење алкохоличара

које ће се извршавати у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не

дуже од изречене казне затвора, а време проведено у установи за лечење урачунава се у казну затвора.

Оштећени ВВ, ВС и ВА упућују се да имовинско правни захтев у неодређеном износу остваре у парници.

На основу чл.264 ст.13КП оптужени се обавезује да плати трошкове кривичног поступка:

-Вишем јавном тужилаштву у Панчеву за трошкове истраге 450.041,40 динара,
-Вишем суду у Панчеву за паушал 10.000,00 динара, за трошкове довођења 3.040,00 динара и трошкове вештачења 44.000,00 динара, у року од 6 месеци по правоснажности пресуде.

Образложење

Оптужницом Вишег јавног тужилаштва из Панчева Ктo 43/20 од 10.11.2020.г. оптуженом АА стављено је на терет извршење кривичних дела убиство из чл.113 КЗ и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ.

Завршна реч тужиоца

Заменик ВЈТ Александар Дедауић у завршној речи је навео: сматра да је тужилаштво доказало да је оптужени АА извршио кривична дела за која је оптужен. Током овог кривичног поступка утврђене су као неспорне чињенице да је оптужени био у браку са оштећеном ВА, да је њихов брак разведен, да из тог брака имају децу и да му је покојни ВD био таст а оштећени ВВ шурак. Нису спорне ни чињенице о повредама оштећених и алкохолемији оптуженог. Спорна су чињенице: да ли је оптужени задао ударац покојном ВD порекло повреда које је задобио покојни оштећени ВD, да ли је оптужени био под дејством психоактивних супстанци и како је то утицало на његову урачунљивост и да ли је средство извршења овог кривичног дела пронађени и одузети ашов. На основу доказа које је предложило тужилаштво, записника о увиђају, криминалистичко техничке документације, евидентираних трагова на месту извршења кривичног дела, ДНК вештачења, неуропсихијатријског вештачења, сматра да је тужилаштво доказало све спорне чињенице. ДНК вештачењем утврђено је да је оптужени АА један од донора биолошког трага са горње половине ашова, да је покојни оштећени ВD један од донора трага на том ашову и да се са изузетно великом сигурношћу може тврдити да је и други оштећени ВВ донор биолошког трага са доње половине ашова. Неуропсихијатријским вештачењем је доказано да је оптужени у извршењу ових кривичних дела поступао у стању када му је урачунљивост била смањена али не у битној мери, што значи да је био урачунљив али и у стању зависности од употребе алкохола и опојних дрога. Посебно указује на чињеницу да је оптужени припремљен дошао на место извршења кривичног дела, да је понео ашов са собом, да ни покојни оштећени ВD ни оштећени ВВ ни на који начин нису допринели извршењу кривичних дела јер нису изазвали никакав сукоб нити свађу, напротив. Имајући у виду да је оптужени након извршења дела упутио претње да ће одлежати затвор и да ће их све побити кад изађе из затвора, у склопу свих осталих околности које утичу на врсту и висину казне, предлаже да суд оптуженог

огласи кривим тако што ће му претходно утврдити максималне казне затвора и осудити га на јединствену казну.

Изјашњење оптуженог

Оптужени АА изјашњавајући се о оптужници за два кривична дела која су му стављена на терет је изјавио да је оптужницу разумео, а извршење кривичних дела убиство из чл.113 КЗ и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ негира. Изјаснио се да није крив.

Изведени докази

Суд је спровео доказни поступак извођењем доказа које су предложили тужилац, оптужени и бранилац: испитани су сведоци оштећени ВВ ВА и ВС ВЕ вештак др Бранислав Ђурђев, Анита Џотлић и др Љубиша Божић, извршен је увид у: извештај о догађају насиље у породици ПУ Панчево од 20.06.2020.г., записник о увиђају места догађаја од 20.06.2020.г. ПУ Панчево, извештај о форензичком прегледу лица места поводом изузимања трагова са увиђаја Кт 450-552/2020 од 20.06.2020.г., форензичку фотодокументацију са увиђаја Кт 450-552/20 од 20.06.2020.г., медицинску документацију за оштећеног ВВ од 20.06.2020.г. ОБП, записник о претресању стана и других просторија ПУ Панчево Ку 1055/20 од 20.06.2020.г., извештај о форензичком прегледу лица места са претресања и одузимања одеће од оптуженог Кт 450-554/20 од 20.06.2020.г., потврду о привремено одузетим предметима од оптуженог-мајице и панталона Ку 1055/20 од 20.06.2020.г., записник о утврђивању присуства алкохола у организму ПУ Панчево од 20.06.2020.г., потврду о привремено одузетим предметима од ВА од 21.06.2020.г. Ку 1055/20 од 21.06.2020.г., извештај о форензичком прегледу лица мета са криминалистичко техничком фотодокументацијом приликом привременог одузимања предмета ашова Кт 45-555/2020 од 21.06.2020.г., извод из ПИС о ранијим осудама оптуженог, извештај о форензичком прегледу лица места поводом дактилоскопирања и узимања букалног бриса од оптуженог са криминалистичко техничком фотодокументацијом Кт 450-563/20 од 24.06.2020.г., обдукциони записник Института за судску медицину С-0585/20 од 02.07.2020.г., стручно мишљење ОБП о повредама за оштећеног ВВ од 06.07.2020.г. са пратећом медицинском документацијом на основу којег је издата ОБП, уверење о здравственом стању за ВА и ВВ Дома здравља у Омољици, писмени налаз и мишљење вештака ДНК Центра за генетику ознаке 20.1498 од 21.09.2020.г., налаз и мишљење вештака др Бранислава Ђурђев од 12.10.2020.г., налаз и мишљење вештака Аните Џотлић од 16.10.2020.г., налаз и мишљење вештака др Љубише Божић од 20.10.2020.г. упут за амбулантно лечење за оптуженог са документацијом о припремама за стационарирано лечење.

Одбијени докази

Одбијен је доказни предлог одбране да се позове и испита сведок^{СА} на околност саобраћајне незгоде која се догодила пре спорног догађаја јер су битне чињенице о болести и стањима покојног^{BD} пре смртног исхода утврђене из медицинске документације Опште болнице у Панчеву и Дома здравља у Омољици и изјашњењем вештака др Љубише Божић који се изјаснио да подаци из медицинске документације о здрављу покојног^{BD} нису повезани са повредама од којих

је он смртно страдао. Те како се ради о довољно утврђеним битним чињеницама овај доказни предлог је одбијен на основу чл.83 ст.3 ЗКП.

Садржина изведених доказа је следећа

Одбрана оптуженог

У полицији.

На записнику о саслушању осумњиченог ПУ Панчево Ку 1055/20 од 20.06.2020.г. није желео да изнесе одбрану.

У истрази.

1.на записнику о саслушању осумњиченог Основног јавног тужилаштва Кт 858/20 од 22.06.2020.г. навео је: да је 17 година у браку са **ВА** са којом има двоје деце сина од 10 и ћерку од 13 година. Супруга је поднела тужбу за развод брака пре две године, али су се након тога мирили и живели заједно, а она је одлазила и долазила, да би пре 20 дана напустила породичну кућу у **ВВ** и отишла код својих родитеља у **ВВ**. Деца су тренутно код њега, јер је орган старатељства донео привремену одлуку да деца радним данима буду код супруге, а викендом код њега. Како је сада распуст обоје деце су по договору код њега.

Тог 20.06.2020.г. био је у кући, целу ноћ пио, попио пола литре ракије и 5-6 пива. Покушавао је да назове супругу али га је она блокирала на свим мрежама па није успео да ступи у контакт. Кад је пре 7-8 дана био у Бујановцу са децом супруга је остала у **ВВ** чуо је да је 2-3 пута изашла односно видео је на „Фејсбуку“ постављене фотографије из изласка. Рекао је да она може да буде са другим мушкарцем само ако се претходно разведе. Имали су заједничку мејл адресу и могао је да прати њено кретање, а и она његово. Приметио је да је она променила шифру, због тога није више могао да је „прати“ што је и била иницијална каписла да у 5 часова ујутру из **ВВ** крене код ње у **ВВ**, а знао је да она од куће креће у 06,05-06,10 часова на свој посао. То није био први пут да је изненада отишао код ње, дешавало се и раније, али није могао да се сада најави јер га је блокирала на друштвеним мрежама.

Негде око 05,00 часова сео је у свој ауто и дошао у **ВВ** до породичне куће њених родитеља где живе таст, ташта, шурак. Кућа је била откључана, а и да није он је знао где стоји кључ од те куће, или окачен код чесме или испод отирача, па и да је било закључано он би узео кључ и откључао врата. Са собом није понео „ништа“.

Отишао је право у собу у којој је спавала супруга, била је прекривена ћебетом, пришао је кревету и позвао **ВА** онда је открио па кад је склонио ћебе са ње она се пробудила, а он јој је рекао „Ајде спреми се идеш са мном“. Под тим је мислио да она крене са њим да је одвезе на посао а да уз пут попричају након чега би он отишао кући. Супруга је рекла „Ево, ево“ и почела да устаје. Изашао је из собе и дошао до собе у којој је спавао шурак **ВВ** и рекао му да он жели да се види са **ВА** и да се овај не меша у њихов однос јер му је она сестра а не супруга, па је мирно изашао из те собе, међутим **ВВ** је узео столицу, малу школску столицу и са њом га је ударио по леђима. Изашао је напоље и узео прво што је дохватио, дрвено држаље на коме је било „нешто метално“, то није ашов јер зна како ашов изгледа и са тим држаљем вратио се у кућу. Прво се сав **ВВ** „порвао“ али је **ВВ** нешто узео у

руке, не зна шта „гурао је он мене, а гурао сам и ја њега“. ВА се у тренутку нашла у соби и говорила „Станите, чекајте“. Не зна да ли је она могла да види како су се гурали, рвали, а он је у једном тренутку са својих 105 кг насрнуо на шурака који има 75 кг и рукама и тим држаљем па је од тог насртаја шурак пао доле на под и док је он био на поду ударио га је 5-6 пута тим држаљем, не зна да ли металним делом јер је доле био неки „лимчић“. Док га је ударао са тим држаљем, овај је лежао на поду и држао ту школску столицу и у једном тренутку је видео да је ВА потрчала и мислио је да је она отишла код својих родитеља који се налазе у дворишту куће.

Отишао је за ВА у кућу њених родитеља. Видео је да су врата закључана. Кренуо је ка улици и док је излазио видео је да њен брат односно шурак ломи прозор и искаче кроз прозор, узима цигле и једном га је гађао и погодио у пределу леве руке односно надлактице. То се дешавало испред куће таста, шурак га је и даље гађао са циглама и летвама, а онда је он њега гађао држаљем. Не зна ко је од њих двојице „склонио“ стакло на прозору. Очигледно је да су овај „инцидент“ чули и ташта и таст. Ташта ВС је изашла много раније, па јој је он рекао „склони се“. Није је ухватио рукама за браду и није јој рекао „тебе нећу да убијем“. Тада је шетао са ВС до улице, видео је да је ВВ отишао код комшије и рекао „нема проблема зови полицију“.

У једном тренутку из куће је изашао ВД његов таст и то од прилике када се са ВС налазио на улазним вратима куће у којој живи шурак, а која је удаљена од тастове 6-7 метара. Тада је таст ВД без мајице „сав сањив“ трчао према њему а он му је рекао „завршило се све, све је у реду“. Међутим, таст се залетио својим телом на њега и „буквално сам га ја загрлио“. Таст је хтео заправо да га удари што је ескивирао, јер у питању је стар човек, буквално га је загрлио, а таст је „одједном почео да спава“, па га је полако спустио на земљу и видео да му није добро па је рекао „зовите Хитну помоћ“, отишао до чесме и донео мало воде. Није ударио таста ашовом јер у рукама ништа није имао. Свог таста није ударио ни рукама, ни држаљем, ни ашовом. Ташта је сво време била у дворишту. Где је била ВА не зна. ВВ је био на удаљености од 30 метара. Већ тада су сви изашли из комшилукa било је доста људи, али они нису могли да виде шта се дешава између њега и таста, могли су да чују шта говори ВВ.

Није рекао да иде да чека патролу и да ће одлежати затвор и да ће их све побити кад изађе из затвора. Њему је ВВ говорио „сад ћеш ти у затвор и видећеш шта ће све тамо да ти раде“.

Зависник је од кокаина и спида. За седам дана је требао да иде „у Драјзерову“, да се лечи од болести зависности. Може да се каже да је и алкохоличар, али је више зависник од опојних средстава. Дути низ година користи кокаин и спид. Кокаин користи искључиво „кроз шмрк“. Никад се није лечио од кокаина. Месечно узима 2-3 грама спида и на све то дода 0,5 грама кокаина, некад и једном недељно.

Тог 20.06.2020.г. у 01,00 час узео је два грама спида уз алкохол. Спид је шмркао уз алкохол. Алкохол је почео да конзумира око 9 часова увече претходног дана 19.06.2020.г., а у току ноћи 20.06.2020.г. у 01,00 час узео је спид, тог дана је јео само „Нутелу“.

2.на записнику о саслушању осумњиченог Вишег јавног тужилаштва Кти 31/20 од 20.07.2020.г. навео је: са ВА живео је у браку 17-18 година. Брак је разведен 06.07.2020.г. У браку имају двоје деце ћерку од 13 и сина од 11 година. Супруга је тужбу за развод брака поднела 2017.г., а до тог дана 20.06.2020.г. „мало су живели заједно, мало нису“. Супруга га је коначно напустила 20 дана пре догађаја и отишла код својих родитеља, док су деца остала код њега на пар дана. Зна да је ВА када се вратила код својих, живела у кући са братом ВВ оцем ВД и мајком ВС Његови односи са ВА породицом били су коректни. Нормално је да су родитељи на страни свог детета, па су тако и ВА били на њеној страни када је долазило до свађа и разлаза између њих двоје. Никаквих сукоба између њега и њених родитеља и брата, ни физичких, ни вербалних није било.

Ноћ пре овог догађаја попио је пола литре ракије и 5-6 пива, узео један спид од 5 грама и 0,5 грама кокаина ушмркивањем. 7-10 дана пре овога јавио се у Институт за лечење од болести зависности у Драјзеровој улици у Београду ради лечења од опојних дрога јер је користио спид, кокаин и марихуану. У лечењу је требала да учествује и супруга ВА

Те ноћи деца су била код његове сестре у Београду, он је био сам у кући и покушао да зове ВА мобилним телефоном, али га је она блокирала и на телефону и на друштвеним мрежама, а на „Фејсбуку“ је променила лозинку. Имали су заједничку мејл адресу па су могли да прате кретање једно другог, али је она променила шифру, па он њу није више могао да прати, а она њега јесте. То је била „кап која је превршила чашу“ због чега се рано ујутру око 05,30 часова „спаковао“ и аутомобилом марке „Пежо 406“ црвене боје одвезао до куће ВА родитеља у Ауто је паркирао преко пута њихове куће. Тако „бесан“ отишао је код ње са намером да јој предочи да се у Институту у Драјзеровој пријавио за лечење због злоупотребе дроге, да би она требала да буде део процеса лечења јер је сукоб у браку постојао зато што је он користио дрогу.

Познато му је како изгледа кућа ВА родитеља, имају две куће на једном плацу, зна ко где спава, јер је и помагао у радовима као што је и ВА брат њему помагао. Гледано са улазне капије, прво је већа кућа где је знао да спавају ВА и њен брат, а лево од те куће је мања кућа где спавају ВА родитељи. Зна да се већа кућа по правилу не закључава јер је ту и раније одлазио, а за мању кућу не зна зато што су ту нова врата и вероватно се закључавају. Када је дошао до куће у рукама није имао ништа, нити је од своје куће понео било какво оруђе. Није понео ашов. У рукама је имао само „папире“, лекарску документацију за Институт у Драјзеровој, све је било у плавој фасцикли. Ушао је у кућу и знао је да у тој кући шурак ВВ спава у соби до улице, а ВА у соби према дворишту.

Ушао је прво у собу где спава ВВ који се тада пробудио. Код њега је прво ушао да му каже да ће разговарати са ВА да не праве проблем „просто ушао сам да се јавим, његова је кућа“. ВВ је рекао „добро, добро“ и није деловао тада изнервирано. Из његове собе, отишао је код ВА која је била полубудна. Склонио је ћебе или чаршав чиме је била покривена и рекао „ВА ајде устај, идеш са мном, ја не могу више, хоћу да ти покажем папире, хоћу да се лечим, да ми помогнеш“. ВА је ћутала и почела да скупља ствари, као да хоће да крене са њим. ВВ и ВА собу дели мали ходник од 1-2 метра, па се из једне собе директно гледа у

другу. ВВ је изашао из собе у ходник и деловао нервозно. Не зна шта га је изнервирало, ваљда што је ВА била спремна да крене са њим, па је ВВ почео да виче „докле ћете вас двоје да правите срања“. ВВ је имао проблема са својом супругом због чега је очекивао да ће да разуме ситуацију између њега и ВА, али се он понашао као да је ВВА његова супруга, а не сестра. То му је и рекао, да би требало да разуме ситуацију, да буде на његовој страни, да му је ВА сестра „а да се он понаша као да му је жена“. Док су се расправљали налазио се у ВА соби, окренуо шураку леђа, а ВА се спремала, кренула да се облачи, и тада је осетио ударац у пределу леђа. Када се окренуо видео је да је задобио ударац малом „као школском столицом“, а не зна да ли је била пластична или метална. ВВ га је гађао „није имао ко други“. Окренуо се према ВВ и видео да у рукама држи „још нешто, није сигуран шта, можда нож, али не може да тврди“. Иначе та соба у којој ВВ спава то је кухиња и дневна соба. Након тога је изашао из куће испред које се налази „пуно алата“ и ту увек стоји нешто од материјала, притке за парадајз, делови за мотокултиватор, а са леве стране је остава „где има свега и свачега“. Узео је једно дрвено држаље „од нечега“, на крају тог држаља је метални део који може да личи на ашов или лопату, а сигуран је да није секира и вратио се у кућу. ВВ се вратио у своју собу, ВА је била у својој, па је ушао код ВВ и ту су се „погурали“. ВВ је имао нешто у рукама, али је „то нешто“ бацио, а он је држаљем и то металним делом више пута замахнуо према ВВ у пределу руку и ногу, али га није „погодио“. ВА је изашла из своје собе и из куће и мислио је да је она отишла код родитеља. Она ништа није говорила. У том гурању са ВВ пошто има 110 кила, а ВВ 80 кила, оборио је ВВ на под и док је био на поду задао му је више удараца, најмање два удараца тим држаљем, металним делом у пределу руку и ногу и викао „докле ћете од мене да правите будалу и магарца, мајмуна, на шта ово личи“. Ударао га је док овај није рекао „немој АА више, изгледа да си ми сломио нешто“, па је тада престао. Није дошао ту „да бије било кога, дошао је да разговара, па и кад је ударао-није хтео да удара у пределу главе јер није хтео да га више повреди“. Окренуо се да изађе из собе и оде за ВА у кућу њених родитеља јер је мислио да је она тамо отишла, а ВВ је оставио тако на поду. Видео је да он из своје собе великом брзином искаче кроз прозор на улицу.

Отишао је до мање куће где су ВА и родитељи и где је мислио да је и она. На тој мањој кући су једна алуминијумска и једна дрвена врата, а иза њих још једна врата од собе где спавају ВА родитељи. Из те куће се ништа није чуло па је закључио да ВА није ни ушла у родитељску кућу. Помислио је да је изашла на улицу и кренула према „бабиној кући“ која се налази са леве стране неких 5-6 кућа даље. Тада, када је хтео да изађе на улицу, погодила га је цигла у леву руку и видео је да га то гађа шурак ВВ и то „чиме стигне-циглом и свакаким гвозденим деловима“, а све то се налазило до мање куће. ВВ је могао да дође до те мање куће кроз мали пролаз који постоји између веће куће и комшијске куће и који води према тој мањој кући. ВВ га је погодио 3-4 пута циглом и неким гвозденим деловима у леву руку, а он му је узвраћао, гађао га дрвеним држаљем којим га је претходно ударио, гађао га је и циглом којом је он њега гађао и у том гађању „мисли да га је са циглом промашио, погодио улазна врата мање куће и верује да је тако разбио та врата“. ВА није видео за то време, али се чула бука, чули су се таст и тапта ВД и ВС.

ВС је изашла из те мање куће. ВВ је отишао. ВС га је питала „шта радите, шта се дешава, где је ВА“, а он јој је одговорио „ништа није у реду, ВВ и ја смо се потукли, а ВА је отишла или у комшилук или код бабе“. Није

рекао ташти „склони се“, нити је ухватио рукама за браду и није јој рекао „тебе нећу да убијем“. Са BC је дошао до улице и видео је да је BB код комшије. Тада је видео да таст BC излази из те мање куће, BC је BD рекла „стани BD“, она га тако зове, међутим он није стао, ишао је према њима, он је са BC кренуо према малој кући. BD није имао мајицу на себи и као да је био мало поспан. Пришли су један другом па му је рекао „BD, није добро, потукли смо се BB и ја, али ништа није страшно“.

Тада му BD потпуно прилази и врло чудно изгледа „као да ће да заспе у ходу“, изгледало је као да хода у месту и да се не креће и почиње да пада на њега, он га прихвата телом, а BC за ноге. BC је почела да вришти и да кука, да виче „BD шта ти је“, а он је BD спустио на земљу, изгледао је „као да спава“. Хтео је да га стави у свој ауто и вози у болницу али то није урадио „јер би било мало глупо“.

Истрчао је на улицу и викнуо према BB да дође до куће, да BD није добро, да га вози у болницу, да је пао у несвест. Отрчао је до чесме и донео мало воде и полио BD. Са BC је однео BD до једне фотеље која стоји између старе и нове куће на отворено.

BD није задао ни један ударац, ни дрвеним, ни металним делом ашова, односно „ове дрвене држаље са металним делом“ којим је претходно задао ударце BB, јер је то држаље остало тамо где је претходно гађао BB. Ни BB ни BA ни BC, ни BD није рекао да чека патролу, да ће одлежати затвор и да ће их све побити кад изађе.

Да је хтео да неког нападне и убије, дошао би у глуво доба ноћи око 1-2 часа и то би урадио, јер је знао да они не закључавају, а сигурно не би дошао „овако по дану“. Кад је излазио из њиховог дворишта рекао је BB „брзо дођи да помогнеш BD пао је у несвест, ја сад идем кући и чекам патролу полиције“, а то је и урадио. Са собом је понео своју фасциклу са лекарском документацијом. Никакав алат није имао ни у колима.

Као што је рекао, користи опојну дрогу, марихуану повремено када не може да спава, а у последње време учестало користи кокаин и спид, сваки други дан, а 15 дана пред овај догађај, сваки дан. BA никад није конзумирала дроге.

Породични односи BA родитеља BD и BC и брата BB са њом били су „реални“ као и у свакој породици, и они су се свађали, али су и разговарали и решавали проблеме. Били су „просечни“. У току поступка лечења „у Драјзеровој“ о чему има лекарску документацију, па до овог догађаја обављене су четири сеансе лечења, а бивша супруга BA је требала да буде део процеса лечења. Требао је и да остане на Институту месец дана на одељењу.

На главном претресу

на записнику од 24.03.2021.г. навео је: жао му је што је „раставио“ своју породицу и жао му је што је пок. BD мртав.

То јутро дошао је у на адресу где му живи супруга BA коју је иначе звао „BA“. Био је под дејством алкохола и наркотика и „осећао се као да иде 150 км/х, кроз неку маглу“. Свест му је била сужена. Дошао је у кућу где му је била супруга на

адреси у _____, улица _____ и ушао у кућу јер су врата била отворена. Да су којим случајем била затворена и да их је проваљивао, то би се ваљда чуло.

Прво је ушао у собу где је био^{ВВ} _____ и рекао му је да је дошао да разговара са ^{ВА} _____, да реше неке проблеме у вези његовог лечења, а овај је рекао „добро, добро“. Онда је ушао у собу код супруге ^{ВА} _____ она је била полубудна па јој је рекао да има „папире“ у вези лечења у „Драјзеровој“, да она треба да му помогне, молио је и преклињао и рекао јој да се спреми, да заједно оду. Желео је да је одвезе до посла, знао је да ради у првој смени, а после да оде кући. ^{ВА} _____ је рекла „ево“ и у том тренутку на вратима ^{ВА} _____ собе се појавио^{ВВ} _____. Пре тога су врата од^{ВВ} _____ собе била затворена, па их је ^{ВВ} _____ отворио и почео је да виче „докле ћете вас двоје да правите срања, ово више нема смисла“ и слично, а он му је одговорио да би требао да их разуме јер и сам има такве проблеме. Познато му је да ^{ВВ} _____ 5-6 година има проблеме у браку и зато живи са родитељима. Онда се окренуо према ^{ВА} _____ да види да ли је спремна. Тада је осетио јак ударац у леђа „као да је поливен кључалом водом“. Видео је да га је ^{ВВ} _____ ударио једном малом столицом, то је столица за децу али има „лимчиће“ и тешка је. После је видео да^{ВВ} _____ има нож у руци па је изашао из куће и узео прво на шта је наишао у дворишту „неку алатку“. Вратио се у кућу.^{ВВ} _____ је тада бацио нож према њему, не може да каже да га је гађао, него је бацио нож. На столу је било „свега и свачега“ и он је да га ^{ВВ} _____ не би ударио, ударио^{ВВ} _____ једном, не зна да ли у леву или десну руку, мисли у леву.^{ВВ} _____ је тада кренуо према прозору, а он је замахнуо још једном према њему, али је^{ВВ} _____ рукама ухватио дршку те алатке, вртели су се у круг и рвали, па је свом тежином пао преко^{ВВ} _____ који је остао да лежи, а он је устао и ударио га још два пута.^{ВВ} _____ му је говорио „немој ^{АА} _____ више поломићеш ми нешто“, па је престао.

Видео је да је ^{ВВ} _____ искочио кроз прозор па је кренуо напоље. ^{ВА} _____ од момента када је изашао из куће по ту алатку, није више видео. Кренуо је да тражи ^{ВА} _____ да је пита шта сад да ради, да јој каже „да су упропастили и њих, и децу и све остало“. Отишао је до мање куће где живе пок. ^{ВД} _____ и ^{ВС} _____ и покушао је да отвори врата али су била закључана. Погледао је унутра и видео да нема никог. Сигурно су спавали. Кренуо је да се враћа ка улици, ка свом аутомобилу и кад је био на три метра од те мање куће, у дворишту, поред главе му је пролетела цигла. Окренуо се и видео да га^{ВВ} _____ гађа циглама, металним цевима и „свачим“, не зна шта је све од тих ствари било, два-три пута га је погодио, па је имао модрицу на надлактици, а на подлактици једне руке је имао повреду „нешто пробушено“. ^{ВВ} _____ је узвраћао свим тим чим га је гађао, циглом, цевком, а гађао га је и алатком са којом је поломљен прозор на вратима мање куће. Кад ^{ВВ} _____ више није имао чиме да га гађа и кад је видео да је сломљено стакло на вратима, рекао је да ће позвати полицију и отишао кроз пролаз између њихове и комшијске куће.

Тада је кренуо према излазу када је изашла ^{ВС} _____ и питала га „шта то би, шта радите, где је ^{ВА} _____“, а он јој је одговорио „није добро, ја и ^{ВВ} _____ смо се потукли, а ^{ВА} _____ је отишла или код бабе или у комшилук“. Са ^{ВС} _____ је разговарао испред улаза у велику кућу. Онда је из мале куће изашао покојни ^{ВД} _____, ишао је и трчао као „у полусну или у полунесвести“, тако је он то видео. Окретао се лево-десно, да га не удари још нека цигла у главу, да се „не јави“ однекуд ^{ВВ} _____ Покојни ^{ВД} _____ је ишао и замахвао руком као да ће да удари неког а у ствари је тражио ослонац да се придржи. ^{ВС} _____ му је рекла „стани ^{ВД} _____“. Онда су кренули према

BD се окренула и отишла на улицу, ваљда да зове BB Он је кренуо према BD и рекао му „BD ништа страшно, побили смо се ја и BB ништа страшно, прошло је“ и кад су били буквално на један метар BD је замахвао и пао на бетон свом тежином. Пришао је да га подигне, али BD није могао да стоји на ногама, спустио га је па је он буквално „пао му у загрљај“. У том тренутку се створила BC и он је BD полако спустио на земљу мало даље од бетонске стазе и оставио га да лежи на боку, па истрчао на улицу да позове BB да му каже да он иде, а да они позову Хитну помоћ „да не буде боји се он од BB а BB од њега, а човеку треба помоћ“. Не зна да ли BB није видео, или није чуо, или није разумео, па се опет вратио у двориште, узео у флашу воде и полио BD „али ништа није деловало, човек је остао да лежи у истом стању. BC је била ту и кукала сво време BD шта ти је, устани...шта се дешава, шта си урадио“, а он јој је рекао „биће добро, биће све у реду“ и да га ставе у фотељу или у столицу у дворишту што су и урадили па је онда рекао BC „ја сад идем а ви зовите Хитну помоћ“.

Кренуо је и узео своју фасциклу са документацијом која је стајала у ходнику нове куће на замрзивачу. Отишао до улице и још једном се обратио BB „дођи овамо отац ти је пао у несвест, ја идем кући и чекаћу полицију, не знам шта ће бити“. Сео је у ауто и отишао а полиција је дошла након 20 минута и од тада је притворен.

Жао му је, јер „тог човека“ воли као да му је отац. Рано је остао без оца. Он и покојни BD су рођени на исти дан, па су сигурно 15 година заједно прослављали рођендан. Покојног BD је поштовао и волео и са њим се стварно није никад посвађао.

Жао му је што сад мора да помене, да је на 2-3 месеца пре догађаја BD имао саобраћајну незгоду. Возио је бицикл, аутомобилом га је ударио локални аутомеханичар. После тога му је ВА говорила да је њен отац два пута падао у несвест на пијаци и у центру села, а то је чуо и од других људи.

Због свега му је жао.

Кад је кренуо кући видео је BB на улици са десне стране, испред пете-шесте куће на 20 метара удаљен.

Кад је полиција дошла у његову кућу претражили су не само кућу већ и цело двориште и шталу и друге просторије, радионицу, помоћну зграду, тражили су ашов. А од њега су одузели тада мајицу и панталоне.

Иначе је одлазио код покојног BD, изгледао му је „болесно“ после саобраћајне незгоде, за коју се иначе споразумео са извесним аутомеханичарем СА да му овај плати 1.200 евра и да не зову полицију и Хитну помоћ.

Претходног дана 19.06.2020.г. био је на прегледу „у Драјзеровој“ па је повео своју децу и оставио их код своје сестре да преспavaju и нису били у кући када се одиграо немили догађај. Када је ушао у кућу код BB у соби није било никог, он никог није видео. Нема објашњење за повреде које је добио BD

Завршна реч одбране

Бранилац оптуженог АА адвокат Саша Левнајић у завршној речи је навео: у току поступка пред судом саслушана су три сведока – оштећени чији су искази у битним елементима нелогични и контрадикторни. Насупрот томе одбрана оптуженог је током целог поступка непромењена, јасна и логична. У свом исказу оштећена ВА Тошић изјавила је да је критичног јутра оптужени ушао у просторију где је она спавала, носећи са собом ашове и ножеве и да је тражио да устане. Нелогично је у исказу оштећене да одмах после тога она описује физички сукоб између брата и оптуженог јер с једне стране оптужени од ње тражи да устане а с друге стране одједном без икаквог објашњења физички насрће на ВВ Нејасно је како је то оптужени из фазе у којој жели да разговара са супругом наводно започео ничим изазван сукоб са њеним братом. Ову нелогичност објашњава оптужени да је до тога дошло јер је био нападнут од стране оштећеног ВВ , ударен столицом након чега је морао да се брани. Поред тога интересантно је питање „шта се то десило са ножевима“ које је наводно оптужени имао са собом а спомињали су их и ВА и ВВ мада они нису нашли своје место у оптужници. Поставља питање да ли то значи да тужилац у том делу није прихватио исказ оштећене. Ако је тако онда се поставља питање на основу чега онда исти сведоци имају кредибилитет, да им се верује да је оптужени унео ашов у просторију у коју је спавала ВА

Оптужени је у овом делу дао крајње логичну и јасну одбрану да је након физичког обрачуна савв и пошто је вв изашао из куће, настављен сукоб међу њима у дворишту тако што га је вв гађао различитим предметима а оптужени је одговорио на исти начин бацајући на вв предмете које је нашао у дворишту. Поред тога „интересантан“ је део исказа оштећене ВА у истрази где наводи „наредног дана а како сам знала да је АА већ притворен, а да АА мајка не долази код њега у кућу у , отишла у АА кућу... баш зато да бих покушала да пронађем овај ашов који је АА имао“. Одбрана поставља питање како је оштећена ВА

21.06.2020.г. знала да ашов није пронађен у кући приликом претреса и лишења слободе оптуженог, ко је оштећеној доставио ту информацију и како је могуће да се она директно укључује у предкривични поступак и врши незаконит улаз, претрес куће оптуженог. Из ових разлога одбрана од почетка оспорава потврду о одузетим предметима од ВА од 21.06.2020.г. јер је реч о доказу који је прибављен на незаконит начин. Приликом лишења слободе оптуженог 20.06.2020.г. полицијски службеници су вршили претрес и куће и возила и о томе сачинили записник. Полицијски службеник који је вршио претрес има преко 20 година радног искуства па је немогуће да није пронашао предмет извршења кривичног дела који је како је навела сведок оштећена ВА , био усправно наслоњен на зиду радионице. То значи да ашов није био нигде сакривен већ уредно сложен у помоћном објекту са осталим алатом. То је незаконито поступање сведока оштећене ВА која је накнадно, дан касније овај ашов однела у кућу оптуженог, тамо га поставила и обавестила полицију да дође и преузме ашов. За одбрану је ово огроман пропуст истраге. Пропусти се настављају и даље приликом вршења ДНК вештачења трагова са ашова јер се у налазу спомиње траг женског лица али никоме из непознатих разлога „није пало на памет да уради анализу трагова оштећене ВА “. Сматра да је ово намеран пропуст да се она заштити и да се да контекст овом догађају какав је и наведен у оптужници, а то је да је оптужени са умишљајем, са намером, плански понео ашов и отишао у кућу оштећених да се физички обрачуна са њима. Оштећена ВА се ни ту није зауставила са конструкцијама већ је додатно фабриковала чињенице како су претходног дана деца плански одведена у Београд, како никад раније

деца у Београд нису одлазила код своје тетке и њене деце. Одбрана разуме љутњу оштећених јер су блиски сродници и читаву историју лоших брачних односа, али сматра да суд мора критички да приступи анализи ових доказа, да узме у обзир наведене незаконитости у току истраге које у овом поступку иду искључиво на штету оптуженог.

Сведок оштећени ВВ је дао исказ препун нелогичности у намери да нашкоди оптуженом и прикаже га на најнегативнији могући начин. Прва ствар је што и он спомиње у свом исказу ножеве, а друга што не даје убедљиве разлоге како је дошло до физичког обрачуна између њега и оптуженог и због чега је њега оптужени први пут у животу, од кад се познају, без икаквог разлога тешко телесно повредио. Оштећени ВВ у свом исказу избегава да каже да је први започео физички сукоб и насрнуо на оптуженог и када се посматра узрочно-последична веза управо је ВВ усмерио ток догађаја онако како се одиграо. Његов исказ је нелогичан у делу када описује где се налазио када је побегао из свог дворишта, па спомиње да је отишао код компинице СВ која је кад га је видела пала у несвест. У истрази је прво спомињао да је компиница СВ стајала на капији њихове куће, а на главном претресу да је стајала испред своје куће. ВВ је изјавио да је био „сав крвав“ а његова мајка сведок ВС да га је видела у дворишту и да није видела повреде. Сведок ВС је поред тога сведочила да је ВВ био на улици у неком јарку а сведок ВВ је потврдио да је видео моменат када је оптужени ашовом ударио покојног ВД. Сматра да је више него очигледно да су оштећени „прилично претерали“ у жељи да оптуженом нанесу штету и да га ставе у максимално неповољан положај пред судом. Одбрана разуме да је код таквих догађаја присутан страх, стрес и да учесници не могу на најбољи начин да примете и схвате шта се тог тренутка догађа па касније то и да репродукују, али је потпуно неприхватљиво да се оштећени децидно изјашњавају о чињеници да су видели моменат када оптужени удара ВД ашовом а да им се баш у том делу искази не подударују јер исказ ВВ искључује исказ ВС и обрнуто. Одбрана закључује да ови сведоци нису видели моменат када је наводно оптужени ударио ВД јер се тај моменат никад није ни десио.

У вези ДНК вештачења одбрана указује на нелогичност: прво, пропуст да се уради ДНК вештачење оштећене ВА која је пронашла ашов а приликом анализе су нађени трагови особе женског пола. Логично је било да се уради ДНК ВА која је била у контакту са ашовом, посебно због околности како је ашов пронађен. Друго, пронађени су трагови крви на одећи оптуженог који њему припадају што указује да је задобио телесне повреде, а то опет доказује да је он био нападнут од стране ВВ и да је морао да одговори на напад. На горњој половини ашова са сигурношћу се тврди да су пронађени трагови оптуженог ВД па сматра да је истрага а касније и судски поступак требао да допринесе да се утврди чињеница откуд трагови ВД на горњој половини ашова ако се оптужницом тврди да је ударен металним делом ашова који служи за риљање, сечивом. Ако су наводи из оптужнице тачни то је у директној супротности са ДНК вештачењем које је као неспоран доказ изведен током поступка. Нејасно је и неутврђено како је на доњој половини ашова пронађен траг ВВ и ВД и због чега нема објашњења откуд траг на доњој половини ашова и зашто није прецизно одређено постојање трагова на сечиву ашова. ДНК вештачењем је потврђено да на ашову постоје трагови оптуженог ВД, ВВ и једног НН женског лица, па одбрана сматра да је то НН женско лице сведок ВА и да је реч о ашову

који припада домаћинству породице В_ На ашову нису пронађени трагови крви ВВ који тврди да је сечивом ашова био исечен по десном уху и да је крварио, па је невероватно да „у овако озбиљном кривичном поступку“ се не изврши тако ДНК вештачење које ће прецизно и јасно груписати пронађене трагове, да ли је реч о дршци ашова или сечиву, већ се говори о горњој и доњој половини. Овакво вештачење је непотпуно, нејасно и не може се користити као доказ против оптуженог јер предметни задатак вештачења није био у корелацији са наводима учесника догађаја јер уколико оштећени ВВ тврди да је задобио ударац сечивом ашова, неприхватљив је доказ који се не бави детаљном анализом сечива ашова.

У погледу неуропсихијатријског вештачења истиче да вештак није добро утврдио алкохолемију оптуженог и да степен пијанства на који се вештак позвао не одговара степену пијанства из Закона о безбедности саобраћаја на путевима који класификује степен пијанства и што треба имати у виду без обзира што није реч о кривичном делу из области саобраћаја, па треба сходно применити одредбе овог закона. Поред тога примедба одбране је да је учињен неопростив пропуст у предкривичном поступку јер оптуженом није вађена крв нити узет узорак урина за анализу па је алкохолемија утврђена „као да је извршио прекршај“ на основу алкометра. Вештак Бранислав Ђурђевић се изјаснио да је практично читав налаз засновао на том резултату који је добијен алкометром и израдио је заправо један типски налаз са формулацијом „смањено али не у битној мери“ који се наводе мање-више у свим предметима у којима се износи одбрана „да је неко попио макар једно пиво“. Вештачење је морало да се уради „на много озбиљнији начин“ имајући у виду чињеницу да је оптужени комбиновао употребу алкохола и опојних дрога, да је код њега утврђена зависност и од алкохола и од дроге. Психијатријским вештачењем није узет у обзир профил личности оптуженог нити је то доведено у везу са употребом алкохола и дроге иако у свом налазу психолог Анита Дотлић констатује „да се диференцијално дијагностички може оптужени сврстати у тежи поремећај личности дисоцијалног типа са придруженом зависношћу од алкохола и амфетамина“. Из овакве формулације је јасно да конзумирање алкохола и опојних дрога од стране оптуженог са таквом структуром личности није исто као код било ког другог човека код којег не постоји оваква структура личности. Поред тога што је вештачење „типско“ није посвећено специфичностима личности оптуженог. Без „озбиљне анализе“ употребе опојних дрога и алкохола и довођење тога у везу са његовом структуром личности на коју он не може да утиче, не може се дати објективан и потпун налаз вештака неуропсихијатријске струке. Наглашава „да суд треба да цени околност да пропуст предкривичног поступка не треба и не може да иде на штету оптуженог“ а пропуст је чињеница да му није узет узорак крви и урина и да вештак неуропсихијатар није консултовао лекара из клинике за лечење болести зависности где се оптужени обраћао раније и код којих је имао заказано лечење.

Сматра да се овај кривични поступак „у великој мери своди на претпоставке“ како се шта одиграло, без јасних доказа у погледу одлучних чињеница „а како ствари стоје за сада све то иде на штету оптуженог“.

У погледу правне квалификације кривичних дела указује на следеће: за кривично дело из чл. 121 став 1 КЗ учињено на штету ВВ сматра да суд треба да има у виду да је оптужени поступао у нужној одбрани, да се бранио од напада који није скривао а да је нападнут сведоче повреде које је имао. Кад су се физички раздвојили оптужени и ВВ , оптужени АА више није предузимао никакве

поступке према њему, није га јурио по суседним двориштима, није га нападао што додатно указује да је поступао искључиво у циљу одбране. У погледу кривичног дела из чл. 113 КЗ сматра да није адекватна правна квалификација јер пре свега нема доказа да је оптужени извршио ово кривично дело а с друге стране како је формулисано у оптужници то би значило да је „буквално“ оптужени 20.06.2020.г. кренуо у са умишљајем да убије ВД. Ниједан доказ не говори у прилог оваквом чињеничном стању. Оптужени је тог дана отишао у домаћинство своје супруге, своје тазбине са намером да разговара са супругом и да је замоли да му помогне у лечењу од алкохола и дроге. Никакве ашове, никакве ножеве није понео јер за тим није било потребе, он је физички снажнији и корпулентнији од ВВ а може да се претпостави и од ВД. У ситуацији када оптужени одлази у кућу своје тазбине, где је много пута био, кад треба да се сусретне са познатим лицима које тамо и очекује, не стоји констатација да је дошао наоружан ножевима и ашовом. Ако је и имао намеру да се физички обрачуна није јасно због чега се није обрачунао са супругом ВА са којом је прво ступио у контакт тог јутра. Потреба да се оптужени представи као убица и насилник је доведена до апсурда овом правном квалификацијом јер чак и да је тачан опис догађаја из оптужнице, то не може бити кривично дело из чл. 113 КЗ.

Одбрана сматра да суд треба да донесе ослобађајућу пресуду.

Уколико суд сматра да постоји кривица оптуженог, предлаже да суд има у виду да је у погледу кривичног дела према ВВ оптужени поступао у нужној одбрани а у погледу кривичног дела према ВД да све околности случаја указују да се не ради о правној квалификацији кривичног дела из чл. 113 КЗ. Моли да оптужени буде ослобођен од трошкова кривичног поступка јер се налази у притвору, отац је двоје деце и нема средстава да те трошкове плати.

Оптужени АА је у завршној речи навео: да се у свему придружује завршној речи свог браниоца и анализи доказа коју је изнео и додаје да постоји разлика у сведочењу оштећених јер је ВВ рекао да је видео 4 ножа а ВА да је видела 2. Истог дана су са њим разговарали вештаци др Бранислав Ђурђевић и Анита Дотлић па је др Ђурђевић дао погрешан налаз а Анита Дотлић тачан, међутим они су међусобно контрадикторни. Придружује се захтеву да буде ослобођен од трошкова кривичног поступка с обзиром на ситуацију у којој се налази.

У писменој завршној речи је додао да се обраћа суду како би предочио једину и праву истину и немилом догађају од 20.06.2020.г. да се дође до праведне пресуде. Са бившом супругом је имао леп и здрав брак, све док се није појавила зависност од ПАС и алкохола што је интензивно почело да се дешава 2020.г. па су се родиле несугласице, свађе и нетрпељивост због чега себе јако криви. „Она“ је дала изјаву из разлога губитка родитеља и утицаја средине у којој живи. Разуме је и зна да се каје због изјаве јер и она зна једину и праву истину да је дошао из добре намере али инат је тај који је допринео да размишља „на тај начин“, „инат у немерљивим размерама“ што се код ње и раније дешавало али се увек враћала и извињавала и обећавала све и свашта. У је дошао искључиво да моли бившу супругу да му помогне у лечењу. Због свега тога и „још 1000 ствари“ моли да буде што блаже кажњен. Жао му је што су унесрећили фамилију. Највише од свега што је ВД остао без живота. Њему је 20.06.2020.г. уништио живот а тај губитак је највећа казна. Лично је жртва немилог догађаја „и досадашње судске политике“. У није понео ништа сем фасцикле

с папирима из Драјзерове па сматра да је ашов био ту остављен „спреман да се њему нанесу повреде“. Данима је уназад покушавао да разговара телефоном безуспешно. Тог дана је био видно неурачунљив због алкохола и наркотика. Главни актер је ВВ

јер га је први напао и немилог догађаја не би било јер је било много погрдних и увредљивих речи с АА стране. Није му дато довољно времена да изнесе своју одбрану и оправда своје исказе, нанете повреде, крв на мајици и панталонама. Ашов је подметнут без сведока и без присуства адвоката... Моли да суд изврши увид у све детаље, „сваки педаљ“, узрок, време и раније болести таста, његова веза са смрћу таста је „никаква“. ДНК анализом је потврђено да је ВД користио ашов, да је исти ашов користио и ВВ. Посекотине ушне шкољке, отворена рана десне подлактице, крвни подливи на прстима леве шаке, огуљотине на леђима нису нанете шпиглом ашова јер на ашову нема крви. Указује на историју болести покојног ВД

из Ургентног центра у Београду у којој између осталог је констатовано сломљено 5. и 6. ребро и застој срца 29.06.2020.г. Моли да се све узме у обзир и донесе правична пресуда.

Сведоци

ВВ -оштећени

У истрази,

на записнику о испитивању сведока-оштећеног ВЈТ Кти 31/20 од 30.07.2020.г. навео је: док је сестра ВА живела у браку са АА је имао повремено свађе, али никад туче. Посебно, може да каже о догађају пре 4-5 година, АА је на слави претукао једног човека, госта, па су се посвађали и тада је АА кренуо ножем који је узео са стола на њега, али га није напао, смирио се и од тада АА на његову славу више није долазио, нити је он одлазио код њега.

Дана 19.06.2020.г. са сином је дошао кући око 23,00 часа, сестра је већ била код куће, откључала им је врата. Тада му је рекла, на његово питање где су јој деца, да су код АА сестре у Београду, где су и раније ишли. Легли су да спавају, а ујутру, чуо је да је сестра устала, кроз сан је чуо неки разговор и помислио је да је она устала да се спрема за посао, па је и помислио да ли и он да устане да се спреми за посао јер иначе услужно сече и истовара дрва. Лежао је у кревету затворених очију и одједном чује да се отварају врата и види АА на вратима, стоји, држи у рукама ашов, велики за риљање, не зна да ли је била дршка метална или дрвена. Кренуо је да устане, али није успео, седео је и само рекао „АА откуд ти“, а он је рекао „откуд ја“ и тим ашовом, док је седео на кревету, ударио га у десно раме, металним сечивом. Устао је и кренуо да бежи. АА је хтео ашовом поново да га удари, али је подметнуо десну руку па га је сечивом ашова ударио у пределу подлактице леве руке, исекао га, а тим ударцем га је закачио у пределу уха и исекао му десно ухо. Од тог ударца је пао на земљу, а АА је наставио да га удара ашовом, не зна више којим делом, једно 7-8 пута. Мисли да је на кратко изгубио свест, а ваљда је АА мислио да га је убио. Лежао је поду на левој страни тела, поглед му је био управљен испод стола, видео је АА ноге и схватио је да он излази из собе. Тада је видео да АА у цеповима панталона на задњој страни има велике ножеве за клање свиња, „најмање четири ножа“. Сестру ВА није видео. Устао је и кренуо према прозору, да изађе из собе. АА се вратио и опет тим ашовом кренуо на њега, али је успео да отвори прозор и просто „излети“.

Отрчао је на улицу. Дошао до комшинице СВ , две куће даље, покуцао на прозор, а она када га је видела, пала је у несвест. Дотрчала је њена унука од 15 година којој је рекао да зове полицију. Био је сав крвав и у доњем вешу.

Кренуо је назад до куће, пролазом између комшијине и њихове куће и кад је био у делу летње кухиње, изашао је из пролаза и видео АА како тим ашовом разваљује и разбија стакло на улазним вратима куће где спавају родитељи. АА га је видео, престао да разбија врата, а он му је викао „што разваљујеш, дођи до мене“. И заиста је, стварно, АА кренуо „да га јури“ и даље држећи ашов у рукама, па су изашли на улицу и јурио га је по улици „то су сви видели“. Пошто га није стигао поново се вратио у двориште, дошао до те помоћне зграде.

Мајка ВС је била испред куће, ближе вратима и вриштала „што их поби“. Сестру није видео. Иза мајке је био отац ВД . Видео је тада како АА ашовом задаје један ударац оцу у пределу главе и то сечивом ашова, металним делом а не дршком. Отац је одмах пао доле. Видео је пре тога да је АА мајку ухватио за уста и рекао јој „тебе нећу да убијем, само њих двојицу“, а мајка је кукала „што си га убио, дигни га, убио си га“. За то време је са улице дошао до улазних врата своје куће где му је АА рекао „дођи пичкице да помогнеш тати“. Кренуо је и рекао АА „остави ашов“. Кад су били на раздаљини од 5-6 метара АА је забавио ашов у земљу, али кад је он направио један корак, поново је зграбио ашов и јурио га до улице.

Међутим, вратио се до улаза у помоћну зграду. Мајка је и даље кукала и викала да подигне оца, па је АА ухватио за руку оца, окренуо га на бок и рекао „спасао сам га мука“. Тада га је поново позвао, јер се у међувремену вратио до улазних врата у своју кућу, па му је АА рекао „ја ти спасавам оца а ти не смеш да приђеш“ и ставио ногу на очево тело. Сво време је држао ашов у рукама и поново је почео да га јури па су изашли на улицу, на део пута где иду возила. Кад је АА дошао до својих кола отворио је гепек и ставио ашов у гепек, а иначе је возио црвеног „Пежоа“. Кад је оставио ашов окренуо се и рекао му „ајде сад идемо један на један“, а он му је одговорио „шта сад један на један кад си ми сломио раме и кад имаш те ножеве“. Кренуо је „мало“ на њега, али се вратио до кола и рекао „идем за да ме не хапсе овде, а кад изађем из затвора све ћу да вас побијем“. Сео је у аутомобил и отишао.

Након двадесетак минута дошли су полиција и Хитна помоћ, па су њега и оца одвезли до болнице.

На главном претресу,

На записнику од 24.03.2021.г. додао је: из собе је изашао кроз прозор, а у кућу се вратио кроз пролаз који се налази до комшинице СС Њихове куће су једна поред друге, па се пролаз налази између две куће у ширини од једног метра. Из своје собе је изашао кроз прозор, на улицу, отишао је до комшинице СВ , а вратио се кроз тај пролаз. Још једном се нашао на улици кад је „он ударао ћалета“. Све је видео са улице пошто немају капију. Видео је и мајку. АА и отац су били иза мајчаних леђа. Полицију је видео само „површно“ јер је одмах сео у Хитна кола и одвежен у болницу.

Објашњава, да је искочио кроз прозор, отишао до комшинице СВ , куцао на прозор, она је отворила па када га је видела крвавог пала је у несвест. Њеној уници је рекао да зове полицију. Од комшинице СВ се вратио, ушао у тај пролаз између

кућа, прошао до помоћне просторије где је оптужени разбијао стакло на вратима. Рекао му је „шта разбијаш то, ајде на мене“, па га је оптужени појурио до улице, па се вратио у двориште а он је на улици остао. Кренуо је за оптуженим и видео како му удара оца по глави, а мајку хвата за уста и каже „тебе нећу да убијем, само њих двојицу“.

Док се „то дешавало“ његово дете је остало у кревету, па и не зна шта је са дететом било, све док мајка није ушла по њега и рекла му да је он био покривен по глави ћебетом. Од тада је његов син код своје мајке, а код њега неће ни да дође, плаши се, плаши се и њега, јер га је видео крвавог и исеченог.

ВА **оштећена**

У истрази.

на записнику о испитивању сведока-оштећеног ВЈТ Кти 31/20 од 30.07.2020.г. навела је: од 2004.г. живела је у заједници са оптуженим АА, брак су закључили 2012.г., а развели су се 06.07.2020.г. у Основном суду у Панчеву након овог догађаја, па је у тој парници оптужени доведен из притворске јединице. У току трајања брака њен живот и живот деце ћерке од 13 година и сина од 10 година био је тежак јер је оптужени АА наркоман, а у једном лекарском извештају је видела да је користио спид и кокаин и пио алкохол. Више пута, док је трајао брак, он је био физички и психички насилан, тукао је, малтретирао, понижавао, сексуално малтретирао. Док је трајао брак јако га се плашила. Више пута га је напуштала и враћала се. Када је тукао и психички малтретирао то је радио пред децом, па и ћерка CD све то памти. Могла је да га напусти и да се врати код родитеља који су јој били подршка, међутим она се враћала код АА јер је он говорио да ће убити родитеље и брата, а да ће она све то да гледа, да ће бити пуно крви, да ће је исећи и живу закопати. Оптужени је био у затвору више пута, а последњи пут у кућном затвору 2018.г. када је носио наногицу. Кад је био у затвору 2009.г. посећивала га је, носила му храну и одећу. Кад је АА изашао из затвора родитељи су јој говорили да је погрешно, да сви греше, да ће се можда променити па је и отац организовао ручак, спремио прасе, све у својој кући јер су се сви надали да ће се АА променити, али се то није десило, напротив постало је све горе. Након те 2009.г. још једном је био у затвору, а после у кућном затвору. Иако је био насилан није га пријављивала полицији јер га се плашила, али је давала изјаве поводом тих случајева у Центру за социјални рад.

Око 10.05.2020.г. последњи пут га је напустила и вратила се са децом код родитеља. Тада јој је као и претходних пута када га је напуштала слао поруке да се врати, да то што је урадио „није ништа страшно... да то није прави он... да и други имају проблема у браку“, а кад му је она говорила да је тукао песницама, он је одговарао „па није то толико страшно“ и тражио да се врати. Међутим, овај последњи пут није хтела да се врати и рекла му је да се више неће вратити у. У мају 2019.г. покренула је бракоразводну парницу али се тај поступак одужио зато што АА није долазио у суд, избегавао је позиве, па је брак разведен тек након овог догађаја када је АА притворен и доведен из КПЗ на рочиште.

АА односи са њеним родитељима били су такви да је отац увек пријатељски саветовао АА да је не малтретира, да имају „живу и здраву децу“, да им то не треба, а умео је и да плаче док то говори, а и АА би се расплакао и обећавао да

неће више, да се то више неће поновити, али се ипак понављало и дешавало и после таквих разговора. Покојни отац и AA се никад нису посвађали.

Брачни односи са AA су били тешки и са финансијске стране, јер он није радио, а она дуго није имала посао, све до уназад три године када се запослила у „Гомексу“, па су их издржавали њени родитељи и брат, а једно време су живели од социјалне помоћи. Иначе када је малтретирао говорио јој је и да је неспособна да заради паре, да није добра ни жена ни мајка, тражио јој је паре. Када је почела да ради, нешто пара је склањала за децу, а он је то проналазио и узимао. Малтретирао је и на јавном месту, на улици да му да паре, испред радње где је радила, па и кад је тукао и „давио“, а њој нико од пролазника није помогао, чак су и деца била присутна. Када је тражио паре тражио је за дрогу. Последњих година је наводно AA кренуо да се лечи од дроге, али му наводно терапија није одговарала. Обећавао је да ће да се лечи, крене са лечењем па стане, прекине.

Кад га је напустила средином маја 2020.г. Центар за социјални рад је регулисао виђање деце, док се не разведу, тако што су деца припала њој, а оптужени има право да их виђа кад деца пожелу, што она није ограничавала. У овом времену, комуникација се међу њима сводила на виђање са децом.

Памти дан 13.06.2020.г. кад јој је оптужени са свог телефона послао СМС на њен телефон која гласи „Дође ми да побијем све, и децу и тебе, и мајку и сестру и њену децу, значи пуко сам овог тренутка“. Ту поруку је послао у 11,51 ч, а у 11,52 ч поруку „Сачувај ову поруку“. Оптуженог је у свом именику сачувала као AA. Иначе је од њега свашта добијала путем порука, и мртвачке сандуке, и споменик „да изабере“.

Дана 19.06.2020.г. чула се са оптуженим, он је причао и са ћерком, а након разговора ћерка јој је рекла да она и брат иду код тетке у Београд. Њој AA то није рекао, па и поред тога, није хтела деци да забрани. По децу је дошао оптужени и одвезао их аутом. Радила је другу смену, по завршетку смене, позвала је ћерку, да види кад ће се вратити. Јавио се AA зет и рекао да ће деца остати да спавају у Београду код њих, па иако је то изненадило, није забранила. Питала је где је AA а зет је одговорио да се он вратио кући.

Никад на свом телефону није „блокирала“ AA јер је морала да има неку комуникацију са њим због деце, али га јесте блокирала на Вибер апликацији зато што јој је преко те апликације слао слике мртвачког сандука и споменика.

Након што је обавила тај разговор са ћерком односно AA зетом, позвала је свог брата и питала га кад ће се вратити кући, рекла му је да ће лећи и закључати врата и да ће устати да откључа кад се брат са сином врати. Иначе на плацу њених родитеља постоји једна већа кућа где у приземљу постоје две мање и једна већа дневна соба, она је са децом боравила у једној соби, а брат је са сином спавао у дневној соби. Та кућа се увек закључава, брава је исправна. Оптужени нема кључеве од ове куће. Поред веће куће постоји и једна мања, помоћна зграда са леве стране, где бораве и спавају родитељи. И та кућа се закључава.

По повратку брата и његовог сина, легла је, не зна које је време било. После је видела да је било рано јутро, око 5,20 часова. Пробудила се јер је AA упао у њену собу,

упалио светло и почео да прети „устај“, свукао је прекривач са ње и говорио „устај кад сам ти рекао“. Приметила је да АА у руци има ашов са металном дршком зелене боје. Препознала је тај ашов, то је из његове куће, користили су га и он и она, а и АА мајка за радове у башти. Такође је приметила да АА у оба задња цепа панталона има два ножа, један већи, један мањи. У страху је и радила то што је он говорио.

Брат који је спавао у дневној соби, са сином старим 6 година, чуо се из собе, нешто је говорио, није разумела шта, а брат јој је после рекао да је говорио „АА откуд ти“. Тада види да оптужени креће према њеном брату ВВ и задаје му више удараца у пределу тела, леђа и груди, тако што у рукама држи дршку ашова а ударце задаје металним сечивом ашова. Брат ВВ је јаукао и кукао. Она је истрчала из собе у ходник према вратима, истрчала из куће на улицу и кренула ка комшијама да неко позове полицију. Отрчала је код комшије СЕ, ту су били и његова жена и отац, спремали су се за посао. То је други комшија са леве стране. Они су је смиривали. СЕ је позвао полицију. Лично је причала са полицијом и рекла им да брзо дођу јер ће АА убити њеног брата.

У међувремену из куће се једно време ништа није чуло, а онда се чуо братов глас како виче „комшије помагајте, убио ми је оца“ и чуо се глас мајке која је викала „где је ВА, где ми је ћерка“. Након тога се чуо и АА. Комшија СЕ га је видео на улици. АА је викао „поубијаћу вас све“. Комшија СЕ јој је рекао „ево га, тражи те по улици, сакриј се“, па се она сакрила дубље у кућу, а онда вратила до прозора и видела и чула да је АА отворио гепек аутомобила „Пежо 406“ црвене боје и да је у гепек оставио ашов са металном дршком зелене боје, затворио је гепек и говорио „ја сад идем кући да чекам полицију, нећу овде да ме хапсе, а кад се будем вратио из затвора све ћу да вас поубијам“. Сео је у ауто и отишао.

Тада је изашла из комшијске куће, ушла у двориште куће својих родитеља и затекла брата, свог крвавог по увету, по рамену, по десној руци, а на десном рамену му је искочила кост, уво му је било исечено. Затекла је мајку са комшијом СС држи оца и спушта га да седне на столицу у дворишту. Мајка није имала повреде, али је оцу ишла крв из уста, имао је расечено раме, мисли да је то десно раме, није сигурна. Отац је био полу свестан. Питала га је „тата, јел си добро“ и плакала, а отац је њу питао што плаче, шта се десило. Отац је кренуо у пољски вц иза куће и кад се враћао видела га је да стоји код кавеза за голубове и повраћа, па је рекла мајци да га придржи да не падне, да морају да иду код лекара јер му није добро. Отац је, то је добро запамтила, рекао у тим тренуцима „храни кера да те убије“.

Када је оптужени АА већ био у притвору, а пошто је знала да његова мајка не долази у кућу у на адреси отишла је у ту кућу да пронађе ашов који је АА имао када је ушао у њихову кућу. Знала је где ашов иначе стоји, у радионици, и нашла га је усправно наслоњен на зиду радионице. Ашов није дирала, звала је полицију и рекла им да је пронашла ашов. Полиција је одмах дошла па су то све фотографисали и њој издали потврду о привремено одузетим предметима коју је и потписала. Када је полиција дошла у кућу где се све то десило, где су она и брат боравили, на поду је било пуно земље, помешана крв и земља, па када је полиција питала одакле та земља, она није знала да им каже. Када је пронашла тај ашов у АА кући на ашову није било земље „као да је ашов очишћен и земља састругана“.

Придружује се кривичном гоњењу и жели да за ово што је урадио буде максимално кажњен. Плаши се шта ће бити када он изађе из затвора, плаши се да ће остварити своје претње. Поставља имовинскоправни захтев у неопредељеном износу.

Иначе њен брат ВВ ни на који начин није напао ААА . Он је био у дневној соби и спавао са својим сином, а устао је када је чуо да се нешто дешава у делу куће где је она боравила. ВВ није напао АА , она то није видела.

На главном претресу,

На записнику од 24.03.2021.г. додала је: задњих 15 година оптужени АА је мрзео њене родитеље и он је „ово“ планирао већ годинама. Не зна зашто их је мрзео када су га они „практично“ хранили. Сматра да је он такав однос према њеним родитељима имао зато што је „нерадник, што није имао новца“ и увек је тражио све од њених родитеља да му купе и дају. Кад су се разишли звао је њу и плакао и буквално рекао да нема „ни за хлеб“, да нема ни хлеба да једе. Шта друго да каже за човека који има 40 година, а нема пара ни за чоколаду деци. Годинама је живела са оптуженим и била злостављана и физички и психички и сексуално. Кад год би „отишла“ он јој је претио да ће доћи и да ће побити њене родитеље. То је рекла у Центру за социјални рад па има забележена њена изјава, да јој је оптужени претио кад је отишла да ће побити све њене а да ће она то гледати, да ће њу буквално живу да сахрани. То је рекла и полицији у пријави за насиље у породици, па је једно време оптужени имао забрану да јој прилази. То је било пре четири године. Покојни отац и оптужени се никад нису посвађали.

Све се догодило у минутима, можда 15-20 минута. У кућу се вратила када је АА отишао. Погледала је на сат и видела да је 5,20 часова. Била је у кући комшије СЕ Веселиновић, друга кућа од њихове. Видела је брата да трчи по улици и виче „комшије помозите, убио ми је оца“. Мајка је изашла за братом, а она је стајала на прозору, видела је и аутомобил оптуженог и њега када је излазио из куће. Кад су мајка и брат били на улици АА је кренуо ка ауту, ставио је ашов у ауто и рекао „сад идем кући...кад се будем вратио све ћу да вас побијем и ...добро запамтите“. Кад је ушла у двориште своје куће видела је комшију СС да помаже да седну оца на столицу. Отац је једва седео на столици, држао се за једну шипку, питала га је „тата јел си добро“, а он јој је рекао „што плачеш сине, шта се десило...ништа ме не боли“. Дошла је Хитна помоћ и отац ништа није знао. Сам је одједном устао и рекао да мора да оде у вц, па је њој деловало „као да се вратио у нормалу“, али је одједном почео да повраћа и рекао да му није добро, да ће пасти и тада је рекао нешто у смислу „ето рани кера да те уједе“ и после тога га је мајка „довела“ и он ниша није знао. Одвела га је Хитна помоћ и више га никад није видела.

Полиција у њиховој кући није тражила ништа, јер им је речено да је оптужени ставио ашов у ауто и отишао. Наравно да и они имају ашов. Кад се неке догоди „овако нешто“ мисли, да би свако преврнуо „и небо и земљу“ да то нађе. Ашов је видела чим је оптужени ушао у њену собу и познала је тај ашов. Кад је оптужени тукао „крвнички“ брата тим ашовом, брат је кукао и викао, а са ашова, како је замахивао, спадала је земља. Кад је полиција питала одакле толика земља у соби није знала да одговори.

Претпоставила је да је АА тог дана све испланирао, пошто је претио да ће да је сахрани, живу да је сахрани, да је сече на комаде, мислила је да ће то и урадити и да је

већ негде ископао рупу. Из те намере, у свом том бесу и нервози, отишла је да види где је он ту рупу ископао. Тако је и дошла у кућу где је са АА живела из које је отишла месец дана раније, ушла је у радионицу где је стајао алат и видела тај ашов и онда позвала полицију. Тај ашов је видела и када је оптужени ушао у њену собу и упалио светло. Ашов је стајао са осталим алатом.

Потврђује да се дешавало, али ретко, да преспава једно дете код сестре оптуженог, а не обоје, наводно због малог стана и недостатка места. Ређе се дешавало да остану обоје, деце, иако су они желели да буду код рођене сестре оптуженог. Ишли су можда једном месечно, некад празником, некад викендом. У кућу где је живела са оптуженим одлазила је након догађаја, да узме личне ствари, гардеробу и слично. Тада је и виђала мајку оптуженог и са њом причала.

У кући у време догађаја поред ње и њеног брата ВВ био је и ВВ малолетни син који има шест година. Док је оптужени тукао њеног брата то дете је било у кревету јер је иначе спавао са оцем. Не зна да ли је оптужени приметио то дете. Дете се пробудило, и сада би од њега могло да се чује шта је све видео. Иначе бившег супруга је искључила са „Вибера“ а он је могао да је позове на обичан број кад је хтео. То је урадила зато што јој је раније слао разне слике „мртвачке сандуке и споменике да себи изабере“.

ВС -општећена

У истрази,

на записнику о испитивању сведока-општећеног ВЈТ Кти 31/20 од 30.07.2020.г. навела је: док је ћерка ВА живела са бившим зетом АА, она и покојни супруг и син ВВ помагали су ВА и њеном мужу, а њихову децу су отхранили. АА никад није радио, тешко су живели. ВА је радила али од тога нису могли да живе. Никад се није десило, па ни кад је ВА напустила АА да се она и њен покојни муж свађају и расправљају са АА. Нису се мешали у њихов брак, али су говорили АА да мора да ради, да заради, да издржава децу и породицу, да они неће моћи вечно да их помажу, али он то није поштовао. „Сви смо могли да радимо, само он није“.

„У већој“ кући коју имају, бораве током дана, у тој кући спавају ВА и деца и ВВ са својим сином. Она са покојним супругом је спавала у помоћној згради. Улазна врата на тој згради су алуминијумска, а горња половина је стаклена. Врата се закључавају, па су тако и претходне ноћи када су она и супруг легли, врата била закључана.

То јутро 20.06.2020.г. пробудила ју је ломљава стакла, то је јако пукло, стакло је излетело из врата, супругу кога је звала „BD“ рекла је „BD шта је ово, наопако“. Кренула је да изађе, откључала врата, али није могла да прође ходником од стакла, па је то мало погурала и изашла испред куће.

Испред улаза у „већу кућу“ видела је како стоји бивши зет АА и држи ашов у рукама и сина ВВ мало са стране куће, мало даље, како јауче и виче „где ми је дете“. Није видела да је ВВ повређен или крвав, јер је био мало даље. Пришла је АА и питала га „човече шта радиш то, поубија све, а он ју је слободном руком, јер је у другој држао ашов, ухватио за браду и за уста и рекао „тебе нећу“. Одмакла се

мало и рекла комшиници^{CB} да зове полицију и Хитну помоћ.

која је стајала испред куће на улици,

За то време, њен супруг је остао у тој мањој кући где су спавали, да се обуче. Обукао је панталоне и кошуљу и изашао напоље испред улаза. Док је она била окренута према комшиници којој је рекла да зове полицију и кренула да се враћа према кући, видела је да је АА већ дошао до њеног супруга и да је тим ашовом који је имао у рукама задао један ударац сечивом ашова у пределу главе, са стране, није видела колико је удараца задао пре овог ударца. Супруг је од овог задатог ударца пао на земљу. Викала је на АА „човече што га уби“, син ВВ је притрчао да помогне оцу али је АА кренуо на њега овим ашовом па ВВ није смео да приђе. Она је и даље викала на АА „што га уби“, јер је мислила да је супруг већ тада умро, а АА је говорио „ништа му није“. АА је потом њеног супруга, како је лежао доле на земљи на леђима, окренуо на страну, па му је она викала „подигни га човече“, а АА је и даље говорио „није му ништа“. Видела је да њеном супругу иде крв из уста. Нико није смео да му приђе док је АА лежао ту, а она није могла сама, стајала је поред супруга, а он је лежао.

У једном тренутку АА је кренуо према улици да изађе из дворишта, сво време је држао ашов у рукама, а када се окренуо видела је да у џеповима са задње стране панталона има неке ножеве и само је рекао „е сад сам га решио мука“. Кад је АА изашао из дворишта отрчала је у „већу кућу“ да види где је ВВ син, затекла га је у кревету, покривеног преко главе ћебетом, није смео да мрдне. Супруг је остао да лежи. У тој већој кући УВВ соби је видела земљу, питала се одакле то, било је и крви по зидовима и по поду. Било је отворено једно крило прозора у тој соби.

Када је изашла из те куће АА је већ био отишао. То јој је рекао комшија СС да је АА однео и ашов, спаковао га у кола и отишао. Тај комшија је дотрчао до њеног супруга па су га заједно подигли на столицу да седне, комшија га је умивао. Супруг је у једном тренутку тражио да иде у вц, па је и отишао у пољски вц, а кад се вратио рекао је „храни кера да те убије“. У том је дошла и полиција и Хитна помоћ и одвезли су и супруга и сина у болницу.

АА је у рукама имао ашов. Зна она шта је ашов а шта је лопата и други алат. То је велики ашов којим се риља у пољу, са дугачком дршком.

Придружује се кривичном гоњењу и поставља имовинскоправни захтев у неодређеном износу.

На главном претресу.

На записнику од 24.03.2021.г. додала је: пита се зашто је оптужени то урадио, да убије човека. Све што се тада десило било је „као филм, горе од филма“. Кад је оптужени кренуо кући рекао је да ће се вратити из затвора, да ће их све поубијати.

То јутро је пробудила ломљава стакла па је скочила и изашла „онако како је спавала“. Погурала је стакло да отвори врата, видела да нема никог испред врата, па је кренула стазом према улици и ту је видела оптуженог који је био наслоњен на ашов и питала га „шта уради“, а оптужени је ухватио за уста и рекао „тебе нећу“. Чим је стала на стазу викала је комшијама који су били на улици да зову полицију и Хитну помоћ. Чула је да ВВ јауче у каналу и пита „где ми је дете“ и док се окренула и прошла иза куће

види „мој муж мртав“. Дотрчала је и виче „што га уби човече“, а АА јој говори „није, није, ништа му није“.

Кад је изашла на улицу, ВВ није видела, само је чула како виче „где ми је дете“ јер је његово дете спавало поред њега. У том тренутку није знала шта се десило, шта се у кући десило. Кад је видела мужа „мртвог“ викала је АА да јој помогне да га дигну јер није могла сама, а он је говорио „није му ништа“. Утрчала је у „велику кућу“ да види где је дете, а оно је било покривено ћебетом...није смело да се јави. То је за њу био такав шок „сачувај Боже“ и са мужем није разговарала, он је остао да лежи на земљи када је дотрчао комшија СС пошто је АА већ отишао. Нико није смео ни да приђе јер је АА имао „онолики“ ашов у рукама, ваљда да их пола посече тим ашовом. Онда су она и комшија СС тешко дигли „мог ВД ...једва смо га подигли...шта ћеш мртав човек, већ крчи...крв на уста“. Мислила је да је већ тада био мртав. Комшија га је умивао водом и када је дошао себи тражио је да иде у вц, а када се вратио рекао је „рани кера да те убије“.

Завршна реч оштећених

Оштећени ВВ и ВА су се у свему придружили завршној речи тужиоца.

Сведок ВЕ – мајка оптуженог

На главном претресу

На записнику од 16.04.2021.г. је навела: живела је са сином оптуженим АА и бившом снајом ВА у истом домаћинству откад су засновали брачну заједницу па до 2010.г. Кућу у којој су живели у градила је са својим супругом. Поред стамбеног дела постоје још два помоћна објекта, један је некад био штала и сада служи за држање баштенског алата, а други за смештај машине за сечење дрва. Поред куће постоји окућница коју обрађује откад је започела живот у тој кући 1981.г. до данас. Башту обрађује из навике а и да би „они имали“, два пута недељно а некад и чешће. Од баштенског алата поседује оно што је „нормално“, што треба за ручну обраду земље – 2 мотике, 3 виле, 1 грабуљу и 1 ашов. Тај ашов се и данас налази у кући у , ради се о старинском ашову са дрвеном дршком и металним додатком који повезује дршку и ашов. Сав алат стоји у једном објекту који зову „штала“. Имају један једини ашов који је и даље на истом месту. После 2010.г. у кући су наставили да живе син и снаја. Када се десио спорни догађај 20.06.2020.г. била је на Дивчибарима, то поподне јој ћерка јавила шта се догодило и она се вратила у недељу поподне и дошла у кућу у којој је живео син. Све је затекла у хаосу, његове личне ствари су биле побацане по дворишту, кућа „испревртана“, лежај извучен, на ауту померене пресвлаке, врата од аута отворена и сви папири у ауту су били разбацани. Не може да се сети када је њу позвала бивша снаја ВА и питала да ли може да дође по неке ствари које су потребне њој и деци и она је то дозволила и дозволила је сваки пут када је најавила да хоће да дође. Бивша снаја ВА и њен брат су дошли по ауто јер јој је син оптужени АА дозволио да им да ауто, да га продају и купе потрепштине кад крену у школу. ВА и њен брат су изгурали ауто из дворишта а сада види да ВА брат има повез преко руке, а тада је гурао ауто. АА и ВА деца су много често одлазила код њене ћерке у Београд. Водила их је и она лично, остајали су и да преноће. Сада је контакт престао. 4-5 дана пре догађаја била је у кући у

У кући у _____ сада не постоји гаража. Срушила је прошле 2020.г. у јуну. Гаража је постојала у првом дворишту, а просторија коју зове „штала“ је у другом дворишту поред баште где постоји још једна мала шупа у којој је машина за сечење дрва, нешто алата и неке канте. Шупа у којој стоји неки АА _____ алат је та мања зграда са леве стране дрвене оgrade. Са десне стране дрвене оgrade је био кош за кукуруз, а иза је башта, а у дну баште је објекат „штала“ у којој држи алат. Поред гараже срушен је и кош. У тој просторији где је стајао алат њеног сина она није одлагала оно што јој треба за башту. У том мањем помоћном објекту где стоји машина за сечење дрва види се свашта, а ту стоји и „тај ашов“ који има дрвену дршку и дршку за ногу металну. Тај ашов оставља некад на једном а некад на другом месту. Врата се нису закључавала ни на једном помоћном објекту. Од АА _____ алата у том мањем објекту стајао је на пример шрафцигер, ексер, нешто што није потребно. Није приметила да било шта недостаје од алата. Ашов који има металну дршку никад није имала, такав ашов никад није био у кући у _____.

Материјални докази

1.У записнику о увиђају ПУ Панчево од 20.06.2020.г. наведено је: да се увиђај врши по пријави од 20.06.2020.г. у 05,20 часова када је ВА _____ обавестила дежурну службу ПУ Панчево да је њен бивши муж АА _____ оштрим предметом напао брата ВВ _____ и оца ВД _____ и нанео им повреде. По овлашћењу дежурног заменика ОЈТ полицијски службеници врше увиђај у 07,00 часова: лице места је у _____ у улици _____ На бетону испред улазних врата су сасушене капљице налике на крв. Улазна врата су дводелна од дрвета-стакла, отворена, са језичком браве у закључаном положају. Са леве стране је дневна соба у којој је спавао ВВ _____ а наспрам улазних врата су два прозора од којих је десни у отвореном положају. Испод прозора на поду је земља и сасушене капљице налике на крв. Иза задњег дела куће налази се друга мања кућа у којој бораве ВД _____ и ВС _____. На бетону испред улазних врата је срча стакла које је поломљено на улазним пвц вратима и сасушене капљице налике на крв. Крим. техничар је фотографисао оба лица места, сачињен је форензички преглед. Увиђај је завршен у 08,00 часова.

2.У извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-552/2020 од 20.06.2020.г. наведено је: да је лице места на увиђају фотографисано и да су изузета четири трага црвене боје налике на крв и то: траг број 1 са пода дневне собе куће, траг број 2 на окапници прозора дневне собе, траг број 3 са пода ходника дворишне куће и траг број 4 са бетона испред улазних врата дворишне куће и да је са сва четири трага стерилним брисем траг изузет.

3.У записнику о претресању стана и других просторија ПУ Панчево КУ 1055/20 од 20.06.2020.г. наведено је: да се претресање предузима на основу наредбе судија за претходни поступак Основног суда у Панчеву 1 Кпнд 33/20 од 20.06.2020.г. Да је наредба предата пре почетка претресања АА _____ који је добровољно позван да преда предмете који се траже и да је поучен да узме адвоката односно браниоца који може присуствовати претресању те да је изјавио да браниоца не захтева. Претресању присуствују грађани као сведоци СТ _____ и СР _____. Претресање је започето у 11,45 часова на адреси АА _____ у _____, улица _____ Претресани су: кухиња са дневном собом, купатило, спаваћа соба, дечија соба и гаража. Приликом претресања нису нађени предмети. Претресање је _____

завршено у 12,20 часова, а записник су поред овлашћених лица потписали присутни грађани и држалац стана АА

4.У извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-554/2020 од 20.06.2020.г. наведено је: да је у просторијама ПУ Панчево уз потврду о привремено одузетим предметима од лица АА привремено одузето: 1 панталоне црне боје са натписом „Супер стар“ и 1 мајица црне боје са натписом „Фасхион“.

5.У потврди о привремено одузетим предметима ПУ Панчево 02 број КУ 1055/20 од 20.06.2020.г. наведено је: да је приликом предузимања радњи из чл.225 ст.1 и 2 ЗКП од АА у 14,00 часова полиција привремено одузела једну мајицу кратких рукава црне боје са натписом са леве стране белим словима „Фасхион“ и једне панталоне црне боје са натписом „Супер стар“. Потврду је потписао поред овлашћеног лица, АА

6.У записнику о утврђивању присуства алкохола у организму од 20.06.2020.г. ПУ Панчево, наведено је: да је 20.06.2020.г. у 07,11 часова извршено алкотестирање лица АА у просторијама ПУ Панчево. Да је АА изјавио да у последњих 15 минута није конзумирао алкохолна пића, коришћен је алкометар марке „Alcoquant 6020“ фабрички број А-114538 са уверењем о исправности и важности до 31.12.2020.г. и да је утврђено да именовани има 0,31 промила алкохола у организму и да не оспорава добијене резултате. Записник су потписали овлашћено лице и АА

7.У потврди о привремено одузетим предметима ПУ Панчево 02 број Ку 1055/20 од 21.06.2020.г. је наведено: да је овлашћено службено лице на основу чл.147 ЗКП поводом проналаска предмета који се по КЗ морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку дана 21.06.2020.г. у 13,45 часова од ВА која има пребивалиште у улица привремено одузео један ашов са металном дршком зелене боје дужина држаље 140 цм укупне дужине. Потврду је потписала поред службеног лица, ВА

8.у извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-555/2020 од 21.06.2020.г. наведено је: да је изласком на лице места у улица у помоћној просторији-алатници пронађен један ашов са металном држаљом зелен боје укупне дужине око 140 цм, да је фотографисан и уз потврду о привремено одузетим предметима одузет од ВА а лице места је фотографисано.

9.у извештају о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-563/2020 од 24.06.2020.г. наведено је: да је на основу наредбе ОЈТ из Панчева Ктр 8258/20 у просторијама КПЗ Панчево извршено фотографисање, дактилоскопирање АА и да је од њега са два стерилна штапића узет букални брис, а на фотографији 4 је приказан изглед леве надланице.

10.у записнику о обдукцији Института за судску медицину С-0585/2020 од 02.07.2020.г. описан је спољашњи налаз и унутрашњи налази главе, врата и груди, трбуха и костију и закључено да је на основу обдукционог налаза и медицинске документације смрт наступила услед општећења за живот важних можданих центара и насталих компликација и да је општећење за живот важних можданих центара и

преломи костију лобање као и друге спољашње и унутрашње повреде настале дејством тупине замахнутог механичког оруђа.

11.у стручном мишљењу Опште болнице у Панчеву број 01-5077/2020 од 06.07.2020.г. наведено је: да је ВВ прегледан у Ургентној служби 20.06.2020.г. због повреде задобијене у тучи од стране познате особе, да је свестан, реконструише догађај, и да су хируршки верификоване повреде: ишчашење натплећно-кључњачког зглоба са десне старне што је тешка телесна повреда и отворена рана десног уха, отворена рана дела десне подлактице, површинска повреда трбуха, слабине и карлице и нагњечење прста леве шаке, што су лаке телесне повреде, а да збирно се све повреде квалификују као тешка телесна повреда.

12.у медицинској документацији Здравствене установе „Специјална болница за болести зависности“ из Београда, улица Теодора Драјзера бр.44, у извештају лекара специјалисте од 19.06.2020.г. је наведено: да АА долази на заказани преглед, наводи да је узимао препоручену терапију, али се осећао тешко, као да има неки блок, тешко му да вози кола...јуче рецидивирао са спидом. Износи разлоге, породична динамика. И даље мотивисан за лечење, болничко, донео документацију везану за одређене прегледе. Коригована терапија, EX Rissar. Биће обавештен о тачном датуму пријема. До тада строга апстиненција од ПАС. Долазак на пријем у пратњи сарадника. Неопходно је да донесе упут за хоспитално лечење назначен на нашу установу када буде позван на пријем.

13.у извештају Стационарне здравствене установе од 20.06.2020.г. др Наташа Недељковић је навела да је АА у тучи добио ударац у пределу леве надланице, да је навео да је добио и ударац у главу, али да нема отока. Негира јак бол.

Вештачења

1.у налазу и мишљењу од 20.10.2020.г. вештак др Љубиша Божић је навео:

За повреде оштећеног ВВ

према медицинској документацији Опште болнице у Панчеву од 20.06.2020.г. оштећени ВВ задобио је ишчашење десног зглоба кључне кости и лопатице, крвни подлив у пределу десног рамена, раздерно нагњечну рану десне подлактице, раздерно нагњечну рану десне ушне шкољке, огуљотине у пределу десног лакта и десне подлактице, крвни подлив на прстима леве шаке и огуљотине на леђима.

Повреда у виду ишчаћења десног зглоба кључне кости и лопатице и пратећи крвни подлив настали су ударцем тупине механичког повредног оруђа а ударац делом ашова је подобан да настане оваква повреда. Ова повреда у квалификаторном смислу има карактер обично тешке телесне повреде.

Раздерно нагњечне ране на десној ушној шкољци и десној подлактици нанете су у склопу појединачно нанетих удараца ивицом механичког повредног оруђа, а ударац ивицом неког металног предмета попут ашова је подобан начин и средство да се нанесу овакве повреде које појединачно имају карактер лаке телесне повреде.

Остале повреде су површне и могле су настати током критичног догађаја у контакту наведених делова тела и предмета у околини и појединачно имају карактер лаке телесне повреде.

Све повреде које је критичном приликом задобио оштећени ВВ имају карактер обично тешке телесне повреде.

За покојног ВД

Критичном приликом оштећени покојни ВД задобио је повреде на глави у виду: крвног подлива у пределу поглавине (осим повреде у виду крвног подлива десне темене кврге), крвни подлив левог слепоочног мишића, преломе на костима леве половине лобање, крварење између тврде можданице и костију лобање, крварење између тврде и меких можданица, нагњечење можданих структура и крварење унутар беле масе.

У моменту настанка ових повреда које треба посматрати као целину оне су имале карактер тешке телесне повреде опасне по живот односно тешке телесне повреде које су довеле до смрти. Смрт ВД је директна последица повређивања главе.

Повређивање оштећеног ВД настало је најмање једним снажним ударцем тупине замахнутог механичког повредног оруђа а ударац делом предмета попут ашова је подобан начин и средство да се наведено повређивање нанесе.

На главном претресу,

на записнику од 26.03.2021.г. додао је: извршио је увид извештај лекара из Амбуланте Омољница-Опште медицине за период 27.01.2020.г. до 15.06.2020.г., у укупно пет налаза у којима се констатује да прегледани покојни ВД болује од шећерне болести, као радна дијагноза спомиње се и постојање инфаркта срца, а крајем јануара 2020.г. ишчашење колена. 13.04.2020.г. на контролном прегледу је због шећерне болести и лекова за срце, што је поновљено и 29.05.2020.г. и 15.06.2020.г. када се јавио лекару због болова у пределу леђа. У овим извештајима нема описа нити констатације постојања неких други болести и стања, а ове болести и стања немају никакву директну узрочно-последичну везу са његовом смрћу.

На записнику од 23.04.2021.г. додао је: пошто је извршио увид у историју болести Клиничког центра Србије за оштећеног покојног ВД у којем се налазе бројни извештаји лекара специјалиста почев од извештаја „из Панчева“ где је оштећени примљен у Општу болницу 20.06.2020.г. у 06:20 часова и где му је дијагностичком процедуром утврђено постојање масивног крварења у меким можданицама, што је било у тренутку прегледа и да је пацијент у коми, да не реагује на болну драж. Након ЦТ снимања главе у Општој болници у Панчеву утврђено је да постоји линеарни прелом темена слепоочно лево и са знацима крварења испод тврде можданице дебљине 10x9мм и један крвни подлив унутар мозга промера 5мм.

Покојни оштећени је примљен у Клинички центар Србије око 09:00 часова и на пријему му је било угрожено дисање, а даљим прегледима је утврђено између осталог постојање повреде леве шаке и ручног зглоба, описан је оток а након дијагностиковане процедуре одлучено да се прими на А одељење интензивне неге. Након ЦТ снимања главе 20.06.2020.г., истог дана је у Клиничком центру утврђено постојање вишеструких

зона нагњечења у чеоном и слепоочном десном делу и слепоочно лево уз присуство крварења у меким можданицама и присуство „колекција крви“. Утврђено је постојање линије прелома на лобањи која се пружа од леве темене кости преко љуске слепоочне кости, рачва и захвата љуску леве слепоочне кости све до крова леве очне дупље. Специјалиста неурохирургије је истог дана утврдио локално крвни подлив на капцима левог ока и нагњечење у левој слепоочној регији уз већ скенером утврђено постојање зона нагњечења и уз став да до тада није индиковано оперативно лечење.

У списима историје болести налазе се бројни налази по данима лечења до момента смрти од 20. до 29.06.2020.г. у којима се пописује стање и осим утврђених повреда у можданим структурама, прелома кости лобање, од 22.06.2020.г. код покојног оштећеног BD долази до појаве високе температуре, релативног умирења односно минималне ресорпције повреде на мозгу да би како је дан умирања био 29.06.2020.г. у 19:00 часова дошло до срчаног застоја где је поред примењених мера дошло до смртног исхода који је верификован у 19:35 часова. Читав период лечења у Клиничком центру покојни BD је био без свести, у коми, што значи да је стање свести било практично непромењено за читав период лечења.

Поред верификованих повреда које су у складу са оним што је нађено током обдукције, посебно указује на постојање нагњечења дела у левој слепоочној регији и то је повреда која је настала директним наношењем ударца у склопу које су настали преломи на костима лобање и вишеструке обимне и интензивне повреде можданих структура. Крвни подлив на очним капцима левог ока такође је последица овог повређивања јер се линија прелома пружа и на кров леве очне дупље.

Медицинска документација односно историја болести је компатибилна, одговарајућа и осликава карактер и врсту повреде које су затечене обдукцијом. То апсолутно значи и за утврђену најинтензивнију повреду у левом слепоочном пределу која је нанета ударцем тупине неког механичког повредног оруђа. Ова повреда није могла настати падом.

Пошто је у медицинској документацији констатовано да је дошло до застоја срца, објаснио је да због повреде мозга дошло је до престанка рада центра за срце и плућа и тада је наступила смрт јер функција мозга од дана повређивања је била сведена на низак ниво и у наредном периоду до смрти то се продубљивало јер је дошло до штетног испољавања повреде до мере да је због њих наступио смртни исход.

Из изјава сведока догађаја познато му је да се покојни BD кретао. Карактер повреда које је задобио критичном приликом дозвољава један слободан интервал који подразумева и кретање и могуће комуницирање, али и постојање видљивих знакова повређивања како споља тако изнутра, што је у неколико исказано у изјавама сведока. Међутим, на првом прегледу у ОБП и касније у КЦ постоје разлике у налазима које су одраз карактера повреда на можданим структурама јер се те повреде непосредно након наношења не виде, касније се развијају пре свега нагњечење великог мозга и крварење унутар мождане дупље.

Смрт покојног BD је насилна и наступила је као последица повреда у пределу главе које су нанете ударцем од стране друге особе и његове повреде нису могле да настану у склопу неког пада. Да није било благовремене и практично врхунске дијагностике и да није боравио у амбијенту где му је продужен живот због

примене потпуно компетентне и практично врхунске терапеутске процедуре у КЦ, не искључује се да би BD без ове помоћи лекара умро истог дана, због повреда.

У погледу повреде – непотпун прелом 5. и 6. ребра у висини средње линије кључне кости објашњава да је ова повреда настала у току реанимације. На то указује карактер крвног подлива о њиховој околини и нанете су од стране лекара. Два непотпуна прелома 5. и 6. ребра су у регији срца и настају током реанимације, притиском на грудни кош.

2.У налазу и мишљењу ДНК Центра за генетику број 20.1498 од 21.09.2020.г. наведено је: да је ПУ Панчево уз акт 234-3259/2020 од 05.08.2020.г. доставила на анализу материјал ради вештачења по наредби ВЈТ Кти 32/20 од 31.07.2020.г. да се утврде ДНК профили неспорних узорака, ДНК профили биолошких трагова и да се изврши њихово поређење. Биолошки трагови са лабораторијским ознакама су следећи:

Букални брис-неспорни узорак

-20.1498N1AA

-20.1498N2 BB

-20.1498N3 крв BD

Четири бриса узета приликом форензичког прегледа лица места по Кт 450-552/2020 са трагова које наликују на крв са пода дневне собе-траг 1, са окапнице прозора дневне собе-траг 2, са пода ходника дворишне куће-траг 3 и са бетона испред улазних врата дворишне куће-траг 4. Прелиминарним тестирањем ових брисева потврђено је присуство крви и анализирано следеће.

-20.1498.1 траг 1 крв са пода дневне собе,

-20.1498.2 траг 2 крв са окапнице прозора дневне собе,

-20.1498.3 траг 3 крв са пода ходника дворишне куће,

-20.1498.4 траг 4 крв са бетона испред улазних врата дворишне куће.

Црна мајица и црне панталоне које су по потврди о привремено одузетим предметима одузети од AA по форензичком извештају Кт 450-554/2020. прелиминарним тестирањем на црној мајици потврђено је присуство крви на десном рукаву и десном доњем делу мајице, па је узет брис. Прелиминарним тестирањем потврђено је присуство крви у горњем делу десне ногавице панталона, па је узет брис.

-20.1498.5 брис са црне мајице,

-20.1498.6 брис са панталона.

Метални ашов дужине 140 цм од чега је дршка 107 цм, а метални ашов димензије 25x22 цм. На ашову нису уочени тамни трагови налике на крв. Брис је узет са горње половине дршке и са доње половине дршке ашова.

-20.1498.7 брис са горње половине дршке ашова,

-20.1498.8 брис са доње половине дршке ашова.

Мишљења је:

AA

1. је већински донор трага позитивног на крв са црне мајице
-на црној мајици постоји мешани ДНК профил најмање две особе али у њему није
садржан ДНК профил BB и BD као ни НН женске особе.

2. је већински донор трага позитивног на крв са црних панталона
-на црним панталонама постоји ДНК профил најмање две особе али у њему није
садржан ДНК профил BB и BD , као ни НН женске особе.

3. је један од најмање три донора биолошког трага са горње половине дршке ашова. То
се може тврдити са великом сигурношћу.

-на горњој половини дршке ашова постоји ДНК траг најмање три донора а поред
AA са сигурношћу се може тврдити да је BD такође један од
три донора. Овај мешани ДНК профил не садржи ДНК BB , нити НН
женске особе.

BD и BB

1. су једни од најмање три донора мешаног биолошког трага са доње половине ашова
-на доњој половини ашова постоји ДНК траг најмање три донора од којих се са
сигурношћу може тврдити да су BB и BD донори тог мешаног
трага. Тај траг не садржи ДНК профил AA нити НН женске особе.

BB

1. је један од донора биолошког трага позитивног на крв на брису 1 крв са подна дневне
собе и брису 2 крв са окапнице прозора дневне собе.

НН женска особа

1. је донор биолошког трага позитивног на крв на брису 3 крв са пода ходника
дворишне куће.

2. је већински донор биолошког трага позитивног на крв траг 4 крв са бетона испред
улазних врата дворишне куће. У овом мешаном ДНК профили најмање две особе није
садржан ДНК профил AA , BB и BD

**3. у налазу и мишљењу од 12.10.2020.г. вештак др Бранислав Ђурђевић навео је: да је
од оптуженог лично, аутоанамнезом добио податке:**

-о личној прошлости: има млађу сестру две године. Његов рани развој је био без
одступања од нормале. Као дете био је повученији. До петог разреда основне школе
био је одличан ђак, а потом врло добар и добар. Средњу школу за машин бравара је
завршио без понављања. Војску је одслужио 2002.г. „без проблема“ сем што има
продужење од 14 дана јер се није вратио у касарну на време пошто му је дошла девојка
у посету. Радио је у Индустрији стакла у Панчеву 9 година, до 2008.г., а потом разне
послове, задњи пут као портир. Оженио се са 24 године супруга је имала 22. Машински
је техничар. У браку је био од 2004.г. до 2020.г., има двоје деце „развели су се законски
пре 2-3 дана, деца су досуђена њој“. Пре развода повремено су живели одвојено, она га
је и раније напуштала пар пута по месец-два. Живи са мајком у истој кући „мада она и
није ту, јер се преудала“. Хоби му је чување паса, има одгајивачницу стафордских
теријера и гаји голубове. Каже да је 2006.г. лечен због страхова и параноја „ни сам не
зна од чега је лечен“. Има упут да се јави на лечење у Специјалну болницу за лечење
болести зависности.

-о конзумирању алкохола и дрога: алкохол је почео да пије са 15 година, у почетку углавном викендом уз друштво, а после војске све чешће. Пио је углавном ракију, дешавало му се да пије данима, по недељу дана нон-стоп, не трезни се, а потом направи пар дана паузу. Знао је да пије без прекидања и по месец дана. Да га пиће ухвати треба му 4-5 ракија или 3-5 пива, а да се опије око 7 пива од 0,5 л или пола литра ракије. После пијанства не би се сећао свега. Пре овог догађаја налазио се у једној фази оваквих опијања, пио је сваки дан више дана, а слабо је јео. Сад му је иначе лоше, лако се буди, ознојан, уморан. Ноге га не боле, табани не пеку, нема јутарње подрхтавање прстију док не попије. Кад не пије има жељу да то учини, вуче га алкохол, себе сматра зависником од алкохола и мисли да му треба лечење. Алкохол је један од разлога што се развео.

Канабис је кренуо да пуши са 18 година, у друштву по 4-5 цоинта на дан, до 25. године, а касније је проредио па је пушио само повремено уз дуже прекиде. У задње време попушио би по цоинт пре спавања да се опусти и лакше заспе. То је било нередовно, просечно два пута у седам дана.

Са амфетамином-спидом је кренуо са 24 године, у почетку је ушмркавао око 1 грам на дан, а после све више до око 5 грама у задње време. Поред тога би ушмркао и 1 грам кокаина када је имао. Задњих дана га је узимао доста често, око пет дана ушмркује па један дан пауза. Након тих дугих будних стања хватао га је неки полусан, а да би се смирио и одморио од деловања спида попио би „Бенседин“ од 10 мг. Задње је узео спид на дан хапшења. Нису му узели урин на анализу наркотика, само крв на алкохол.

-о породичној прошлости: отац му је машински техничар, умро је 2005.г. од рака једњака, пио „умерено“. Мајка је шнајдерка, здрава, преудала се. Сестра је фармацеутски техничар, здрава. Брат од тетке је ментално заостао, а његова рођена сестра има сличне али блаже тегобе.

-телесни налаз: средњег раста, израженије мускулатурне грађе „набилдован“. У пределу десне надлактице тетоважа змаја, ватре и воде симбол његовог хороскопског знака близанац.

-психички налаз: неупадљивог изгледа, психомоторно напетији. Вербални и психички контакт се лако успоставља и одржава уз исказивање спремности за сарадњу до степена индивидуалне процене. **Према деликту има багателишући став без израженог осећања кривице и кајања.** Свестан је и исправно орјентисан, на постављена питања даје одговоре без латенце, пажњу коректно усмерава и одржава и не даје податке за поремећаје опажања. Мишљење по форми и садржају уредно. Когнитивно мнестичке функције су просечне, али указују и на постојање полимпсест амнезија везаних за поједине периоде пијанства и лакше генерално слабљење рекогниције. Емоционално нижег прага толеранције фрустрације и слабије контроле пражњења емоција. **Смањене емпатије.** Ослабљене воље по адиктивном типу уз импулсивност. Очуваних виталних динамизама. Социјално смањено адаптибилан, дисоцијалан, антисоцијалан. Смањеног потенцијала учења из сопственог негативног искуства и дистанцирања од истог. Живљење од данас до сутра по егоистично-хедонистичком обрасцу без јасне пројекције у будућност, аспирација и могућности инвестирања напора у исту.

Мишљења је:

1.код АА није установљено постојање душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја, а нема ни неке друге теже душевне поремећености.

2.код АА постоји дисоцијални поремећај личности Ф60.2 који се одликује непоштовањем друштвених норми, неусклађеношћу понашања и неприхватањем владајућих регула друштва. Упркос чињењу асоцијалних и антисоцијалних аката за које је он и санкционисан није дошло до кориговања његовог понашања.

3.његов психички налаз одликује психомоторна напетост, емоционално нижи праг толеранције фрустрације, слабије контроле пражњења емоција, смањена емпатија према околини, импулсивност. Он је социјално смањено адаптиван, дисоцијалан, антисоцијалан. Смањен му је потенцијал да учи из сопственог негативног искуства и да се од тога дистанцира. Живи од данас до сутра по егоистичном обрасцу. Нема јасну пројекцију за будућност. Слаба му је могућност да учи из сопственог негативног искуства.

4.на овакву структуру психичког налаза са проблемима у емоционално вољно нагонској сфери код њега је накалемљено конзумирање више психоактивних супстанци-политоксикоманија Ф19. са јасним постојањем зависности од алкохола Ф10.25, континуирана употреба као и стимуланса амфетамина Ф15.25 што је заједно политоксикоманска зависност Ф19.25 (*disordines mentales et disordines morum propter usum substantiarum psychoactivarum multiplicum et aliarum-Syndroma dependentiae*). Узимање других психоактивних супстанци кокаина и канабиса налази се у фази штетне употребе Ф19.1.

АА сем поремећаја личности и постојања зависности од алкохола и спида, у време деликта налазио се у фази континуиране употребе супстанце-континуираног пијења алкохола и узимања спида, док у време вештачења је у фази контролисане апстиненције услед затворских услова.

Зависност АА од алкохола се огледа у постојању жудње према супстанци, честом и обимним конзумирању супстанце, губитку контроле пијења и отежаној способности апстинирања, изражено високој толеранцији на алкохол и оштећењима на плану социјалног функционисања. Исте карактеристике зависности односе се и на зависничко конзумирање стимуланса амфетамина спида Ф15.25. Ове две супстанце, алкохол и амфетамин, у ствари имају дијаметрално супротне ефекте на нервни систем јер алкохол изазива инхибицију централног нервног система, а амфетамин-спид изазива психостимулацију и делује на отрежњење.

Код АА постоји адекватан увид у зависност од алкохола и спида и увид у потребу за лечењем. Лично је дао податке да је лечен 2006.г. а вештак је извршио увид и у медицинску документацију Специјалне болнице за лечење болести зависности. Из тога, и личним прегледом, код АА није регистровано стање психотичности ни у време вештачења, ни у време деликта за који се терети. Посебно што ни терапија коју он наводи да му је преписана не иде томе у прилог али не искључује се могућност да он повремено у склопу дисоцијалног поремећаја личности има и психотичне декомпензације или да оне буду условљене деловањем наркотика.

5. за време за које се терети да је извршио два деликта има биохемијских показатеља алкохолисаности али су изостале биохемијске потврде присуства наркотика јер му није узет урин за анализу. Према записнику о утврђивању присуства алкохола у организму од 20.06.2020.г. у 07,11 часова код АА _____ је алкометром „Alcokvant“ утврђено присуство од 0,31 промила алкохола у организму. Оптужени је дао податке пред Основним тужилаштвом да је зависник од кокаина, да је требао да иде у „Драјзерову“ да се лечи, да је алкохоличар, да користи кокаин и спид, да је 20.06.2020.г. узео два грама спида који је ушмркао уз алкохол, а да је алкохол конзумирао од девет сати увече, па до 01,00 час када је узео спид. Пред Вишим тужиоцем је изјавио да је до око 02,00 часа попио пола литре ракије и 5-6 пива и тада узео спид од 5 грама и 0,5 грама кокаина које је ушмркао. Да је потом ујутру сео у свој ауто, одвезао се до куће жениних родитеља, паркирао ауто испред њихове куће и бесан отишао код ње да јој предочи да је био у „Драјзеровој“ и да се пријавио за лечење, те да она треба да буде део процеса лечења. Према извештају Специјалне болнице за болести зависности из Београда број 5113 од 19.06.2020.г. наведено је да је АА _____

дошао на заказани преглед, да је узимао препоручену терапију, да има неки „блок“ и да тешко вози кола. Да је претходни дан рецидивирао са спидом, да је мотивисан за болничко лечење па му је коригована терапија Rissareks и одређено да на пријем дође у пратњи сарадника. Њему је постављена дијагноза Ф19.2 –душевни поремећаји и поремећаји понашања узроковани употребом више психоактивних супстанци и других дрога-синдром зависности као главна дијагноза и секундарне депресија и дисоцијални поремећај личности.

Како се деликт догодио око 5,25 часова а алкотестирање је извршено око сат ипо времена касније у 07,11 часова са резултатом од 0,31 промил корективним прерачунавањем да би се добила вредност алкохолисаности у време извршења дела уз коришћење просечног фактора елиминације од 0,15 промила по сату времена, она износи 0,31 промил плус 0,15 промила, плус 0,7 промила, једнако је 0,53 промила односно 11,50 ммол/л. Та алкохолисаност у време извршења дела за које се терети је у доњим границама лаког степена. Она медицински није компатибилна са подацима које је дао испитаник у вези са конзумираним алкохолом пре деликта који би дао значајно виши степен алкохолисаности уз напомену да код АА _____ постоји још увек изражено повишена толеранција на алкохол.

Клиничка слика интоксикације темпоре криминис је пресудна по судској психијатрији и значајнија од биохемијских параметара и у односу на њу се врши процењивање утицаја на понашање у време чињења дела али не само на радњу извршења већ и на способност схватања значаја дела и управљања поступцима.

У односу на деликте за које се терети АА _____ он их је починио у стању алкохолисаности које би према опису његовог понашања одговарало клиничком стању обичног комбинованог алкохолног пијанства са амфетаминима-спидом лаког степена Ф19.0 при чему су и алкохол и спид утицали на његово претежно афективно-импулсивно деловање, оштећујући његове ионако слабе снаге рационалне самоконтроле и самосавлађивања.

Примарно битну каузалну улогу у деликтном понашању имају одлике његовог психичког налаза и то дисоцијални поремећај личности при чему је то стање комбиноване опијености-рауша имало само олакшавајућу улогу у деликтном понашању.

Према доступним подацима преко којих се реконструише понашање оптуженог
 АА и то:

- клиничка слика темпоре криминис и њен утицај на рационално волитивне компоненте личности,
- дисоцијални поремећај личности уз дисоцијалност поступака и етичку депривацију,
- снижена контрола афективно-вољно нагонских импулса,
- зависност од алкохола и спида и њиме измењене личности,
- накалемљено додатно и псеудопсихопатски модел понашања,
- обично комбиновано пијанство алкохолом са спидом доњих граница лаког степена,
- кумулирани негативни афекти беса, срџбе, усмерени према члановима породице своје бивше супруге и њој самој, изазвани њеним одласком, ограничавањем комуникације и покренутим бракоразводним поступком, те тиме практичним одбијањем да се појави као сарадник у лечењу,

оптужени је био смањено али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима.

Правним термином он је тада био смањено али не у битној мери урачунљив за оба деликта за која се терети.

На главном претресу.

на записнику од 26.03.2021.г. додао је: прерачун-корекција алкохолисаности у писменом налазу и мишљењу урађена је на временску дистанцу од 1 сата и 30 минута. Минималне разлике би се добиле прерачунавањем према краћем временском периоду и нису од значаја за утврђену алкохолисаност. Алкохолисаност коју је процењивао према правилима судске психијатрије у оквирима је процене коју је извршио вештак специјалиста судске медицине јер разлике у другој децимали практично не утичу на налаз. Када би се прерачунавала алкохолемија за још пола сата то би прорачун увећало за 0,6 промила што не утиче на закључак. У Закону о безбедности саобраћаја законодавац је другачије назвао алкохолисаност па за алкохолемију од 0,5-0,8 је средња алкохолисаност за учесника у саобраћају што представља у вербалном смислу поостравање степена пијанства међутим, суштина је за процену утицаја алкохола клиничка слика и понашање при чему је узео у обзир и навод оптуженог о конзумирању спида и у оквиру тога је дао процену да је оптужени био у стању обичног комбинованог пијанства алкохолом са спидом доње границе лаког степена. Томе у прилог је и утврђена анализа алкохола. Понавља да је примарну улогу за делање оптуженог имао његов дисоцијални поремећај личности, дисоцијалност поступака, етичка депривација, дисконтрола афективно-вољно-нагонских импулса. Комбиновање алкохола и спида суштински нема синергестички утицај зато што конзумирани амфетамин практично снижава психофармаколошки утицај унетог алкохола и обратно. Подаци које је оптужени дао о конзумирању алкохола и наркотика нису по судској психијатрији употребљиви за корективно прерачунавање степена алкохолисаности темпоре криминис. Цени се клиничка слика и подаци добијени анализама, при чему је алкотестирање један од прихваћених метода.

4.у налазу и мишљењу од 16.10.2020.г. вештак психолог Анита Дотлић је навела: да је вештачење обавила по наредби ВЈТ Кти 31/20 од применом психолошког испитивања ради процене интелектуалне способности, процене личности и диференцијално дијагностичке процене је користила тестове и технике: дијагностички интервју са опсервацијом понашања, ВБ2 скала интелигенције, ММПИ 201 инвентар

личности, МЦМИ упитник, цртеж људске фигуре, тест егоперцепције, роршах тест и извршила увид у судске списе.

-општи утисак о испитанику-оптуженом, контакт и понашање: крупније телесне конституције, набилдован, уредног изгледа. Нешто успоренијих покрета и редукованије мимике што импонује као ефекат фармаколошке седације. Мисаони ток директно успоренији, логично повезан, са депресивним румнинацијама у садржају у вези даљег тока живота и исходом догађаја. Наводи да је лоше расположен, да се осећа удаљено од људи, незаинтересовано, бесциљно и безвољно, да нема воље за животом, размишља о деци, о томе шта је урадио „дођу му сузе“, тако и импонује-актуелно аутентично депресивно. Каже да му „дође свашта на памет“ али негира суицидалне идеје и намере. Ослабљене воље у склопу болести зависности. Егоцентрично орјентисан, самосажалив, доживљава себе као жртву дроге и околности, отписујући одговорност, снижене емпатије за патње других, оправдава себе и своје поступке без јасно вербализованог осећања кривице, кајања, сем у контексту „шта сам направио од живота“. О бившој супрузи прича са идеализацијом (жена ми је била жена за пример), али посвојнички („дуго смо се забављали, чувао сам је за себе...био сам јој први дечко“). Актуелно негира перцептивне поремећаје, а раније је имао гласове, буку у глави и то када је био под дејством спида. Под дејством спида имао је страхове, нервозе, провале беса и агресије и осећај да је угрожен од околине. Ове доживљаје негира у трезном стању.

-релевантни анамнестички подаци: потиче из потпуне породице, има млађу сестру две године. Као дете био је повучен, понекад месечарио што се дешавало и његовом оцу и сину. Отац му је умро од рака једњака, мајка се након смрти оца преудала. У детињству је било „трзавица“ јер се родитељи „нису најбоље слагали“ али минимизира очев етилизам и агресивност (отац „понекад је пио, понекад био агресиван, било је вике, психички је малтретирао, једном месечно и физички...“). Каже да је мислио да то „тако треба...тако је било и у другим породицама...мајка је покушавала то да представи као нормалне ствари...како би их умирила“. У основној школи је био врло добар и добар ђак, а у средњој се провлачио, није волео да учи. Као младић је био повучен и миран, увек се осећао „да му нешто фали“, био ниског самопоуздања, несигуран и напет у друштву, осећао nelaгоду, срамоту, није волео гужве, зазирао од група људи, увек се осећао недовољно добрим. Мисли да је то зато што је одрастао у сиромаштву. Лакше комуницира са женама, а у мушком друштву му је теже. Алкохол је почео да пије у 14. години, а од 17.-21. је користио марихуану. Са 23 године је почео да користи спид јер за разлику од марихуане када се осећао „умртвљено“ са спидом се осећао живо и расположено, сигуран у себе, понекад је ушмркавао кокаин. Сматра себе зависним од алкохола и спида. Покушавао је да самостално прекине али је увек рецидивирао. Радио је девет година у „Стаклари“, потом у приватној фирми, био у Немачкој на грађевини месец дана. Бави се узгојем голубова и стафор теријера. Бившу супругу је упознао са 20 година када је она имала 18 и од тада се нису раздвајали. Две године су се забављали, оженио се у 24. години. Живели су код његових родитеља. Супруга у почетку није знала да се он дрогира. После је сазнала, али је „толерисала“. Сматра да деца нису ништа примећивала. У браку је било проблема са љубомором и свађе због дроге и насиља према супрузи. Више пута је осуђиван због насиља и био на мерама лечења од марихуане. Има двоје деце, ћерку од 13 и сина од 11 година. Развели су се у августу 2020.г. и њој су деца додељена. И пре развода су повремено живели одвојено јер би супруга одлазила код својих на месец-два, али се враћала. Пре две године супруга је покренула бракоразводну парницу, пар пута одлазила код родитеља

због насиља које је трпела, али се враћала, мирили су се и обећавао јој је да ће да се лечи, да би 20 дана пред критични догађај отишла код својих у _____ и није се враћала. Седам до десет дана пре 20.06.2020.г. је пио алкохол, узимао спид, марихуану, слабо јео, осећао се психички лоше, ишао у „Драјзерову 17“ и 19.06.2020.г. договарао пријем.

О критичном догађају каже „да је ноћ пред одлазак провео пијући алкохол, пио је ракију и пиво, а 7-10 дана пре тога користио спид свакодневно“. Покушао је да зове супругу али га је она блокирала на свим друштвеним мрежама па није могао да ступи у контакт са њом. Наводно је хтео да јој каже да је уговорио пријем у „Драјзерову“ и да је убеди да се врати. Претходних дана је чуо да је супруга излазила са другарицама у _____, а видео је и слике из изласка на „Фејсбуку“ што га је разбеснело, јер јој је „рекао да она може да буде са другим мушкарцем само ако се претходно разведе“. Такође је видео да је променила шифру на друштвеним мрежама па није више могао да прати њено кретање. Пошто није могао да ступи у контакт са њом кренуо је у 05,00 часова ка _____ како би је затекао пре него што ујутру оде на посао, да би наводно „причао са њом и показао јој папире из Драјзерове као доказ да хоће да се лечи“.

Резултати тестирања:

-тестирање интелигенције указује на примарно просечне способности са падом менталне ефикасности на тестовима пажње, концентрације, активне усмерености и заинтересованост за реалност што се може приписати актуелном анксионо депресивном одговору ситуационо-реактивне природе (затворски услови, суоченост са новим последицама дела).

-субтестовна анализа указује на солидан фонд општих знања и информација, мишљење апстрактног нивоа, адекватно разумевање узрочно-последичних односа, аналитичко-синтетичке операције мишљења. Дисректни падови на схватању указују на снижену социјалну адаптабилност, сналажљивост, док поједини одговори упућују на ниску фрустрациону толеранцију, импулсивне и неадекватне одговоре у стресним ситуацијама као и на нижи емпатски потенцијал и спремност на жртвовање због других.

-интратетсовна анализа указује на склоност нестабилном когнитивном функционисању, могућност да потенцијално функционише на вишим, квалитетнијим нивоима али са повременим драстичним падовима, независно од тежине задатка већ условљено интрапсихичким турбуленцијама.

-процена личности: на ММПИ упитнику добија се профил са повишењем свих скала што је одраз апел феномена и агравације актуелно постојећих, пре свега депресивних тегоба и представљања себе као жртве, што је чини се пре вид несвесне самоодбране него свесне симулације тегоба.

-на пројективним техникама су изражени индикатори проблема у сфери афективитета у смислу дисконтроле емоционалног испољавања и сировог необрађеног афекта, морбидних одговора ниског нивоа који се смењују са кратким, популарним и необудљивим одговорима што је такође одраз цепања као примитивног механизма одбране и граничног нивоа персоналне организације са повременим кратким микропсихотичним епизодама које су „окинуте“ дезинхибиторним дејством алкохола и

ПАС. Ова персонална подељеност (добар-лош, миран-бесан, узгајање голубова-стафорда) се огледа и у интерперсоналним релацијама са најближим објектима које паралелно и неинтегрисано идеализује а истовремено су и објекти мржње, беса и насиља.

-профил на другим упитницима у комбинацијама са клиничким и анамнестичким животним маркерима такође упућује на особу граничног нивоа персоналне организације са дисоцијалним дипом адаптације код које се актуелно региструје наглашена депресивност што је делом структурална одлика (хронични осећај празнине), и ситуациони одговор на тренутну животну ситуацију која је неповољна.

-базично, темпераментално повишене осетљивости на фрустрацију, одрастао у породици оптерећеној етилизмом и насиљем, ниског самопоуздања, напет, „необрађене“ агресије, склон нижим одбрамбеним механизмима (цепање, пројекција), ексцесивна злоупотреба алкохола и амфетамина, прво како би „решео“ лични проблем, а затим као независни ентитет сам по себи, што је зависност уз поремећај личности, а што је све водило коначној структурирацији у форми дисоцијалног поремећаја личности са израженим породичним и социјалним проблемима, насиљем, који се нису редуковали ни након низа кривичних дела и санкција за исте.

Мишљења је:

1. на основу психолошког испитивања АА може се закључити да се ради о особи просечне интелигенције са актуелно мањим падом менталне ефикасности у склопу ситуационог депресивног одговора умереног степена, непсихотичног ранга. Нема показатеља психоорганичних или психотичних редуција когнитивне ефикасности.

2. процена личности указује на гранични ниво персоналне организације. Склон је примитивнијим механизмима одбране, са проблемом недовољно интегрисаног идентитета, контроле афекта, са актинг-оут реакцијом по типу бурних, агресивних и импулсивних испада. Доминантан је дисоцијални тип адаптације са драматичним породичним и социјалним последицама. Диференцијално дијагностички се може сврстати у поремећај личности дисоцијалног типа са придруженом зависношћу од алкохола и амфетамина.

3. у време чињења дела за које се терети реаговао је сходно својој структури личности (љубомора, полагање права на супругу, а уједно и љубав-поседовање и мржња, бес због одбачености, немоћ), као и много пута раније с тим што је дезинхибиторни ефект пијанства откочио иначе слабе контролне механизме што је довело до „провале“ агресије и како се испоставило фаталног исхода.

На основу ових доказа суд је извео следећу чињеничну и правну анализу.

Неспорне чињенице

Из навода оптужнице и одбране оптуженог суд је закључио да у вези чињеница које чине битне елементе оба кривична дела за која се терети оптужени као и у вези околности које ближе објашњавају те чињенице, није спорно следеће:

1. оптужени АА (г.) и сведок ВА (г.) засновали су ванбрачну заједницу 2004.г када је он имао 23 а она 21 годину и у заједници живели до маја 2020 године. Брак су закључили 2012.г. ВА је 2019.г. покренула бракоразводну парницу и брак је разведен 06.07.2020.г, у току трајања ове кривичне ствари. Имају двоје заједничке деце, ћерку стару 13 година и сина старог 10 година, за које је мајци поверенео вршење родитељског права. У току трајања бракоразводне парнице деца су такође била тада привремено поверена мајци а са оцем су проводили викенд.

2. оптужени АА и сведок ВА од заснивања ванбрачне заједнице, па сво време трајања брака, живели су у кући оптуженог у на адреси ул. . Са њима је до 2010. године живела и мајка оптуженог, сведок ВЕ , која је и после дога, до данас наставила да долази и обрађује башту која се налази у склопу окућнице.

3. у току заједничког живота између оптуженог АА и сведока ВА било је различитих проблема и размирица, у вези социјалног статуса породице, јер оптужени после 2008.године, до када је радио у Индустрији стакла у Панчеву, није имао стално запослење, ВА је такође била незапослена, па до међусобних личних конфликта и озбиљних потешкоћа, јер је оптужени „био у затвору“ и одао се алкохолу и дроги. Једно време су живели и од социјалне помоћи. Родитељи ВА су сво време пружали ћерки, унуцима па и зету, материјалну и сваку другу помоћ. Између родитеља ВА , оца пок. оштећеног ВД , мајке и брата, сведока-оштећених ВС и ВВ и зета оптуженог АА и поврх свега, никад није било сукоба, свађа, нетрпељивости, напротив, они су били подршка њиховом браку, сво време, у нади да се брачни односи, због двоје деце могу поправити.

4. за време трајања брачне заједнице, сведок оштећена ВА , више пута је напуштала брачну заједницу, одлазила са децом, код својих родитеља и поново се враћала, (и поред физичког, вербалног и сексуалног злостављања супруга) јер је оптужени „као што то бива“ обећавао да ће се „поправити“, посебно у вези коришћења ПАС, да ће се лечити и сл. Око 10.05.2020.г. последњи пут га је напустила и вратила се са децом код родитеља. По сведочењу оштећене А оптужени је „тада као и претходних пута, када га је напуштала слао поруке да се врати, да то што је урадио „није ништа страшно...да то није прави он...да и други имају проблема у браку“, а кад му је она говорила да је тукао песницама, он је одговарао „па није то толико страшно“ и тражио да се врати. Међутим, овај последњи пут није хтела да се врати и рекла му је да се више неће вратити у I “.

5. дана 19.06.2020. године оптужени АА је са ћерком и сином отишао у Београд, децу је оставио код своје рођене сестре, а он се јавио лекару Здравствене установе „Специјална болница за болести зависности“ (поп. Драјзерова). По извештају лекара специјалисте од 19.06.2020.г. АА је „дошао на заказани преглед, навео је да је узимао препоручену терапију, али се осећао тешко...да је претходног дана рецидивирао са спидом...да је мотивисан за болничко лечење...да ће бити обавештен о тачном датуму пријема...да на пријем треба да дође у пратњи сарадника“. Деца оптуженог су остала код његове сестре, да преспавају а он се вратио кући у . То вече, око 21 час, почео је да пије алкохол, узео је „спид“... и ујутру, 20.06.2020.г око 05.00 часова, одлучио да оде , у кућу где је код

родитеља била супруга ВА Одвезао се својим аутомобилом, (потребно је око 10 минута вожње, што је општепозната чињеница), паркирао га испред куће и ушао.

6.у у ул у домаћинству пок.оштећеног BD постоје два стамбена објекта. „Већа кућа“ се налази до улице. Има дводелна улазна врата од дрвета-стакла. Са леве стране је дневна соба, у којој се наспрам улазних врата налазе два прозора. У тој соби је спавао сведок-оштећени BB са својим 6-огодишњим сином. Наспрам те собе је спаваћа соба у којој је спавала сведок-оштећена ВА . Иза задњег дела „веће куће“ налази се друга „мања кућа“ у којој бораве и у којој су спавали пок. BD и његова супруга, сведок-оштећена ВС На тој „мањој кући“ су улазна пвц врата, на којима је у једном делу стакло.

7.оптужени AA је ушао у собу у којој се налазила његова супруга ВА , тражио да устане, потом је ушао у собу где је већ устао сведокBB и ашовом га више пута ударио у пределу главе и тела, наневши му тешке телесне повреде у виду ишчашења десног зглоба кључне кости и лопатице, крвног подлива у пределу десног рамена, раздерно нагњечне ране десне подлактице, раздерно нагњечне ране десне ушне шкољке, огуљотине у пределу десног лакта и десне подлактице, крвног подлива на прстима леве шаке и огуљотине на леђима.

8.сведок ВА побегла је из собе и отрчала код комшије СЕ , где се сакрила и у 5.20 часова позвала полицију. Сведок-оштећени BB успео је да побегне из собе кроз прозор, отрчао је до комшинице, две куће даље, куцао на прозор, молио да зову полицију и вратио се кући, кроз пролаз између комшијске и њихове „велике куће“ и дошао наспрам „мале куће“.

9.сведок оштећена ВС , пробудила се кад је разбијено стакло на улазним вратима „мање куће“ и „онако како је спавала“ одгурнула стакло које је пало у унутрашњост собе и изашла напоље. Видела је оптуженог са ашовом у руци, чула сина да запознаје, питала „зета“ „шта уради“ и кренула према улици. Пок. BD је остао да обуче панталоне, па је и он кренуо, напоље за њом.

10.пок. оштећени BD задобио је ударац у пределу главе са смртним повредама. Превезен је у Општу болницу у Панчеву а одатле у Ургентни центар у Београд где су му констатоване повреде: крвни подлив у пределу поглавине, крвни подлив левог слепоочног мишића, преломи на костима леве половине лобање, крварење између тврде можданице и костију лобање, крварења између тврде и меких можданица, нагњечења можданих структура и крварења унутар беле масе, као и друге спољашње и унутрашње повреде, услед којих је наступила смрт оштећеног BD дана 29.06.2020.г. око 19,35 часова у Ургентном центру у Београду, као директна последица повређивања главе.

Ове чињенице сем што међу странкама нису спорне произилазе из материјалних и вербалних доказа.

-о брачним, породичним и тазбинским односима оптужени AA , сведоци ВА ВС и BB дали су истоветне изјаве.

-из записника о увиђају потврђено је место и време извршења дела, изглед лица места и распоред просторија велике и мале куће у којима се догађај одиграо, да је догађај пријавила полицији сведок ВА у 05,20 часова.

-из медицинске документације Опште болнице у Панчеву и судско-медицинског вештачења др Љубише Божић потврђене су врста и тежина повреда које је задобио оштећени ВВ

-из записника о обдукцији, медицинске документације Опште болнице у Панчеву и КЦ-Ургентног центра у Београду, судско-медицинског вештачења др Љубише Божић потврђене су повреде и узрок смрти пок. ВД

Како су наведени материјални докази прикупљени у складу са ЗКП на њима може да се заснује судска одлука.

Спорне чињенице и спорни докази

Из навода оптужнице и одбране оптуженог суд је закључио да у вези чињеница које чине битне елементе оба кривична дела за која се терети оптужени као и у вези околности које ближе објашњавају те чињенице, спорно је следеће:

спорна је доказна радња

-привремено одузимање предмета од сведока ВА

спорне су чињенице:

1. да ли је оптужени понео са собом ашов и врати га у своју кућу након извршених кривичних дела која му се стављају на терет

2. да ли је оптужени тешко телесно повредио оштећеног ВВ у нужној одбрани

3. да ли је оптужени ударио пок. оштећеног ВД ашовом у главу и на тај начин га лишио живота

4. спорна су сва три елемента кривице оптуженог: урачунљивост, умишљај и свест о противправности

Законитост доказне радње -привремено одузимање предмета

Одбрана сматра да је привремено одузимање предмета-ашова од сведока ВА , незаконита доказна радња јер полиција тај предмет није пронашла приликом претресања куће а како је то сутрадан учинила сведок ВА да се ради о „подметнутом“ доказу из лукративних мотива.

Тачно је да полиција приликом претресања куће и осталих просторија оптуженог АА 20.06.2020.г. није пронашла ашов. Тачно је да је сутрадан сведок ВА отишла у кућу оптуженог, који је претходни дан лишен слободе, и у помоћној просторији пронашла ашов, позвала полицију и тај предмет је полиција од ње привремено одузела.

То произилази из материјалних доказа:

1. записника о претресању стана и других просторија ПУ Панчево КУ 1055/20 од 20.06.2020.г. у којем је наведено: да се спроводи на основу наредбе судија за претходни поступак Основног суда у Панчеву 1 Кппд 33/20 од 20.06.2020.г. у присуству поученог оптуженог и два сведока, да су претресани: кухиња са дневном собом, купатило, спаваћа соба, дечија соба и гаража и да приликом претресања нису нађени предмети.

2. потврде о привремено одузетим предметима ПУ Панчево 02 број Ку 1055/20 од 21.06.2020.г. у којој је наведено: да је овлашћено службено лице на основу чл.147 ЗКП поводом проналаска предмета који се по КЗ морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку дана 21.06.2020.г. у 13,45 часова од ВА која има пребивалиште у улица привремено одузео један ашов са металном дршком зелене боје дужине 140 цм.

3. извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-555/2020 од 21.06.2020.г. у којем је наведено: да је изласком на лице места у улица у помоћној просторији-алатници пронађен један ашов са металном држаљом зелене боје укупне дужине око 140 цм, да је фотографисан и уз потврду о привремено одузетим предметима одузет од ВА

Доказна радња „привремено одузимање предмета“ регулисана је у чл.147-151 ЗКП. У чл.147 ст.1 одређено да предмете који се по Кривичном закону морају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку, орган поступка ће привремено одузети и обезбедити њихово чување, у чл.150 ст.1 да се лицу од кога се предмети одузимају издаје потврда у којој ће се они описати, навести где су пронађени, подаци о лицу од кога се предмети одузимају и својство лица које радњу спроводи. У чл.149 одређено је да су од дужности предаје предмета ослобођени: 1. оптужени и 2. лица из чл.93. тачка 1 и 2 овог законика осим ако суд другачије не одлучи (чл.93.ст.2), а ради се о лицима која су искључена од дужности сведочења због заштите тајног податка и професионалне тајне.

Дакле за доказну радњу „привремено одузимање предмета“ битно је да је спроводи орган поступка, да је предмет одузимања онај који се или мора одузети по КЗ или може послужити као доказ у кривичном поступку и да се о тој доказној радњи сачини потврда у прописаном облику.

Полиција је орган предкривичног поступка и овлашћена је по чл.147 ЗКП за предузимање доказне радње, привремено одузимање предмета. Предмет који је привремено одузет, ашов, оцењен је да може послужити као доказ у кривичном поступку. О тој доказној радњи је сачињена потврда ПУ Панчево 02 број Ку 1055/20 од 21.06.2020.г. која садржи све податке прописане ЗКП. Сведок, оштећена Данијела Тошић није лице чл.93 тач.1 и 2 ЗКП, напротив она је по чл.148.ст.1 ЗКП дужна да органу поступка предмет из чл.150.ст.1 ЗКП, преда на њихов захтев. Како је полиција од ВА привремено одузела предмет, ашов. који је и послужио као доказ у кривичном поступку и о томе је сачињена потврда која садржи све прописане податке, то значи да је ова доказна радња радња у свему спроведена према одредбама ЗКП, што даље значи да је законита и да на доказима прибављеним овом доказном радњом може да се заснује у смислу чл.16 ЗКП судска одлука.

Из свих ових разлога став одбране оптуженог АА да је доказна радња привремено одузимање предмета незаконита, оцењен је као неоснован.

Што се тиче сумње одбране оптуженог АА о „подметнутом“ доказу она је депласирана из следећих разлога:

1. Сведок ВЕ, мајка оптуженог, потврдила је да је иза стамбеног дела објекта у у ул. постојала гаража, коју је она након спорног догађаја срушила, да постоји „штала“-већи објекат у којем је она држала алат за баштованство и да постоји мањи помоћни објекат у којем је оптужени држао машину за сечење дрва и свој алат. Пошто је полиција приликом претресања куће како је то наведено у записника о претресању стана и других просторија ПУ Панчево КУ 1055/20 од 20.06.2020.г. претресала кухињу са дневном собом, купатило, спаваћу собу, дечију собу и гаражу, очигледно је да није претресана помоћна просторија-алатница из које је сутрадан ашов привремено одузет од сведока ВА. Из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ Панчево Кт 450-555/2020 од 21.06.2020.г. и сачињених фотографија а у вези сведочења ВЕ очигледно је да привремено одузети ашов није био у „штали“ у којој, по њеном казивању она држи баштовански алат, већ у помоћној просторији-алатници њеног сина, која је наспрам „штале“ што произилази из полицијске документације али и из фотографија које је приложила одбрана о положају ових просторија.

2. Тачно је да је ДНК вештачењем потврђено, да на горњој половини дршке ашова постоји ДНК траг најмање три донора од којих два трага припадају оптуженом АА и ВД и да на доњој половини ашова такође постоји ДНК траг најмање три донора од којих два трага припадају ВВ и ВД. Ни на горњој, ни на доњој половини ашова нема ДНК трага НН женске особе.

Одбрана оптуженог АА сматра да је у току кривичног поступка требао да се добије одговор на питање ко је „донор трећег ДНК трага на горњој и доњој половини ашова“. Поред тога, изражена је сумња да је ашов средство извршења кривичног дела због тога што ДНК анализом на ашову нису пронађени трагови крви.

Тачно је да у току кривичног поступка није утврђено ко је НН женска особа чији су трагови пронађени приликом ДНК вештачења, али та чињеница није у вези са средством извршења кривичних дела јер се траг НН женске особе не налази на ашову, већ у два трага крви која су била у „мањој кући“. Ово није битна чињеница али може да се да логичан одговор у складу са сведочењем оштећене ВС да су трагови крви из мале куће, њени јер је она одгурнула стакло да би изашла из те куће.

Што се тиче питања ко је „трећи донор“ биолошког трага на ашову и сумње одбране да је то сведок ВА, јер је по тврдњи одбране она донела ашов у помоћну зграду-алатницу у кући оптуженог АА, из лукративних мотива да га прикаже „у што горем светлу“, то такође није битна чињеница. Битна чињеница која је предмет доказивања тиче се утврђивања средства извршења кривичних дела тешка телесна повреда и убиство, па у том смислу се траже трагови оптуженог и жртава. То је постигао тужилац ДНК вештачењем. Како је законита доказна радња привремено одузимање предмета од сведока ВА, тиме је заокружен ток доказивања и пружени су докази у вези битних чињеница.

Одбрана у току кривичног поступка није предложила ни један доказ на околност „трећег донора“ ДНК трага на ашову, нити је ову околност повезала са битном чињеницом за ову кривичну ствар, па су сумње одбране о „подметнутом“ доказу потпуно произвољне.

Међутим оно што јесте битно, да се отклони свака сумња у „подметање доказа“ и што је полиција урадила, је да је обезбеђено да се ашов као средство извршења кривичног дела правилно идентификује и презентује на суду.

Приликом привременог одузимања предмета, полиција је дужна да примени све мере да се предмет који се привремено одузима правилно фиксира, правилно чува и успостави „ланац кретања доказа“ тако да се несумњиво на суду прикаже онај предмет који је пронађени на месту привременог одузимања. Ради се о такозваном „ланцу кретања доказа“ који подразумева процедуру поступања са материјалним доказима од тренутка уочавања предмета, преко његовог изузимања, чувања, па све до његове презентације на суду. То успостављање система заштите трагова, односно предмета кривичног дела треба да пружи гаранцију да се постојећом документацијом прикаже да су докази који су презентовани на суду управо они који су прикупљени на месту догађаја, као и да је приступ њима био контролисан и комплетно документован, чиме би се могућност погрешне идентификације конкретног доказа свела на минимум или елиминисала. Последица неуспостављеног „ланца кретања доказа“, ако се једна „карика“ у ланцу кретања доказа „прекине“ је да доказ може бити неприхватљиви на суду. „Прекид ланца“ или немогућност одређивања доказа, резултира забраном представљања доказа на суду. То значи, уколико доказ није заведен корак по корак, од проналажења, до суднице онда се неће ни сматрати валидним у кривичном поступку.

Полиција је приликом привременог одузимања ашова сачинила потврду у којој је описала ашов, сачињен је форензички извештај и криминалистичко техничка документација из које је очигледно који је предмет одузет, исти предмет је до вештачења пратила полицијска документација, вештак ДНК описао ашов који му је полиција предала и документацију која је тај предмет пратила од полиције до вештака, потом је вештак трагове узео са одузетог предмета и извршио анализу, тај ашов је поред вештачења презентован и на суду, и нема ни једног разлога за сумњу, напротив на овај начин је обезбеђен „ланац доказивања“ о отклоњена свака сумња у „подметање“ доказа па се ради о законитом, односно о валидном доказу.

1. прва група спорних чињеница, да ли је оптужени понео када је кренуо из своје куће ашов, и вратио га у своју кућу након извршених кривичних дела која му се стављају на терет

Тужилац је у оптужници ставио на терет оптуженом чињенице, да је дана 20.06.2020.г када је својим аутомобилом дошао до куће оштећених, „са собом понео један ашов са металном дршком дршком, зелене боје, дужине око 140 цм.“ и да је после извршених кривичних дела, изашао из дворишта куће, ашов ставио у гедек звог возила и оштећенима рекао „да чека патролу полиције код куће да ће одлежати затвор и да ће их све побити кад изађе из затвора и удаљио се.

Дакле, тужилац тврди да је оптужени АА „припремљен“ дошао у кућу оштећених, јер је понео ашов, средство којим ће извршити кривична дела. Та чињеница је важна јер треба да иде у прилог тврдњи тужиоца, да је оптужени оба кривична дела

за која га терети извршио са директним умишљајем, и у прилог отежавајућим околностима догађаја на којима инсистира тужилац у завршној речи јер припремање за извршење кривичних дела указује на посебну суровост извршиоца.

Тужиочеви докази за чињеницу да је оптужени понео и вратио ашов су: сведочење ВА _____ и ВВ _____, записник о претресању, привремено одузимање предмета и форензички извештаји о овим доказним радњама.

Одбрана тврди да ашов са металном дршком, зелене боје, дужине око 140 цм, не припада оптуженом АА _____, да га он није понео од своје куће, да је бранећи се од напада сведока ВВ _____ узео ашов, јер га је првог дохватио међу разним алатом, испред „велике куће“ и да је сведок ВА _____ ашов „подметнула“ оставивши га у помоћној просторији-шупи у _____ и тада позвала полицију, да га ту „пронађе“ а све то са циљем да оптуженог прикажу „у што горем светлу“. Сматра да у прилог томе је записник о претресању из којег произилази да полиција није пронашла ашов, затим ДНК вештачење којим је на ашову пронађен ДНК траг НН женске особе. Као „контрадоказ“ одбрана је понудила сведочење ВЕ _____ -мајке оптуженог. Околност да оптужени АА _____ није понео ашов од своје куће, нити га кући врати, за одбрану је важна јер сматра да то указује на ситуационо поступање оптуженог, да је он ашов узео испред куће оштећених, у нужној одбрани, бранећи се од напада оштећеног ВВ _____.

Суд сматра да је оптужени АА _____ од своје куће понео ашов, када је својим аутом кренуо у _____ и да је тај ашов ставио после извршених кривичних дела у гепек свог аута, односно вратио, те да је те две чињенице из оптужнице тужилац доказао из следећих разлога:

Сведок ВА _____ је навела
-у истрази: било је рано јутро...спавала је...пробудила се јер је АА _____ упао у њену собу. Упалио светло и почео да прети „устај“...приметила је да у руци има ашов, са металном дршком, зелене боје...у страху је радила шта то што јој је рекао...комшија СЕ _____ јој је рекао „ево га тражи те по улици, сакриј се“...па се сакрила дубље у кућу, онда се вратила до прозора и видела и чула да је АА _____ ставио у гепек ашов и рекао „ја сад идем да чекам полицију, нећу овде да ме хапсе, а кад се будем вратио из затвора све ћу да вас поубијам“. Када је оптужени АА _____ већ био у притвору, а пошто је знала да његова мајка не долази у кућу у _____, на адреси _____ отишла је у ту кућу да пронађе ашов који је Предраг имао када је ушао у њихову кућу. Знала је где ашов иначе стоји, у радионици, и нашла га је усправно наслоњен на зиду радионице. Ашов није дирала, звала је полицију и рекла им да је пронашла ашов. Полиција је одмах дошла па су то све фотографисали и њој издали потврду о привремено одузетим предметима коју је и потписала.

На главном претресу: видела је да брат трчи по улици и виче „комшије помозите, убио ми је оца“...мајка је ишла за братом...видела је и аутомобил оптуженог и њега како излази из куће...кад су мајка и брат били на улици АА _____ је кренуо ка ауту, ставио ашов у ауто и рекао „сад идем кући...кад се будем вратио све ћу да вас побијем...“ полиција у њиховој кући није тражила ништа, јер им је речено да је оптужени ставио ашов у ауто и отишао. Наравно да и они имају ашов. Кад се неке догоди „овако нешто“ мисли, да би свако преврнуо „и небо и земљу“ да то нађе. Ашов је видела чим је оптужени ушао у њену собу и познала је тај ашов

Сведок ВВ је навео:

-у истрази: ујутру, чуо је да је сестра умрла...лежао је у кревету и одједном чује да се отварају врата и види АА на вратима...стоји држи у рукама ашов, велики за риљање, не зна да ли је дршка била метална или дрвена. Кад је АА дошао до својих кола, отворио је гепек и ставио ашов у гепек,...и рекао“ идем за да ме не хапсе овде... а кад изађем из затвора, све ћу да вас побијем“.

Сведок ВЕ је навела:

-на главном претресу: имају један ашов, који је и даље на истом месту... ради се о старинском ашову са дрвеном дршком и металним додатком за ногу...сав алат стоји у штали... у просторији где стоји алат њеног сина она није одлагала оно што јој треба за башту...ашов који има металну дршку никад није имала, такав ашов никад није био у кући у

Суд сматра да не постоји ни један разлог који би довео у сумњу чињеницу да је оптужени, кад је ушао у „велику кућу“ имао у рукама ашов и да је исти ашов на крају, ставио у гепек, односно понео од своје куће и тамо га вратио, као што су сведочили ВА и ВВ, је су они дали подударне изјаве. Кад се ове чињенице повежу са материјалним доказима, привремено одузетим предметом из помоћне зграде-алатнице оптуженог и ДНК вештачењем да су на ашову пронађени ДНК трагови оптуженог и оштећених пок. ВД и ВВ, онда је закључак несумњив. Поред тога кад се ова сведочења повежу и са свим разлозима који су изнети у оцени законитости доказне радње привремено одузимање предмета, то је још један разлог да се донесе закључак да је тужилац доказао прву групу спорних чињеница из оптужнице, да је оптужени понео са собом ашов и врати га у своју кућу након извршених кривичних дела која му се стављају на терет, што је важна околност која објашњава битне елементе кривичних дела за која се оптужени терети, која ће бити анализирана.

Сведочење мајке оптуженог ВЕ, оцењено је као пристрасно али и контрадикторно материјалним доказима. Из потврде о привремено одузетим предметима и криминалистичко техничке фототокументације јасно су две чињенице: да је у помоћној згради-алатници пронађен ашов са металном, зеленом дршком и да је ту био и остао и један ашов са дрвеном дршком и металним делом за ногу, „старински“ како сведочи ВЕ

То што су сведоци ВА и ВВ, сведочили да су код оптуженог видели осим ашова и ножеве а да ти ножеви се „не спомињу у оптужници“ не компромитује валидност њихових изјава. Да ли је оптужени имао ножеве, је небитна чињеница и небитна околност, јер се том чињеницом не бави ни тужилац у „чињеничном стању оптужнице“. Сведочење ВА и ВВ је валидно односно тачно јер је доследно и у сагласности са материјалним доказима

2. друга спорна чињеница је, да ли је оптужени АА тешко телесно повредио оштећеног ВВ у нужној одбрани

Тужилац тврди да је оптужени са директним умишљајем тешко телесно повредио оштећеног ВВ те да је одбрана оптуженог да је поступао у нужној одбрани неприхватљива.

Одбрана тврди да је оптужени тешко телесно повредио оштећеног ВВ у
 нужној одбрани и да то произилази из одбране оптуженог и медицинске документације
 о повредама које је оптужени задобио.

Као што је речено, нису спорне чињенице да је оптужени АА задао
 оштећеном ВВ , у соби где је овај спавао, више удараца металним делом
 ашова, који служи за риљање, и металном дршком ашова у пределу главе и тела и
 нанео му тешке телесне повреде у виду ишчашења десног зглоба кључне кости и
 лопатице, крвног подлива у пределу десног рамена, раздерно нагњечне ране десне
 подлактице, раздерно нагњечне ране десне ушне шкољке, огуљотине у пределу десног
 лакта и десне подлактице, крвног подлива на прстима леве шаке и огуљотине на
 леђима.

Одредбом чл.19 КЗ прописано је да није кривично дело оно дело које је учињено у
 нужној одбрани (став 1), да је нужна она одбрана која је неопходно потребна да
 учинилац од свог добра или добра другог одбије истовремен противправан напад (став
 2) и да учиниоцу који је прекорачио границе нужне одбране може се казна ублажити, а
 ако је учинилац прекорачио границе нужне одбране услед јаке раздражености или
 препасти изазване нападом може се и ослободити од казне (став 3).

Према томе, нужна одбрана има два елемента, напад и одбрану.

Услови напада су да је напад понашање човека које се састоји у чињењу, изузетно у
 нечињењу, да је уперен против неког правом заштићеног добра, да је противправан и
 да је истовремен. Напад мора да буде стваран.

Услови одбране су да је са њом остварено биће неког кривичног дела, одбрана мора да
 буде управљена према нападачевом добру и неопходно потребна да се ефикасно одбије
 напад уз најмању повреду нападачевог добра.

Субјективни елемент нужне одбране је свест и воља нападнутог да одбије напад, што
 значи да одбрамбена воља подразумева свест о нападу и вољу да се тај напад одбије.

У вези примене института нужне одбране у догађају у којем је оптужени АА
 тешко телесно повредио оштећеног ВВ , прво и основно питање је
 да ли је оштећени ВВ напао оптуженог АА

У којим околностима је оптужени АА тешко телесно повредио оштећеног
 ВВ сведок ВА , оштећени ВВ и оптужени у
 одбрани, дали су међусобно различите изјаве:

Сведок ВА је навела:

-видела је да је „...оптужени кренуо према њеном брату који је спавао у дневној соби са
 сином од 6 година, да му задаје ударце...ашовом...брат је кукао и јаукао...она је
 истрчала из своје собе, кроз ходник према вратима...истрчала из куће на улицу и
 кренула ка комшијама да неко зове полицију.

Сведок ВВ је навео:

-у истрази: ујутру, чуо је да је сестра устала, кроз сан је чуо неки разговор и помислио је да је она устала да се спрема за посао, па је и помислио да ли и он да устане да се спреми за посао јер иначе услужно сече и истовара дрва. Лежао је у кревету затворених очију и одједном чује да се отварају врата и види АА на вратима, стоји, држи у рукама ашов, велики за риљање...кренуо је да устане, али није успео, седео је и само рекао „АА откуд ти“, а он је рекао „откуд ја“ и тим ашовом, док је седео на кревету, ударио га у десно раме...и кренуо да бежи. АА је хтео ашовом поново да га удари, ударио га је... у леву руку, исекао га..исекао му десно ухо. Од тог ударца је пао на земљу, аАА је наставио да га удара ашовом...на кратко је изгубио свест, а ваљда је АА мислио да га је убио...лежао је на левој страни тела и видео АА ноге...схватио је да он излази из собе...успео је да отвори прозор и просто „излети“.

Оптужени АА је у одбрани навео:

-у истрази:

-код основног тужиоца 22.06.2020.г: ...отишао је право у собу у којој је спавала супруга...пришао је ...и позвао „ВА“ ...она се пробудила, а он јој је рекао „Ајде спреми се идеш са мном“...изашао је из собе и дошао до собе у којој је спавао шурак ВВ и рекао му да он жели да се види са ВА и да се овај не меша у њихов однос...па је мирно изашао из те собе, међутим ВВ је узео столицу, „малу школску столицу“ и са њом га је ударио по леђима. Изашао је напоље и узео „прво што је дохватио“, дрвено држаље на коме је било „нешто метално“, то није ашов, јер зна како ашов изгледа и са тим држаљем вратио се у кућу. Прво се са ВВ „порвао“ али је ВВ нешто узео у руке, не зна шта „гурао је он мене, а гурао сам и ја њега“... у једном тренутку је са својих 105 кг насрнуо на шурака који има 75 кг и рукама и тим држаљем па је од тог насртаја шурак пао доле на под и док је он био на поду, ударио га је 5-6 пута тим држаљем.

-код вишег тужиоца 20.07.2020.г: ...када је дошао до куће, у рукама није имао ништа, нити је од своје куће понео било какво оруђе. Није понео ашов. У рукама је имао само „папире“, лекарску документацију...ушао је прво у собу где спава ВВ који се тада пробудио...да му каже да ће разговарати са ВА „просто ушао сам да се јавим, његова је кућа“...из његове собе отишао је код ВА ...ВВ је изашао из собе у ходник, деловао нервозно...налазио се у ВА соби окренут шураку леђима...и тада је осетио ударац у пределу леђа. Када се окренуо видео је да је задобио ударац малом „као школском столицом“, а не зна да ли је била пластична или метална. ВВ га је гађао „није имао ко други“. Окренуо се према ВВ и видео да у рукама држи „још нешто...можда нож, али не може да тврди“. Након тога је изашао из куће испред које се налази „пуно алата“. Узео је једно дрвено држаље „од нечега“, на крају тог држаља је метални део који може да личи на ашов или лопату, а сигуран је да није секира и вратио се у кућу. ВВ се вратио у своју собу, ВА је била у својој, па је ушао код ВВ и ту су се „погурали“. ВВ је имао нешто у рукама, али је „то нешто“ бацио, а он је држаљем и то металним делом више пута замахнуо према ВВ у пределу руку и ногу, али га није „погодио“... у том гурању са ВВ пошто има 110 кила, а ВВ 80 кила, оборио је ВВ на под и док је био на поду задао му је више удараца, најмање два ударца тим држаљем, металним делом у пределу руку и ногу и викао „докле ћете од мене да правите будалу и магарца, мајмуна, на шта ово личи“. Ударао га је док овај није рекао „немој АА више, изгледа да си ми сломио нешто“, па је тада престао. Није дошао ту „да бије било кога, дошао је да разговара, па и кад је ударао-није хтео да удара у пределу главе јер није хтео да га више повреди“. Окренуо се да изађе из собе и оде за ВА у кућу њених родитеља

јер је мислио да је она тамо отишла, а ВВ је оставио тако на поду. Видео је да он из своје собе великом брзином искаче кроз прозор на улицу.

-на главном претресу: ...прво је ушао у собу где је био ВВ и рекао му је да је дошао да разговара са ... онда је ушао у собу код супруге ВА она је била полубудна па јој је рекао да има „папире“ у вези лечења у „Драјзеровој“, да она треба да му помогне, молио је и преклињао и рекао јој да се спреми, да заједно оду... ВА је рекла „ево“ и у том тренутку на вратима ВА собе се појавио ВВ ... и почео је да виче... Тада је осетио јак ударац у леђа „као да је поливен кључалом водом“. Видео је да га је ВВ ударио једном малом столицом, то је столица за децу али има „лимчиће“ и тешка је. После је видео да ВВ има нож у руци па је изашао из куће и узео прво на шта је наишао у дворишту „неку алатку“. Вратио се у кућу. ВВ је тада бацио нож према њему, не може да каже да га је гађао, него је бацио нож. На столу је било „свега и свачега“ и он је да га ВВ не би ударио, ударио ВВ ... ВВ је тада кренуо према прозору, а он је замахнуо још једном према њему, али је ВВ рукама ухватио дршку те алатке, вртели су се у круг и рвали, па је свом тежином пао преко ВВ који је остао да лежи, а он је устао и ударио га још два пута. ВВ му је говорио „немој АА више поломићеш ми нешто“, па је престао. Видео је да је ВВ искочио кроз прозор па је кренуо напоље...

Суд је потпуно уверен да је оптужени тешко телесно повреди оштећеног ВВ у околностима о којима су сведочили ВА и ВВ односно да оштећени ВВ није напао оптуженог већ је било обрнуто.

Сведоци ВА и ВВ су дали логичне, уверљиве и доследне изјаве. Насупрот томе одбрана оптуженог АА је нелогична и контрадикторна, а разлози за овакву оцену су:

Сведоци ВА и ВВ потврдили су чињеницу да је оптужени АА када је провалио у кућу где су спавали прво ушао у собу, ВА позвао је да устане, а да је потом отишао у собу где је спавао ВВ и ту га ударио ашовом. Оптужени у својој првобитној одбрани од 22.06.2020.г., која је била и најближа временски догађају је такође навео да је прво ушао у собу у којој је спавала његова супруга, па је пото дошао у собу у којој је спавао шурак ВВ

Сведоци ВА и ВВ су потврдили чињеницу да је одмах по уласку у собу оптужени ударио ашовом ВВ Када се ова чињеница повеже са одбраном оптуженог коју је дао 20.07.2020.г. где је навео да је он заиста задао више удараца ашовом ВВ и да је тада викао ВВ „докле ћете од мене да правите будалу и мајмуна, на шта ово личи“ и да га је ударао док овај није рекао „немој АА више, изгледа да си ми нешто сломио“. Онда је логично да се догађај одвијао баш онако како су сведочили ВА и ВВ а не на начин како се бранио оптужени. У изговореним речима се види мотив напада оптуженог АА на оштећеног ВВ. Поред тога, потпуно је нелогично да се неко понаша на начин како је то објаснио оптужени АА да наводно у ситуацији када је он дошао да супругу моли да иде са њим као пратња на лечење, у пет сати ујутру се јавља шураку „јер је то ипак шуракова кућа“ и да наводно од шурака тражи разумевање за такав разговор, па да наводно када је ВВ њега ударио дејом

столицом, врати се у собу и ту „практично чекао оптуженог“. Нелогично је да може да буде такав ред дешавања да оптужени одлази по неку алатку, враћа се у собу до оштећеног и затиче га у соби и онда долази до физичког сукоба. Логично је да је оштећени као што је то урадила и његова сестра ВА, одмах побегао из собе. Међутим, иако је сведок ВА успела да побегне и то за време док је оптужени тукао њеног брата ашовом, то није успело оштећеном ВВ јер га је оптужени чим је ушао у његову собу, ашовом који је донео, ударио и тешко телесно повредио.

Закључак је да оштећени ВВ није напао оптуженог АА. Како нема напада као првог и основног елемента нужне одбране, тако и оптужени АА није ни имао од чега да се брани, напротив он је тај који је напао.

Тачно је да је на руци оптуженог АА констатован хематом на прегледу који је био на дан његовог хапшења. Оптужени АА је у одбрани навео да је добио ударац у леђа, па онда повреда у виду хематома на руци такође није у вези са његовом тврдњом о наводном нападу. Одакле оптуженом АА хематом на руци није битна чињеница јер та повреда није последица противправног напада на њега којег у ствари није ни било.

Поред тога, од тренутка када је узео ашов и са тим оруђем од своје куће кренуо у кућу где су спавали његова супруга, шурак, таст и ташта, оптужени АА се припремио за напад и од тог тренутка се он налазио у противправном делању. Од тог тренутка код оптуженог АА постоји свест о противправном нападу, па када је оптужени са више удараца ашовом тешко телесно повредио оштећеног АА то представља радњу извршења кривичног дела, представља противправни напад, а не одбрану. Зато у радњама оптуженог нема нужне одбране.

3.за трећу спорну чињеницу да ли је оптужени ударио покојног оштећеног ВД ашовом у главу и на тај начин га лишио живота

Тужилац је понудио доказе: сведочење ВВ, ВС, ВА, медицинску документацију о повредама покојног ВД, обдукциони записник, судско-медицинско вештачење др. Љубише Божић и ДНК вештачење.

Суд сматра да је овим доказима, тужилац доказао да је оптужени лишио живота пок. оштећеног ВД, тако што га је ударио у главу металним ашовом, услед чега је задобио вишеструке повреде костију лобање и мозга и после извесног периода лечења изгубио живот. Разлози за то су следећи.

Сведок-оштећена ВА је сведочила: да је у кућу ушла, када је оптужени отишао...затекла брата свог крвавог...а оца полусвесног...питала га је „тата јеси ли добро“ ...отац је њу питао, што плаче, шта се десило...кренуо је у пољски вц...повраћао код кавеза за голубове и рекао... „храни кера да те уједе“. Њено сведочење је веродостојно јер је потврђено сведочењем ВВ и ВС, који су дали идентичне изјаве и мишљењем вештака др Љубише Божић који је потврдио да је оштећени могао једно време да се креће, да говори, све док се услед крварења у мозгу није направио хематом, што се и догодило до 06:20 часова када је пок. ВД примљен у Општој болници у Панчеву, већ у коми.

Сведок-оштећени ВВ сведочио је: „...мајка је била испред куће и врштала..иза мајке је био отац...видео је тада како је АА ударио оца ашовом по глави...одмах је пао доле...мајка је кукала „што си га убио..“.

Сведок-оштећена ВС је сведочила:
 -у истрази:...то јутро 20.06.2020.г. пробудила је ломљава стакла..., рекла је „BD шта је ово, наопако“. Кренула је да изађе, откључала врата, али није могла да прође ходником од стакла, па је то мало погурала и изашла испред куће. Испред улаза у „већу кућу“ видела је како стоји бивши зет АА и држи ашов у рукама... Пришла је АА и питала га „човече шта радиш то, поубија све“, а он је ухватио за браду и за уста и рекао „тебе нећу“... њен супруг је остао у тој мањој кући где су спавали, да се обуче..АА је дошао до њеног супруга и тим ашовом га ударио у пределу главе...супруг је пао на земљу...викала је на АА „човече што га уби“...јер је мислила да је већ тада умро, а АА је говорио „ништа му није“...нико није смео да му приђе док је АА ту... стајала је поред супруга...он је лежао...кад је АА отишао комшија је дотрчао па су га подигли на столицу... у једном тренутку BD је тражио да иде у пољски вц, па кад се вратио рекао је „храни кера да те убије“.
 -на главном претресу:...све што се тада десило било је „као филм, горе од филма“. Кад је оптужени кренуо кући рекао је да ће се вратити из затвора, да ће их све поубијати...то јутро је пробудила ломљава стакла па је скочила и изашла „онако како је спавала“... погурала је стакло да отвори врата, видела да нема никог испред врата, па је кренула стазом према улици и ту је видела оптуженог који је био наслоњен на ашов и питала га „шта уради“, а оптужени је ухватио за уста и рекао „тебе нећу“... и док се окренула ...види „мој муж мртав“...дотрчала је и викала „што га уби човече“, а АА јој говори „није, није, ништа му није“...кад је видела мужа „мртвог“ викала је АА да јој помогне да га дигну јер није могла сама, а он је говорио „није му ништа“. Нико није смео ни да приђе јер је АА имао „онолики“ ашов у рукама, ваљда да их пола посече тим ашовом. Онда су она и комшија CS тешко дигли „мог BD ...једва смо га подигли...шта ћеш мртав човек, већ крчи...крв на уста“. Мислила је да је већ тада био мртав. Комшија га је умивао водом и када је дошао себи тражио је да иде у вц, а када се вратио рекао је „рани кера да те убије“.

Сведоци ВВ и ВС, син и супруга убијеног BD били су очевици догађаја. Непосредно су гледали како је оптужени АА ашовом ударио покојног BD у главу. То јесте фаталан догађај који је на најближе сроднике покојног BD оставио упечатљив и трагичан утисак. И ВВ и ВС су сведочили онако како су они доживели тај приказ. Њихове изјаве су пуне емоција, што је логично и природно јер су се нашли у посебно тешким животним околностима и то син ВВ зато што је претходно био нападнут и тешко телесно повређен па без обзира на жељу да спречи оптуженог да му нападне оца, то није успео јер је агресија оптуженог била јача, а супруга ВС зато што је била пробужена „иза сна“, ужаснута ситуацијом када је чула сина како запомаже, унезверена шта се у ствари догодило, а при том је доживела да јој зет практично на прагу куће убије мужа. У тако трагичним околностима породице ВВ ни син ни супруга немају ни једног разлога да не говоре истину, да не кажу шта су видели, а нарочито немају ни један разлог да „исконструишу“ догађај да би „нашкодили“ оптуженом.

Да је то тако произилази и из материјалних доказа којима су практично потврђена сведочења ВА, ВВ и ВС. Материјални докази су

такве снаге да сами по себи су необорив доказ да је оптужени AA _____ лишио живота покојног оштећеног BD _____ тако што га је ударио ашовом у главу и нанео му смртне повреде.

Из материјалних доказа потврђено је следеће:

1.обдукцијом Института за судску медицину у записнику С-0585/2020 од 02.07.2020.г. потврђено је да је смрт пок.BD _____ наступила услед оштећења за живот важних можданих центара и насталих компликација и да су оштећења за живот важних можданих центара и преломи костију лобање као и друге спољашње и унутрашње повреде настале дејством тупине замаханутог механичког оруђа.

2.налазом и мишљењем вештака др. Љубише Божић доказано је: да је оштећени покојни BD _____ задобио повреде на глави у виду: крвног подлива у пределу поглавине крвни подлив левог слепоочног мишића, преломе на костима леве половине лобање, крварење између тврде можданице и костију лобање, крварење између тврде и меких можданица, нагњечење можданих структура и крварење унутар беле масе. У моменту настанка ових повреда, које треба посматрати као целину оне су имале карактер тешке телесне повреде опасне по живот односно тешке телесне повреде које су довеле до смрти. Смрт BD _____ је директна последица повређивања главе. Повређивање оштећеног BD _____ настало је најмање једним снажним ударцем тупине замаханутог механичког повредног оруђа а ударац делом предмета попут ашова је подобан начин и средство да се наведено повређивање нанесе.

Вештак др Љубиша Божић је на главном претресу објаснио да болести и стања покојног BD _____ из извештаја од 27.01.2020.г., 13.04.2020.г., 29.05.2020.г., 15.06.2020.г. у којима је констатована шећерна болест, ишчашење колена, болови у леђима, немају никакву узрочно-последичну везу са његовом смрћу. Тиме је депласирана тврдња одбране да је наводно покојни оштећени повређен у саобраћајној незгоди пар месеци раније и да је то у вези са његовом смрћу.

Такође, вештак др Љубиша Божић је извршио комплетан увид у историју болести Клиничког центра Србије од пријема тешко повређеног и већ тада у коми Милојка Бркић, у КЦС око девет часова дана 20.06.2020.г., па до смртног исхода и објаснио да је практично врхунски медицински третман одржао у животу покојног BD _____ до 29.06.2020.г. до 19,00 часова када је услед застоја срца преминуо, а што је последица престанка рада мозга услед задобијених повреда. Потврдио је да је смрт покојног BD _____ насилна, да је наступила као последица повреде у пределу главе које су нанете ударцем од стране друге особе, те да такве повреде нису могле да настану у склопу неког пада. Тиме је депласирана тврдња одбране оптуженог AA _____ да је наводно BD _____ пао и ударио главом.

Према томе, обдукционим записником и судско медицинским вештачењем доказана је чињеница да је смрт покојног BD _____ насилна, да су повреде које је задобио нанете најмање једним снажним ударцем тупине механичког повредног оруђа и да је ашов подобно средство да се такве повреде нанесу, што значи да је овим материјалним доказима доказана узрочно последична веза између ударца који је задао оптужени AA _____ покојном BD _____ ашовом у главу и смртног исхода.

Такође, овим доказима је потпуно депласирана тврдња одбране оптуженог о „стању у коме је био оштећени покојни BD .у смислу да му је позлило, да је чудно изгледао...као да спава, па да га је зет придржао да не падне...да му је практично пао у загрљај“. То је било убиство и „смртни загрљај бившег зета“.

3.налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику број 20.1498 од 21.09.2020.г. доказано је:

-да на ашову, дужине 140 цм од чега је дршка 107 цм, а метални ашов димензије 25x22 цм, нису уочени тамни трагови налике на крв и да је брис је узет са горње половине дршке и са доње половине дршке ашова.

-да је AA

-један од најмање три донора биолошког трага са горње половине дршке ашова. То се може тврдити са великом сигурношћу. На горњој половини дршке ашова постоји ДНК траг најмање три донора а поред AA са сигурношћу се може тврдити да је BD такође један од три донора. Овај мешани ДНК профил не садржи ДНК BB, нити HH женске особе.

-да су BD и BB

-једни од најмање три донора мешаног биолошког трага са доње половине ашова. На доњој половини ашова постоји ДНК траг најмање три донора од којих се са сигурношћу може тврдити да су BB и BD донори тог мешаног трага. Тај траг не садржи ДНК профил AA нити HH женске особе.

ДНК вештачењем је доказано да је оптужени AA био у контакту са ашовом, доказан је контакт оштећеног покојног BD са деловима тог ашова.

Кад се ДНК вештачење повеже са сведочењем BC и BB који су навели да је оптужени ашовом ударио покојног BD у главу, то значи да је материјалним доказом ДНК вештачењем потврђено њихово сведочење зато што је овим вештачењем утврђен ДНК траг оптуженог AA на горњем делу дршке ашова и ДНК траг покојног BD на доњем делу дршке ашова.

ДНК вештачење је потпуно у сагласности са медицинским вештачењима, обдукцијом и налазом и мишљењем вештака др Љубише Божић. Медицинским вештачењима утврђено је да је покојни BD смртне повреде главе задобио ударцем тупине механичког оруђа што је ДНК вештачењем и потврђено јер су утврђени ДНК трагови оштећеног покојног BD на доњем делу ашова.

Оптужени је у потпуности негирао да је ударио ашовом покојног BD -у истрази пред основним тужиоцем 22.06.2020 године, навео је: ...у једном тренутку је видео да је ВА потрчала и мислио да је она отишла код својих родитеља који се налазе у дворишту куће... отишао је за ВА у кућу њених родитеља...ташта BC је изашла много раније, па јој је он рекао „склони се“... у једном тренутку из куће је изашао BD ... „сав сањив“ трчао према њему а он му је рекао „завршило се све, све је у реду“. Међутим, таст се залетио својим телом на њега и „буквално сам га ја загрлио“. Таст је хтео заправо да га удари што је ескивирао, јер у питању је стар човек, буквално га је загрлио, а таст је „одједном почео да спава“, па га је полако спустио на земљу и видео да му није добро па је рекао „зовите Хитну помоћ“, отишао до чесме и донео мало воде. Није ударио таста ашовом јер у рукама ништа није имао. Свог таста није ударио ни рукама, ни држаљем, ни ашовом. Ташта је сво време била у дворишту. Где је била ВА не зна. BB је био на удаљености од 30

метара. Већ тада су сви изашли из комшилука било је доста људи, али они нису могли да виде шта се дешава између њега и таста.

-пред Вишим јавним тужиоцем 20.07.2020.г. навео је: ... отишао је до мање куће где су ВА родитељи и где је мислио да је и она... из те куће се ништа није чуло па је закључио да ВА није ни ушла у родитељску кућу...помислио је да је изашла на улицу и кренула према „бабиној кући“ ...хтео да изађе на улицу.. погодила га је цигла у леву руку и видео је да га то гађа шурак ВВ и то „чиме стигне“... у том гађању мисли да га је са циглом погодио улазна врата мање куће и верује да су тако разбијена та врата... ВС је изашла из те мање куће... питала га је „шта радите, шта се дешава, где је ВА“, а он јој је одговорио „ништа није у реду, ВВ и ја смо се потукли, аВА је отишла или у комшилук или код бабе“. Није рекао ташти „склони се“, нити је ухватио рукама за браду и није јој рекао „тебе нећу да убијем“. Са ВС је дошао до улице и видео је да јеВВ код комшије. Тада је видео да таст ВD излази из те мање кућеВС је ВD рекла „стани ВD“, она га тако зове, међутим он није стао, ишао је према њима, он је са ВС кренуо према малој кући. ВD није имао мајицу на себи и као да је био мало поспан. Пришли су један другом па му је рекао „ВD, није добро, потукли смо сеВВ и ја, али ништа није страшно“...тада му ВD потпуно прилази и врло чудно изгледа „као да ће да заспе у ходу“, изгледало је као да хода у месту и да се не креће и почиње да пада на њега, он га прихвата телом, а ВС за ноге. ВС је почела да вришти и да кука, да виче „ВD шта ти је“, а он је ВD спустио на земљу, изгледао је „као да спава“. Хтео је да га стави у свој ауто и вози у болницу али то није урадио „јер би било мало глупо“...ВD није задао ни један ударац...

-на главном претресу 24.03.2021.г. навео је: жао му је што је „раставио“ своју породицу и жао му је што је пок. ВD мртав... кренуо је да тражи ВА да је пита шта сад да ради...отишао је до мање куће где живе пок. ВD и ВС и покушао је да отвори врата али су била закључана...погледао је унутра и видео да нема никог...сигурно су спавали...изашла је ВС и питала га „шта то би, шта радите...“, а он јој је одговорио „није добро, ја и ВВ смо се потукли, аВА је отишла или код бабе или у комшилук“. Са ВС је разговарао испред улаза у велику кућу. Онда је из мале куће изашао покојни ВD, ишао је и трчао као „у полусну или у полунесвести“, тако је он то видео...а у ствари је тражио ослонац да се придржи. Ковиљка му је рекла „стани ВD. Онда су кренули према ВD, ВС се окренула и отишла на улицу, ваљда да зове ВВ. Он је кренуо према ВD и рекао му „ВD ништа страшно, побили смо се ја и ВВ, ништа страшно, прошло је“ и кад су били буквално на један метар ВD је замахивао и пао на бетон свом тежином. Пришао је да га подигне, али ВD није могао да стоји на ногама, спустио га је па је он буквално „пао му у загрљај“...

У складу са основним начелом кривичног поступка да је тужилац дужан да докаже кривицу оптуженог, у анализи доказа и чињеница, задатак суда је да првенствено цени да ли је тужилац доказао спорне чињенице. У складу са правилима кривичног поступка да оптужени може да се брани на начин за који сматра да је за њега најповољнији, погрешно се „схватање“ да оптужени „има право да лаже“ јер то „право“ никад и ником није дато. Оптуженог за разлику од других учесника поступка разликује то што за изговорену неистину у одбрани, за њега нема прописане санкције. У том смислу суд не „оцењује“ одбрану оптуженог „да ли он говори или не говори истину“, већ констатује да тврдња оптуженог, да није ударио ашовом по глави покојног ВD

није тачна, зато што је тужилац доказао супротно валидним и законитим доказима.

Међутим, из одбране оптуженог ипак може да се закључи, шта се дешавало пре него што је он ударио ашовом по глави покојног BD а то је како оптужени сам каже: „кад је у једном тренутку из куће је изашао BD ...без мајице „сав сањив“ трчао је према њему...он му је рекао „завршило се све, све је у реду“...таст се залетио својим телом на њега...таст је хтео заправо да га удари што је ескивирао, јер је у питању стар човек“. Дакле то је логичан след догађаја...да је оптужени ударио покојног BD кад се BD залето према оптуженом. Наравно да покојни BD није пао „у загрљај“ оптуженом већ је пао од задобијених повреда а ако га је оптужени и придржао то је био „смртни загрљај зета убице.“

Са друге стране, оваква одбрана оптуженог је поред тога што је смишљена да себе прикаже на најповољнији начин, да суд увери у „добре“ намере, да је само хтео да позове супругу да са њим крене на лечење од ПАС а за све друго није крив, јер се од оштећеног BB бранио и повредио га у нужној одбрани а пок.BD није ударио ашовом у главу, последица је његових карактерних црта личности.

Према налазу вештака Аните Дотлић, оптужени је личност са депресивним тегобама, склон представљању себе као жртве, са проблемима у сфери афективитета у смислу дисконтроле емоционалног испољавања и сировог необрађеног афекта, морбидан, са примитивним механизмом одбране и граничним нивоом персоналне организације са повременим кратким микропсихотичним епизодама које су „окинуте“ дезинхибиторним дејством алкохола и ПАС. Ова персонална подељеност (добар-лош, миран-бесан, узгајање голубова-стафорда) се огледа и у интерперсоналним релацијама са најближим објектима које паралелно и неинтегрисано идеализује а истовремено су и објекти мржње, беса и насиља.

Дакле оптужени се бранио „онако како је живео“ представљајући себе као жртву, персонално подељен између идеализовања људи око себе који су истовремено и жртве његове мржње, беса и насиља и наравно без имало емпатије и кајања за оно што је учинио.

4.последња група спорних чињеница тиче се сва три елемента кривице оптуженог: урачунљивости, умишљаја и свести о противправности

Одредбом чл.22 ст.1 КЗ прописано је да кривица постоји ако је учинилац у време када је учинио кривично дело био урачунљив и поступао са умишљајем, а био је свестан или био дужан и могао бити свестан да је његово дело забрањено.

Урачунљивост

Урачунљив је онај учинилац кривичног дела који је могао да схвати значај свог дела и који је могао да управља својим поступцима.

Тужилац је за урачунљивост оптуженог пружио доказе: извештај полиције о алкотестирању, налаз и мишљење вештака др Бранислава Ђурђев и психолога Аните Тодлић.

Одбрана сматра та су тужиочеви докази мањкави јер је изостало да се од оптуженог узму крв и урин на анализу присуства алкохола и ПАС, да су вештачења због тога неприхватљива јер је на тај начин практично отежан положај оптуженог, који је зависник и од алкохола и од дроге и по сопственом казивању конзумирао кокаин и спид, пола литре ракије и 5-6 пива пред догађај, што је свакако утицало на његову урачунљивост.

Анализирајући доказе тужиоца суд је закључио да је оптужени у време извршења био урачунљив, јер су његова способност да схвати значај дела и да управља својим поступцима били смањени али не у битној мери.

Тачна је чињеница да органи поступка, нису од оптуженог узели биолошке узорке крви и урина ради анализе присуства алкохола и дроге у организму. Међутим и поред тога тужиочеви докази за урачунљивост оптуженог су довољни, валидни и тачни.

Познато је да се за утврђивање алкохолисаности примењују следеће методе: алкотестирање издахнутог ваздуха, анализа крви и урина и процена алкохолисаности на основу врсте и количине попијеног пића. Анализа издахнутог ваздуха из плућа на постојање алкохолисаности врши се одговарајућим средствима-алкотестовима. То је најшире примењена метода која се заснива на познатом физиолошком односу концентрације алкохола у крви и издахнутом ваздуху. Анализе крви и урина од алкохолисане особе је поузданији метод утврђивања стварне количине алкохола у крви, а посебно гасна хроматографија која се сматра најпоузданијом методом. Процена алкохолисаности на основу врсте и количине попијеног пића и примене такозваног Видмарковог прорачуна је метод који се примењује ако нема лабораторијских података.

За оптуженог АА постоји податак о алкохолисаности добијен алкотестирањем.

Из записника о утврђивању присуства алкохола у организму од 20.06.2020.г. ПУ Панчево, доказано је да је 20.06.2020.г. у 07,11 часова извршено алкотестирање АА у просторијама ПУ Панчево, да је АА изјавио да у последњих 15 минута није конзумирао алкохолна пића и да је коришћење, алкометра марке „Alcoquant 6020“ фабрички број А-114538 са уверењем о исправности и важности до 31.12.2020.г. утврђено да има 0,31 промила алкохола у организму и да не оспорава добијене резултате.

Вештак др Бранислав Ђурђев је приликом вештачења урачунљивости оптуженог АА узео у обзир алкохолемију оптуженог утврђену алкометром, међутим то није био једини критеријум већ је применио сва правила психијатријске струке и узео у обзир и све друге околности за закључак о урачунљивости.

Вештак др Бранислав Ђурђев је објаснио да подаци које је оптужени АА дао у вези конзумираног алкохола пре деликта нису компатибилни јер да је тачно да је он попио 0,5 литара ракије и 5-6 пива пре деликта то би дало значајно већи степен алкохолисаности утврђене алкометром. При томе, у вези количине испијеног алкохола значајна је чињеница да с обзиром да је оптужени АА зависник од алкохола код њега још увек постоји изражено повишена толеранција на алкохол. Суд је у потпуности прихватио објашњење вештака др Бранислава Ђурђев због чега није

могуће узети у обзир количину алкохола о којој је у одбрани говорио оптужени АА да је попио зато што пре свега постоји тачан податак о алкохолемији добијеној алкометром, а с друге стране питање колико је алкохола испио оптужени не може да се решава само на основу његове одбране. За количину испијеног алкохола потребно је, ако би се и доказивало сведочењем, много више података о времену и динамици конзумирања пића и хране јер је очигледно да када оптужени о томе говори он „претерује“ јер је свестан да тако увеличаним количинама алкохола о којима говори практично опонира тужиоцевим доказима и са тенденцијом да себе стави у повољнији положај, да је наводно количина алкохола значајније утицала на његову урачунљивост него што је утврђено. Како је одбрана оптуженог у том делу супротна објашњењу вештака др Бранислава Ђурђевић, није ни прихваћена.

Вештачењем др Бранислава Ђурђевић од 12.10.2020.г. доказано је:

-да оптужени АА не болује од душевне болести, привремене душевне поремећености, заосталог душевног развоја, а нема ни неке друге теже душевне поремећености.

-да код оптуженог АА постоји дисоцијални поремећај личности Ф60.2 који се одликује непоштовањем друштвених норми, неусклађеношћу понашања и неприхватањем владајућих регула друштва.

-да његов психички налаз одликује психомоторна напетост, емоционално нижи праг толеранције фрустрације, слабија контроле пражњења емоција, смањена емпатија према околини, импулсивност, да је социјално смањено адаптивбилан, дисоцијалан, антисоцијалан, да му је смањен потенцијал да учи из сопственог негативног искуства и да се од тога дистанцира.

-да је на овакву структуру његове личности накалемљено конзумирање више психоактивних супстанци-политоксикоманија Ф19. са јасним постојањем зависности од алкохола Ф10.25, и стимуланса амфетамина Ф15.25 што је заједно политоксикоманска зависност Ф19.25.

-да се оптужени, у време деликта налазио се у фази континуираног пијења алкохола и узимања спида, супстанци, које имају дијаметрално супротне ефекте на нервни систем јер алкохол изазива инхибицију централног нервног система, а амфетамин-спид изазива психостимулацију и делује на отрежњење.

-према извештају Специјалне болнице за болести зависности из Београда број 5113 од 19.06.2020.г. њему је постављена дијагноза Ф19.2 синдром зависности узрокован употребом више психоактивних супстанци и других дрога, као главна дијагноза и секундарне, депресија и дисоцијални поремећај личности.

-према биохемијским показатељима алкохолисаности који су добијени алкометром „Alcoquant“ утврђено присуство од 0,31 промила алкохола у организму 20.06.2020.г. у 07,11 часова. Како се деликт догодио око 5,25 часова а алкотестирање је извршено око сат ипо времена касније у 07,11 часова, корективним прерачунавањем уз коришћење просечног фактора елиминације од 0,15 промила по сату времена, алкохолисаност у време извршења дела је била 0,53 промила односно 11,50 ммол/л. Та алкохолисаност је у доњим границама лаког степена..

-у односу на деликте за које се терети АА их је починио у стању алкохолисаности које би према опису његовог понашања одговарало клиничком стању обичног комбинованог алкохолног пијанства са амфетаминима-спидом лаког степена Ф19.0 при чему су и алкохол и спид утицали на његово претежно афективно-импулсивно деловање, оштећујући његове ионако слабе снаге рационалне самоконтроле и самосавлађивања. Због тога, примарно битну каузалну улогу у деликтном понашању имају одлике његовог психичког налаза, дисоцијални поремећај

личности при чему је то стање комбиноване опијености-рауша имало само олакшавајућу улогу у деликтном понашању.

-да према доступним подацима преко којих се реконструише понашање оптуженог АА а то су: клиничка слика темпоре криминис и њен утицај на рационално волитивне компоненте личности, дисоцијални поремећај личности уз дисоцијалност поступака и етичку депривацију, снижена контрола афективно-вољно нагонских импулса, зависност од алкохола и спида и њиме измењене личности, накалемљено додатно и псеудопсихопатски модел понашања, обично комбиновано пијанство алкохолом са спидом доњих граница лаког степена, кумулирани негативни афекти беса, срџбе, усмерени према члановима породице своје бивше супруге и њој самој, изазвани њеним одласком, ограничавањем комуникације и покренутим бракоразводним поступком, те тиме практичним одбијањем да се појави као сарадник у лечењу, оптужени је био смањено али не у битној мери способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, био је смањено али не у битној мери урачунљив за оба деликта за која се терети.

Психолошким вештачењем Аните Дотлић доказано је:

-да је оптужени АА ослабљене воље у склопу болести зависности. Егоцентрично орјентисан, самосажалив, доживљава себе као жртву дроге и околности, отписујући одговорност, снижене емпатије за патње других, оправдава себе и своје поступке без јасно вербализованог осећања кривице, кајања, сем у контексту „шта сам направио од живота“

-да је он особа просечне интелигенције са актуелно мањим падом менталне ефикасности у склопу ситуационог депресивног одговора умереног степена, непсихотичног ранга. Нема показатеља психоорганичких или психотичних редукција когнитивне ефикасности.

-процена личности указује на гранични ниво персоналне организације. Склон је примитивнијим механизмима одбране, са проблемом недовољно интегрисаног идентитета, контроле афекта, са актинг-оут реакцијом по типу бурних, агресивних и импулсивних испада. Доминантан је дисоцијални тип адаптације са драматичним породичним и социјалним последицама. Диференцијално дијагностички се може сврстати у поремећај личности дисоцијалног типа са придруженом зависношћу од алкохола и амфетамина.

-да је у време чињења дела за које се терети реаговао је сходно својој структури личности (љубомора, полагање права на супругу, а уједно и љубав-поседовање и мржња, бес због одбачености, немоћ), као и много пута раније с тим што је дезинхибиторни ефект пијанства откочио иначе слабе контролне механизме што је довело до „провале“ агесије и како се испоставило фаталног исхода.

Из ових доказа јасан је закључак да је оптужени АА у време извршења кривичних дела био урачунљив, јер су његове способности да схвати значај својих дела и да управља својим поступцима, биле смањене али не у битној мери, услед: 1.постојања дисоцијалног поремећаја личности Ф60.2 којег одликује непоштовање друштвених норми, неусклађеност понашања и неприхватање владајућих регула друштва,

3.зависности од употребе опојних дрога и алкохола-политоксикоманија Ф19 са јасним постојањем зависности од алкохола Ф10.25 континуирана употреба, као и стимуланса амфетамина Ф15.25-заједно политоксикоманска зависност Ф19.25 уз узимање других психоактивних супстанци кокаина и канабиса у фази штетне употребе Ф19.1

4.стања обичног алкохолног пијанства лаког степена са око 0,53 промила комбинованог са амфетаминим-спидом, Ф19.0.

Примедба одбране оптуженог да је вештак др Бранислав Ђурђевић алкоholeмију од 0,53 промила коју је утврдио код оптуженог у време извршења кривичних дела за која се терети, погрешно означио као обично алкохолно пијанство лаког степена јер Закон о безбедности саобраћаја на путевима тај степен алкоholeмије другачије дефинише.

Вештак др Бранислав Ђурђевић је објаснио да у Закону о безбедности саобраћаја на путевима законодавац јесте другачије назвао алкоholeисаност па за алкоholeмију од 0,5 до 0,8 промила одређује да је то средња алкоholeисаност за учеснике у саобраћају. Међутим, то само у вербалном смислу представља поштравање степена пијанства и тиче се потпуно друге области. За судску психијатрију суштина процене утицаја алкоholeа на способност схватања значаја дела и способност управљања радњама је клиничка слика и понашање лица. Објаснио је да је приликом вештачења поред алкоholeмије посебно анализирао и навод оптуженог о конзумирању спида и да је у оквиру тога дао процену да је оптужени АА био у стању обичног комбинованог пијанства алкоholeом са спидом доње границе лаког степена зато што комбиновање алкоholeа и спида суштински нема синергестички утицај зато што конзумирани амфетамин практично снижава психофармаколошки утицај унетог алкоholeа и обратно.

Умишљај

Према чл.25 КЗ кривично дело је учињено са умишљајем када је учинилац био свестан свог дела и хтео његово извршење. То је директан умишљај. То значи да учинилац зна да својом радњом остварује све битне елементе бића кривичног дела укључујући и последицу чије наступање схвата као реалну могућност. Он такође хоће извршење дела. У погледу последице он хоће њено наступање.

Суд сматра да је тужилац доказао да је оптужени АА због кривична дела убиство из чл.113 КЗ и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ извршио са директним умишљајем.

То произилази из радњи које је предузимао оптужени, а које је чињенично доказао тужилац.

Прва чињеница која доказује директни умишљај и за кривично дело убиство и тешка телесна повреда је да је оптужени АА понео ашов када је кренуо у кућу породице ВВ

Оптужени је у одбрани навео:

-да је видео на „Фејсбуку“ да је ВА 2-3 пута изашла јер су биле постављене фотографије, па је рекао да она може да буде са другим мушкарцем само ако се претходно разведе. Да су имали заједничку мејл адресу, да је могао да прати њено кретање, али је приметио да је она променила шифру па због тога више није могао да је „прати“ што је била „иницијална каписла“ да у пет часова ујутру из крене код ње у (истрага 22.06.2020.г.).

-био је сам у кући, покушавао да зове ВА мобилним телефоном, али га је она блокирала и на телефону и на друштвеним мрежама, а на „Фејсбуку“ је променила лозинку...па он њу није више могао да прати и то је била „кап која је превршила чашу“, због чега се рано ујутру око 05,30 часова „спаковао“ и одвезао до куће ВА родитеља у ...тако бесан отишао је код ње (истрага 20.07.2020.г.).

Кад се ове чињенице из одбране оптуженог повежу са чињеницом да је он понео ашов, то јасно указује да је он средство којим може други човек да се повреди понео са одређеном намером и да се за то припремио.

Друга чињеница која указује на директан умишљај оптуженог са којим је извршио оба кривична дела је чињеница да је он „у већу кућу“ породице В провалио, а на „мањој кући“ разбио стакла. Према записнику о увиђају брва на улазним вратима веће куће била је у позицији закључано“. Иако се оптужени бранио да су улазна врата била отворена, то очигледно није тачно јер је полиција констатовала супротно.

Проваљивање у кућу такође указује на намеру оптуженог да ашовом који је понео се физички обрачуна са члановима породице В

Када се узме у обзир да се ради о ашову са металном дршком, да је то механичко оруђе које може тешко телесно да повреди и са којим може друго лице да се лиши живота, онда је јасан закључак да када је оптужени за извршење кривичних дела користио метални ашов он је био свестан да ВВ може тешко телесно да повреди, а покојног ВД да лиши живота.

За кривично дело тешка телесна повреда на штету оштећеног ВВ број удараца ашовом који је оптужени АА њему задао такође указује на директан умишљај. И оштећени и оптужени су рекли да је оптужени ВВ ударио више пута ашовом по телу. То је потврђено и медицинском документацијом. Број удараца указује да је оптужени АА хтео тешко телесно да повреди оштећеног ВВ и то што је хтео је и урадио.

Када је оптужени АА ашовом са металном дршком ударио у главу покојног ВД, тај ударац у витални орган човека такође указује на његов директан умишљај зато што је знао да на тај начин може да лиши живота бившег таста и то што је знао он је и хтео и урадио.

Према томе, закључак суда, изведен из анализе радњи које је предузео оптужени АА, је да је оптужени оба кривична дела убиство из чл.113 и тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ извршио са директним умишљајем.

Противправност

Свест о противправности дела значи да је оптужени свестан односно да зна да је његово дело забрањено. За одређена кривична дела која санкционишу понашања која су зло само по себи и која представљају кривична дела у свим друштвима и временима „свако“ зна да је забрањено убити, да је забрањено тешко телесно повредити другог човека. То наравно зна и оптужени АА који је човек просечних интелектуалних капацитета и вишеструко осуђивано лице.

Кривица оптуженог

1.за кривично дело убиство из чл.113 КЗ

Кривично делу убиство прописано је у чл.113 КЗ тако да ко другог лиши живота казниће се затвором од 5 до 15 година.

Објективни елементни бића кривичног дела убиство.

Основни облик кривичног дела против живота јесте убиство. Ово кривично дело је прописано у чл.113 КЗ. Састоји се у противправном лишењу живота другог лица са умишљајем при чему не постоје посебне околности које га чине тешким или лаким. Објект заштите кривичног дела убиство је живот човека односно право на живот као једно од основних, фундаменталних човекових права.

Радња извршења кривичног дела убиство је одређена на специфичан начин-према последици, ради се о последичној диспозиције. То је свака делатност којом се проузрокује последица-лишење живота, смрт другог лица. Као што радња извршења може бити разноврсна јер се на разне начине може други човек лишити живота тако су и средства којима се чини ово кривично дело разна. Последица кривичног дела убиство из чл.113 КЗ је смрт другог лица, оштећеног-жртве односно пасивног субјекта. Свако може да буде извршилац овог кривичног дела.

С обзиром да је утврђено да је оптужени АА _____ оштећеном покојном ВД _____ задао ударац металним делом ашова у пределу главе, да је услед задобијених тешких телесних повреда: крвног подлива у пределу поглавине, крвног подлива левог слепоочног мишића, прелома на костима леве половине лобање, крварења између тврде можданице и костију лобање, крварења између тврде и меких можданица, нагњечења можданих структура и крварења унутар беле масе мозга, наступила смрт покојног ВД _____ тиме је утврђена недвосмислена и јасно узрочна веза између радње извршења коју је предузео оптужени и последице-смрти покојног ВД _____

Тиме су испуњени објективни елементи овог кривичног дела који се тичу радње извршења убиства и узрочно последичне везе између предузете радње и смрти покојног ВД _____

Субјективни елементи кривичног дела убиство

Као што је утврђено оптужени АА _____ је кривично дело убиство из чл.113 КЗ на штету покојног ВД _____ извршио директним умишљајем јер је он знао шта хоће, да убије покојног ВД _____ и то је и хтео, па је у складу са својим умишљајем и поступао.

С обзиром да су испуњени сви битни елементи кривичног дела убиство из чл.113 КЗ суд је оптуженог АА _____ огласио кривим.

2.за кривично дело тешке телесне повреде из чл. 121 став 1 КЗ

Кривично дело тешка телесна повреда прописано је у чл.121 ст.1 КЗ тако да ко другог тешко телесно повреди или му здравље тешко наруши казниће се затвором од 6 месеци до 5 година.

Услов за постојање кривичног дела тешка телесна повреда јесте настанак телесне повреде, у смислу повреде тела другог човека и да је такво оштећење тела насилно изазвано, дејством спољашњих фактора. Радња кривичног дела тешка телесна повреда је последишно одређена наступањем тешке повреде телесног интегритета која мора да настане на другом човеку који је објект радње. Телесни интегритет може да буде нарушен на различите начине и коришћењем различитих средстава, а најчешће дејством физичке снаге или механичке силе на другог човека.

Последица је тешко нарушавање телесног интегритета. То је елемент бића кривичног дела па мора да постоји узрочна веза између радње извршења и остварене последице.

Субјективни елемент овог кривичног дела тиче се умишљаја.

Оптужени АА је употребом ашова са металном дршком, металног оруђа нанео оштећеном ВВ више удараца по телу и нанео му повреде у виду: ишчашења десног зглоба кључне кости и лопатице, крвног подлива у пределу десног рамена, раздерно нагњечне ране десне подлактице, раздерно нагњечне ране десне ушне шкољке, огуљотине у пределу десног лакта и десне подлактице, крвног подлива на прстима леве шаке и огуљотине на леђима. Судско медицинским вештачењем је потврђено да су ове повреде по својој природи тешке телесне повреде, да су нанете ударцем тупине механичког повредног оруђа, да је ударац ашовом подобан за настајање ових повреда.

Према томе, у радњама оптуженог АА и последици те радње испуњени су објективни елементи кривичног дела тешка телесна повреда јер је оптужени АА ашовом нанео тешке телесне повреде оштећеном ВВ а између његове радње и наступиле последице је јасна узрочно последишна веза.

С обзиром да је оптужени АА био свестан свог дела да ашовом може тешко телесно да повреди оштећеног ВВ, да то што је знао је и хтео и урадио, што значи да је поступао са директним умишљајем.

С обзиром да су испуњени сви битни елементи кривичног дела из чл.121 ст.1 КЗ суд је оптуженог огласио кривим.

Казна

Према правилу из чл.60 КЗ када учинилац једном или са више радњи учини више кривичних дела за која му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну. Јединствену казну суд ће изрећи по правилу из чл.60 ст.2 тач.2 тако да ако је за кривична дела у стицају утврдио казне затвора повисиће најтежу утврђену казну с тим да јединствена казна не сме достићи збир утврђених казни, нити прећи 20 година затвора, што представља општи максимум.

Суд је примењујући принцип асперације из чл.60 КЗ као и одредбе о општим правилима о одмеравању казне из чл.54 КЗ анализирајући све околности које утичу да казна буде мања или већа, нашао да за оптуженог Предрага Тошић нема олакшавајућих околности.

За оптуженог АА постоје само отежавајуће околности.

Ценећи личне прилике оптуженог АА суд је имао у виду да је стар 39 година, да је скромног социјалног статуса, али у тим околностима није нашао олакшавајуће околности за њега. Животна доб окривљеног може да буде олакшавајућа околност само за релативно младе људе за које може да се каже да се нису у потпуности развили као личност и решили основне животне ситуације, а за човека који има 39 година то не може да буде олакшавајућа околност, јер иако би се могло рећи, за те године да је у питању „ релативно млад“ човек што се тиче завршеног развоја личности то више није младост, већ напротив ради се о зрелим годинама живота.

Чињеница да је оптужени отац двоје деце не може да се цени као олакшавајућа околност зато што су његова деца унуци покојног ВД па како им је отац убио деду, то ће за последицу имати тешке и компликоване односе у породици његове деце. Поред тога, и непосредно је отежао детињство својој деци са овако трагичним догађајем.

Оба кривична дела за која је оптужени оглашен кривим он је учинио у стању смањене урачунљивости, али не у битној мери и са директним умишљајем. У стању смањене урачунљивости је био због алкохолемије и дроге, што значи да је сам себе довео у такво стање, па због тога то не може да буде олакшавајућа околност.

Оптужени АА је вишеструки повратник. Од 2007.г. до 2018.г., у једној деценији свог живота 6 пута је кривично одговарао. Два пута је условно осуђен 2007.г. и 2008.г., потом новчаном казном 2009.г. и три пута затворском казном од 1 године и 10 месеци затвора, 6 месеци затвора и 5 месеци затвора у кућним условима. Осуђиван је за кривична дела фалсификовање исправе, лаке телесне повреде, неовлашћено држање опојне дроге, тешку крађу и лаке телесне повреде. Ни једна казна га није поправила, напротив. По мишљењу вештака др Бранислава Ђурђев њему је смањен потенцијал да учи из сопственог негативног искуства, као што му је и смањен потенцијал да се од тога дистанцира. То значи да је он учврстио своје социјално девијантне обрасце понашања, вишеструким понављањем кривичних дела.

За кривично дело убиство из чл.113 КЗ суд је као отежавајућу околност оптуженом ценио чињеницу да је он ово кривично дело извршио без иједног разлога, односно да покојни оштећени ВД ни на који начин ничим није допринео догађају у којем је изгубио живот. Покојни оштећени ВД је сво време трајања брака његове ћерке са оптуженим био подршка у смислу давања економске подршке и сваке друге у уверењу како је сведочила његова ћерка „да свако може да погреша али и да се поправи“. Између оптуженог и покојног оштећеног никад није било сукоба, напротив. Реченица о којој су сведочили ћерка, син и супруга покојног ВД, коју је он изговорио пре него што је пао у кому, је изрека уобичајена изрека која значи потпуну незахвалност неког коме се „пуно пружа“.

Као отежавајућу околност за кривично дело убиство из чл.113 КЗ суд је ценио и околности времена и места где је кривично дело извршено. Оптужени је у кућу породице В ушао у пет сати ујутру 20.06.2020.г., била је субота, док су сви чланови породице спавали. Покојног ВД је убио „на кућном прагу“, што значи да му није дао ни најмању шансу да се брани. Време и место које је изабрао да изврши ово кривично дело указују на сурову бруталност оптуженог.

Оптужени АА није изразио кајање због убиства таста ВД. Он јесте формално у својој одбрани наводио „да му је жао“, али то је само смишљена вербализација без иједне истините и уверљиве назнаке кајања код њега. Уместо кајања оптужени АА је багателизовао тешке последице свог дела, што је доказ његове безосећајности и суровости.

За кривична дело тешка телесна повреда као отежавајућу околност суд је ценио чињеницу да је у соби у којој је тешко телесно повредио оштећеног ВВ, био присутан и ВВ син од 6 година, којег оптужени чак није ни приметио што указује на безобзирност у извршењу овог кривичног дела.

Према овим околностима суд је оптуженом АА за кривично дело убиство из чл.113 КЗ утврдио максималну казну затвора од 15 година, за кривично дело тешка телесна повреда из чл.121 ст.1 КЗ казну затвора у трајању од 4 године и у смислу чл.60 ст.2 тач.1 КЗ изрекао му јединствену казну затвора у трајању од 18 година. Јединствену казну затвора у трајању од 18 година суд је изрекао имајући у виду укупну оцену отежавајућих околности за оба учињена кривична дела, значај и тежину коју она заједно имају, њихов међусобни однос, као и однос оптуженог према делима.

С обзиром да досадашње казне затвора нису утицале на оптуженог да се клони вршења кривичних дела, суд сматра да дугогодишња казна затвора од 18 година једино може да утиче на оптуженог у смислу индивидуалне превенције. С обзиром на тежину кривичних дела које је он извршио суд сматра да се јединственом казном затвора од 18 година једино може генерално утицати на друге да се клону вршења оваквих кривичних дела и да се оваквом казном може утицати на друге да поштују закон.

Мере безбедности

Налазом вештака др Бранислава Ђурђев утврђено је да је оптужени АА завистан од алкохола и спиде и да су деликти које је извршио у директној вези са том зависности, те да постоји озбиљна опасност да ће због зависности од алкохола и дроге и даље односно убудуће вршити кривична дела.

Због тога су оптуженом АА изречене мере безбедности обавезног лечења алкохоличара на основу чл.84 КЗ и обавезно лечење наркомана на основу чл.83 КЗ.

Урачунавање притвора

На основу чл.63 КЗ у изречену казну затвора оптуженом се урачунава време проведено у притвору почев од лишења слободе 20.06.2020.г. па до његовог упућивања у затвор.

Суд је оштећене на основу чл.258 ст.4 ЗКП упутио да имовинскоправни захтев остваре у парници.

На основу чл.264 ст.2 ЗКП оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка:

-Вишем јавном тужилаштву у Панчеву за трошкове истраге 450.041,40 динара,
-Вишем суду у Панчеву за паушал 10.000,00 динара,
-за трошкове вештачења др Браниславу Ђурђев 9.000,00 динара, др Љубиши Божић 30.000,00 динара, Анити Дотлић 5.000,00 динара, укупно 44.000,00 динара,
-за трошкове довођења 22.02.2021.г. 560,00 динара, 24.03.2021.г. 520,00 динара, 26.03.2021.г. 600,00 динара, 23.04.2021.г. 560,00 динара, 19.05.2021.г. 520,00 динара и 21.05.2021.г. 280,00 динара, укупно 3.040,00 динара, све у року од 6 месеци по правоснажности пресуде.

Записничар
Драгана Павловић

Председник већа-судија
Светлана Лазаревић с.р

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду, а путем овог суда.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Мила Коматина